

Laia Cunillera Figueras

**SIMULACIÓ D'UN JUDICI PENAL DES
DE LA POSICIÓ DEL MINISTERI
FISCAL**

TREBALL FINAL DE GRAU
dirigit per la Dra. Tatiana Sancho Conde

Grau de Dret

**UNIVERSITAT
ROVIRA i VIRGILI**

Tarragona

2022

El present Treball Final de Grau s'ha desenvolupat en modalitat de:

- Treball de Recerca**
- Simulació judicial**
- Dictamen-Informe**
- APS**
- TFG vinculat a pràctiques externes**

RESUM

El present TFG es basa en la simulació d'un judici de la jurisdicció penal. L'objectiu principal és resoldre el cas pràctic plantejat, tot donant resposta a totes les qüestions que regula el dret penal, de forma objectiva, i també des de la posició que adoptarem, el Ministeri Fiscal.

PARAULES CLAU: simulació de judici – dret penal – cas pràctic – Codi Penal – delictes connexos.

RESUMEN

El presente TFG se basa en la simulación de un juicio de la jurisdicción penal. El objetivo principal es resolver el caso práctico planteado, dando respuesta a todas las cuestiones que regula el derecho penal, objetivamente, y también desde la posición que adoptaremos, el Ministerio Fiscal.

PALABRAS CLAVE: simulación de juicio – derecho penal – caso práctico – Código Penal – delitos conexos.

ABSTRACT

This Final Degree Project is a Criminal Law mock trial. Its principal aim is to solve the case study, giving answers to all the questions related to Criminal Law, from an objective perspective, and also from our point of view in the role of the Public Prosecutor.

KEY WORDS: Mock trial – Criminal Law – case study – Criminal Code – related crimes.

ÍNDEX

ABREVIATURES I SIGLES	5
INTRODUCCIÓ	6
METODOLOGIA	7
1. ANÀLISI DE LES QÜESTIONS PROCESSALS	8
1.1 COMPETÈNCIA PENAL	8
1.1.1 Competència objectiva i funcional	8
1.1.2 Competència territorial	9
1.2 PROCEDIMENT ABREUJAT	9
1.3 DELICTES CONNEXOS	11
1.4 MESURA CAUTELAR DE PRESÓ PROVISIONAL	12
2. ANÀLISI OBJECTIVA DEL CAS PRÀCTIC	14
CAPÍTOL I: QÜESTIONS SOBRE LA PART GENERAL DE DRET PENAL ...	14
2.1 COMPORTAMENT HUMÀ O CONDUCTA	14
2.2 TIPICITAT	16
2.3 ANTIJURIDICITAT	23
2.4 CULPABILITAT	23
2.5 PUNIBILITAT	28
2.5.1 Concursos	28
2.5.2 Circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal	29
2.5.3 Penes, responsabilitat civil i costes processals	29
CAPÍTOL II: QÜESTIONS SOBRE LA PART ESPECIAL DE DRET PENAL .	31
2.6 DELICTE DE ROBATORI	31
2.7 DELICTE DE D'ATEMPTAT CONTRA AGENT DE L'AUTORITAT	33
2.8 DELICTE DE LESIONS	34
2.9 DELICTE DE CONDUCCIÓ SENSE PERMÍS DE CONDUCCIÓ	36
2.10 DELICTE DE TINÈNÇA IL·LÍCITA D'ARMES	36
2.11 DELICTE D'ENCOBRIMENT	39
2.12 DELICTE DE FALSEDAT DOCUMENTAL	40
3. ANÀLISI SUBJECTIVA DEL CAS PRÀCTIC	42
3.1 CONSIDERACIONS GENERALS	42
3.2 CONCLUSIONS PROVISIONALS	43
3.3 PENES, RESPONSABILITAT CIVIL	43
3.4 MODIFICACIÓ DE LES CONCLUSIONS PROVISIONALS	48
CONCLUSIONS	49

BIBLIOGRAGIA	50
BASES DE DADES	50
LLIBRES	50
LEGISLACIÓ	51
JURISPRUDÈNCIA	52
WEBGRAFIA	54
ANNEXOS	55
ANNEX I: SUPÒSIT DE FET	55
ANNEX II: DILIGÈNCIES D’INVESTIGACIÓ	57
ANNEX III: INTERLOCUTÒRIA DE CONCLUSIÓ DEL PROCEDIMENT ABREUJAT	82
ANNEX IV: ESCRIT DE CONCLUSIONS PROVISIONALS DEL MINISTERI FISCAL	87
ANNEX V: ESCRIT DE CONCLUSIONS PROVISIONALS DE L’ACUSACIÓ PARTICULAR	92
ANNEX VI: INTERLOCUTÒRIA D’OBERTURA DEL JUDICI ORAL	97
ANNEX VII: ESCRIT DE CONCLUSIONS PROVISIONALS DE L’ADVOCAT DE LA DEFENSA DE JUAN CARLOS RIBA HERNÁNDEZ	99
ANNEX VII: ESCRIT DE CONCLUSIONS PROVISIONALS DE L’ADVOCAT DE LA DEFENSA D’AINOHA TORRES CAMPOS	101
ANNEX VIII: ESCRIT DE CONCLUSIONS PROVISIONALS DE L’ADVOCADA DE LA DEFENSA DE CLAUDIA ROMERO SANS	103
ANNEX IX: INFORME DE CONCLUSIONS DEFINITIVES DEL MINISTERI FISCAL	106
ANNEX X: INFORME DE CONCLUSIONS DEFINITIVES DE L’ACUSACIÓ PARTICULAR	115
ANNEX XI: INFORME DE CONCLUSIONS DEFINITIVES DE L’ADVOCAT DE LA DEFENSA DE JUAN CARLOS RIBA HERNÁNDEZ	117
ANNEX XII: INFORME DE CONCLUSIONS DEFINITIVES DE L’ADVOCAT DE LA DEFENSA D’AINOHA TORRES CAMPOS	120
ANNEX XIII: INFORME DE CONCLUSIONS DEFINITIVES DE L’ADVOCADA DE LA DEFENSA DE CLAUDIA ROMERO SANS	124
ANNEX XIV: SENTÈNCIA	131

ABREVIATURES I SIGLES

AP	Audiència Provincial
art.	Article
arts.	Articles
CC	Codi civil
CE	Constitució espanyola
CP	Codi penal
dir.	Director
et. al.	I altres
FJ	Fonament Jurídic
ib.	Al mateix lloc
LEC	Llei d'enjudiciament civil
LECr	Llei d'enjudiciament criminal
LOPJ	Llei orgànica del poder judicial
ME	Mossos d'Esquadra
MF	Ministeri Fiscal
núm.	Número
op. cit.	Obra citada
RC	Responsabilitat civil
RDLEG	Reial decret legislatiu
Sr.	Senyor
Sra.	Senyora
ss.	I següents
TBC	Treballs en Benefici de la Comunitat
TS	Tribunal Suprem
V.	Vegeu

INTRODUCCIÓ

En primer lloc, considero que aquesta serà una bona oportunitat per acabar d'encarar el meu futur professional. Sempre he pensat que vull dedicar-me a judicatura o fiscalia. El rol que adoptaré en el present cas serà el del Ministeri Fiscal, d'ara endavant MF. És a dir, seré l'acusació pública i vetllaré per la legalitat. Així doncs, el Treball Final de Grau, a partir d'ara TFG, m'ajudarà a confirmar-ho o desmentir-ho.

En segon lloc, després d'haver estudiat totes les branques del Dret, puc afirmar que el dret penal és la meva preferida. És per això que en cap moment vaig dubtar sobre quina especialitat havia de versar el meu últim treball de la carrera.

L'objectiu principal d'aquest treball és posar en pràctica tots els coneixements adquirits durant els quatre anys del Grau i realitzar una simulació d'un procés judicial penal, tant a nivell escrit, com oralment el dia del judici. A banda, n'hi ha uns de secundaris que seran útils durant el seu desenvolupament. Aquest són els següents:

- Posar en pràctica el llenguatge jurídic català i els conceptes estudiats a Dret Processal Penal.
- Aprendre a redactar escrits processals.
- Millorar l'oratòria.
- Aprofundir en els requisits de diverses conductes típiques.
- Repassar tots els conceptes de dret penal, tant de la part general com especial.

El supòsit de fet sobre el qual versarà el treball fa relació a diversos fets que tenen lloc el 27 d'octubre de 2020, inicialment, a Vinyols i els Arcs. Els acusats són Juan Carlos Riba Hernández, Ainoha Torres Campos i Claudia Romero Sans.¹

Per acabar, cal fer referència a l'ordre que seguirem al llarg del desenvolupament del treball. A continuació, descriurem la metodologia que hem seguit per a la seva realització. Tot seguit, elaborarem una anàlisi objectiva del cas pràctic i després, l'anàlisi subjectiva des de la posició del MF. Finalment, posarem en relleu les principals conclusions a les quals hem arribat a la fi del treball.

---

¹ V. Annex I per llegir el supòsit de fet complet.

METODOLOGIA

En aquest apartat explicarem la metodologia emprada per a la realització del treball. Primerament, amb els companys vam llegir el supòsit de fet diverses vegades, així com les diligències d'investigació proporcionades per les tutores. Una vegada analitzades detingudament, el primer que ens havíem de plantejar era quin procediment havia de seguir el nostre cas i els òrgans competents. Quan això va estar resolt, vam redactar l'escrit de conclusions provisionals, tenint prèviament la interlocutòria d'incoació del procediment abreujat. Durant l'estada de pràctiques externes, vaig mostrar a un Magistrat-Jutge i a un Fiscal el cas per veure quina era el seu parer sobre la qualificació dels fets, els quals van tenir divergències en alguns aspectes.

Tot seguit, vam endinsar-nos en l'apartat més rellevant de tots: una anàlisi exhaustiva del supòsit de fet. Per tal de redactar una bona anàlisi, tant objectiva com subjectiva, hem consultat jurisprudència, des de la base de dades d'Aranzadi, Vlex i de la pàgina web del CENDOJ. No només això, sinó que també hem visionat diversos judicis, gràcies a l'estada de pràctiques realitzada a les oficines judicials. De la mateixa manera, també hem acudit a la doctrina, articles científics i revistes jurídiques i en particular, dels manuals que estan a la nostra disposició a la Biblioteca Virtual de Tirant. En alguna ocasió també ha sigut necessari interpretar les normes d'acord amb els mecanismes del tercer article del Codi civil, a partir d'ara CC.

A continuació, vam redactar l'informe per escrit de les conclusions definitives, després d'haver llegit els escrits de conclusions provisionals dels lletrats de les respectives defenses. Com és sabut, en la pràctica judicial aquest tràmit es du a terme després del judici, valorant la pràctica de la prova i, com a norma general, oralment. No obstant això, nosaltres el vam haver de redactar amb anterioritat a la vista oral, basant-nos en les diligències i no en la prova, que encara no s'havia practicat. Per acabar, vam preparar la nostra intervenció el dia de la simulació de judici, que tindrà lloc a finals del mes de juny davant de la Comissió d'Avaluació i serà la nostra exposició oral del TFG.

1. ANÀLISI DE LES QÜESTIONS PROCESSALS

1.1 COMPETÈNCIA PENAL

Primerament, abans d'endinsar-nos en les qüestions processals, hem de fer palès que els delictes que analitzarem posteriorment són els següents: robatori, atemptat contra agent de l'autoritat, lesions, conducció sense permís, encobriment personal, tinència il·lícita d'armes i falsedat documental. Per tal de saber quin és l'òrgan concret competent per instruir i enjudiciar una determinada causa penal, ens hem de fixar en tres aspectes: la competència objectiva, funcional i la territorial. Els analitzem a continuació.

1.1.1 Competència objectiva i funcional

La competència objectiva és “aquella en virtut de la qual es determina l'òrgan jurisdiccional que haurà de resoldre el procés en primera instància.”² La llei estableix tres criteris d'atribució d'aquest tipus de competència: *ratione personae*, *ratione materiae* i per raó de la pena. La primera d'elles, estableix la competència tenint en compte les condicions personals de la persona investigada; la segona, atén al tipus de delicte que s'ha d'enjudiciar i l'última, a la gravetat de la pena que el delicte preveu com a conseqüència jurídica.³ A tall d'exemple, si l'investigat és el president del Govern, serà competent la Sala Penal del Tribunal Suprem, a partir d'ara TS, d'acord amb l'art. 57 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, d'ara endavant LOPJ, o bé si es tracta d'un homicidi, segons l'art. 1.1 de la Llei orgànica 5/1995, de 22 de maig, del tribunal del jurat, aquest serà el procediment a seguir. Els dos primers tenen la consideració de criteris especials i, per tant, abans haurem de mirar si la competència queda determinada per algun d'ells. En defecte, el criteri que seguim, i el que se segueix generalment, és la pena aparellada al delicte comès. Per altra banda, la competència funcional és la que estableix quin és l'òrgan encarregat de conèixer del procés en les seves diferents fases.⁴

En el cas que ens ocupa, no hi ha cap element que pugui fer que la competència es determini per raó de la matèria ni per raó de la persona. Per la qual cosa, acudim al criteri general. En virtut de l'art. 14.3 del Reial decret de 14 de setembre de 1882 pel qual s'aprova la Llei d'enjudiciament criminal, a partir d'ara LECr, són competents els jutjats penals per enjudiciar els delictes que porten aparellades penes privatives de llibertat de fins a cinc anys o penes d'altra naturalesa fins a deu anys. Els tipus penals aplicables

---

²Asencio Mellado, JM [et al.]. (2019). Tema 2 La competencia. A *Derecho procesal penal* (pàg. 39). Valencia: Tirant lo Blanch.

³ op. cit. (pàg. 40)

⁴ ib. segona nota al peu de pàgina.

corresponents als delictes mencionats anteriorment no superen aquests l·lindars i, per tant, serà competent aquest òrgan. No obstant això, qui instruirà la causa serà el Jutjat d'Instrucció, d'acord amb l'art. 14.2 LECr i l'art. 87.1 a) LOPJ.

D'altra banda, pel cas que alguna de les parts volgués interposar recurs d'apel·lació contra la sentència dictada pel jutjat penal, d'acord amb l'art. 790.1 LECr, ho podria fer en el termini de deu dies des de la notificació de la sentència. Seria competent per resoldre la Secció Penal de l'Audiència Provincial de Tarragona que per torn de repartiment correspongués.

1.1.2 Competència territorial

Una vegada hem determinat quin és l'òrgan a qui correspon tramitar la causa, de tots els que hi ha a Espanya dins de la mateixa classe, hem de saber a quin de tots li correspon. De la redacció de l'art. 15 LECr, es desprèn que s'estableix, com a regla general, que són competents els Jutges i Tribunals del lloc on s'hagi comès el delicte, el que s'anomena com *forum commissi delicti*. Quan aquest no consti, operen una sèrie de fòrums subsidiaris, en ordre de prelación, que són: el lloc on s'hagin descobert proves materials del delicte, on s'hagi detingut el presumpte autor, la residència del presumpte reu o qualsevol lloc on hi hagi hagut notícies sobre el fet delictiu. D'aquest mode, podem afirmar que són competents els jutjats penals de Reus, lloc on van produir-se els fets. Si bé és cert que el delicte de robatori es comet a la localitat de Vinyols i els Arcs, aquesta es troba dins del partit judicial de Reus.⁵ S'estableix així en l'Annex I de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i planta judicial.⁶

1.2 PROCEDIMENT ABREUJAT

En aquest apartat analitzarem quin tipus de procediment de tots els que preveu la LECr és el que regirà la nostra simulació de judici. El procediment abreujat es troba regulat en el Títol II del Llibre IV de la LECr. Concretament, el primer article del Capítol I estableix: "el procediment regulat en aquest Títol [...] s'aplicarà a l'enjudiciament dels delictes castigats amb una pena privativa de llibertat no superior a nou anys, o bé amb qualsevol

---

⁵ II·l·lustre Col·legi de Procuradors dels Tribunals de Reus. *Municipis, partits judicials i Registradors de la Propietat*. Consultat el: Març 3, 2022. Disponible a Internet: <https://cpreus.com/municipis/>

⁶ Ministerio de Justicia. *Annex I Relació de termes municipals agrupats per partits judicials*. Consultat el: Març 6, 2022. Disponible a Internet: <https://www.mjusticia.gob.es/es/JusticiaEspana/OrganizacionJusticia/Documents/Anexos%20Ley%2038%201988%20de%20Demarcaci%C3%B3n%20y%20Planta%20Judicial%20%282%29.pdf>

altra pena de diferent naturalesa [...] sigui quina sigui la seva quantia o durada.” Així ho estableix l’art. 757 LECr.

En el present cas, com els mostrarem en el proper apartat, el Codi penal, d’ara endavant CP, no preveu per a cap dels delictes que són d’aplicació al supòsit una pena privativa de llibertat superior a nou anys. Ens regirem, doncs, per aquest procediment, que malgrat situar-se dins dels procediments especials, “es tracta d’un procediment ordinari, ja que està previst per a hipòtesis generals i la delimitació del seu àmbit d’aplicació es fixa segons el criteri general de la gravetat de la pena.”⁷

Una diferència respecte del procediment ordinari per delictes greus o sumari ordinari és que el procediment abreujat comporta una simplificació i agilització dels tràmits, especialment en relació amb les comunicacions i notificacions. A més, la decisió sobre l’obertura del judici oral la pren el jutge instructor, com s’estableix en l’art. 783 LECr, essent aquesta la que s’anomena fase intermitja,⁸ entre altres dissimilituds. Cal tenir en compte que, supletòriament, aplicarem les normes comunes per al procediment ordinari en tot allò en què no estigui previst de forma específica. Així s’estipula a l’art. 758 LECr.⁹

Cal mencionar que en aquest tipus de procediment, s’atribueix al MF, segons l’art. 773 LECr, a banda de les seves funcions generals, l’impuls i la simplificació de la tramitació. En particular, també se li atribueixen la funció d’informar la víctima dels seus drets, d’avaluar i de resoldre provisionalment les seves necessitats, així com la pràctica de les diligències que consideri pertinents per comprovar els fets o l’autoria, excepte aquelles que estan reservades a l’autoritat judicial.¹⁰

Finalment, passem ara a sintetitzar les fases que formen part d’aquest procediment. Són les següents:¹¹

- 1) **Investigació prèvia del MF**, que acabem de mencionar.
- 2) **Fase d’instrucció**, a través de les diligències prèvies, la qual pot acabar amb el sobreseïment o bé amb la interlocutòria d’incoació de procediment abreujat.

---

⁷Pérez-Cruz Martín, AJ (coord.) [et al.] (2020). Tema 25. El procedimiento abreviado. Ámbito y competencia. Peculiaridades en cuanto a la iniciación. La actuación de la Policía Judicial. La intervención del Ministerio Fiscal. A *Derecho procesal penal* (pàg. 620). Valencia: Tirant lo Blanch.

⁸ ib. anterior nota al peu de pàgina.

⁹ op. cit a la nota al peu de pàgina núm. 2 (pàg.479)

¹⁰ op. cit a la nota al peu de pàgina núm. 7 (pàg. 627)

¹¹ op. cit a la nota al peu de pàgina núm. 2 (pàgs. 480-483)

- 3) **Fase intermitja o de preparació del judici oral.** Una vegada el jutge instructor ha dictat la interlocutòria, es dona trasllat a les parts acusadores per tal que formulin els respectius escrits d'acusació, o bé, que sol·licitin el sobreseïment o la pràctica de diligències complementàries que siguin indispensables i sense les quals no es puguin redactar les conclusions provisionals, en virtut de l'art. 780 LECr. En aquests escrits, s'ha de sol·licitar l'obertura de judici oral. En cas que el jutge ho estimi adient, mitjançant interlocutòria, es dona a la defensa un termini de deu dies en el qual han de presentar l'escrit de defensa. Si no el presenten, s'entén que s'oposen a les acusacions formulades contra elles i se segueix amb el procediment.
- 4) **Judici oral**, que se substanciarà davant dels jutjats penals, si el delicte porta aparellada una pena inferior a cinc anys, o de l'Audiència Provincial, a partir d'ara AP, en cas que el delicte comporti una pena de cinc a nou anys. S'inicia amb la lectura dels escrits d'acusació i defensa i les qüestions prèvies. A continuació, i sempre que no hi hagi conformitat, es practica la prova en l'ordre previst legalment, que pot ser alterat si se sol·licita a instància de part i el Jutge ho admet. Tot seguit, les parts emeten les seves conclusions definitives i els informes orals finals. En darrer terme, l'acusat té dret a l'última paraula, al qual es pot acollir o no.
- 5) **Sentència**, que pot ser *in voce* en el mateix moment de l'acte, sense perjudici de la posterior redacció, o bé escrita. El termini legalment previst a l'art. 789.1 LECr és de cinc dies, malgrat que a la pràctica no sempre es respecti.
- 6) **Recursos.** Les sentències dictades per un jutjat penal en aquest tipus de procediment són susceptibles de recurs d'apel·lació davant de l'AP en el termini de deu dies, en virtut de l'art. 790 LECr.

1.3 DELICTES CONNEXOS

D'acord amb l'art. 17 LECr, com a regla general, cada delicte serà objecte d'una única causa penal.¹² Això no obstant, l'art. 17.1, paràgraf segon, ens permet que els delictes connexos "siguin investigats i enjudiciats en la mateixa causa quan la investigació i la prova en conjunt dels fets resultin convenients per al seu aclariment i per a la determinació de les responsabilitats[...]" En l'apartat segon del citat article es fa una enumeració del que es consideren delictes connexos. En particular, per a la resolució del cas, ens interessen els punts següents:

---

¹² FJ 1r IAN núm. 227/2015 (Jutjat Central d'Instrucció), de 7 de desembre de 2015 (recurs 3/2015). Referència: ECLI: ES:AN:2015:227A.

1r Els comesos per dues o més persones reunides: en el robatori participen dos subjectes, Ainoha i Juan Carlos.

3r Els comesos com a mitjà per perpetrar altres o facilitar la seva execució: posseir l'arma, conduir sense llicència de conducció i l'atemptat contra agent de l'autoritat són delictes que s'han comès per facilitar l'execució del delicte de robatori. En aquest sentit, sense arma possiblement no s'haguera intimidat a la víctima, el Sr. Roig; sense conduir el vehicle A3 no hagueren pogut arribar al lloc dels fets, Vinyols i els Arcs, i sense l'atemptat, Juan Carlos hauria sigut interceptat per la policia en aquell moment, malgrat haver estat detingut en un moment posterior.

4t Els comesos per a procurar la impunitat d'altres delictes: Claudia amaga l'arma de Juan Carlos per ocultar la comissió del delicte i protegir-lo a ell.

Per acabar, ens faltaria veure quina connexitat pot tenir amb els fets anteriors la falsificació d'un document. Encara que *a priori* aquesta conducta no es pugui incloure en cap dels numerals anteriors, ni tampoc en la resta que estableix l'art. 17.2, hem d'acudir a l'art. 17.3 LECr, el qual estableix:

Els delictes que no siguin connexos, però s'hagin comès per la mateixa persona i tinguin analogia o relació entre si, quan siguin competència del mateix òrgan judicial, podran ser enjudiciats en la mateixa causa, a instància del MF, si la investigació i la prova en conjunt dels fets resulten convenients per al seu aclariment i determinació de les responsabilitats[...]

Un altre motiu per jutjar la falsedat amb la resta de delictes seria l'economia processal. És per tot això que tots aquests actes mereixedors d'una resposta penal seran instruïts i enjudiciats en una mateixa causa, de forma única, en el Procediment Abreujat núm. 13/2022, que dimana de les Diligències Prèvies 2710/2020.

1.4 MESURA CAUTELAR DE PRESÓ PROVISIONAL

Tal com s'estableix en el supòsit de fet, des del dia 28 d'octubre de 2020 els acusats Juan Carlos i Ainoha es troben en situació de presó provisional comunicada, una mesura cautelar restrictiva de drets, regulada en els arts. 502 i ss. LECr, que a continuació descriurem breument.

La nostra Carta Magna atribueix a la llibertat personal la condició de dret fonamental en el seu article dissetè, apartat primer. És per això que la presó provisional "s'ha de concebre, tant en la seva adopció com en el seu manteniment, com una mesura

estrictament necessària, d'aplicació subsidiària, provisional i proporcionada als fins que constitucionalment la justifiquen.”¹³ Així doncs, únicament es pot acordar, sigui per part del Jutge instructor o del Jutge o Tribunal enjudiciador, tal com estableix l'art. 502.1 LECr, quan, com s'expressa en l'art. 502.2 LECr, “sigui objectivament necessària [...] i quan no existeixin altres mesures menys perjudicials per al dret a la llibertat a través de les quals es puguin assolir els mateixos fins que amb la presó provisional.” A més, s'haurà de fer de forma motivada mitjançant una interlocutòria, d'acord amb l'art. 506.1 LECr.

A banda, de conformitat amb l'art. 503 LECr, aquesta mesura cautelar només és procedent quan es compleixin els següents requisits: 1) que es tracti d'un delictes castigat amb pena privativa de llibertat superior a dos anys o amb un període inferior, si l'investigat té antecedents penals, 2) que hi hagi motius suficients per creure que la persona que se sotmetrà a presó provisional és responsable criminal del delictes i 3) que persegueixi alguna de les següents finalitats:

- A) Assegurar la presència de l'investigat en el procés quan hi hagi risc de fuga.
- B) Evitar l'ocultació, alteració o destrucció de proves rellevants.
- C) Evitar que l'investigat pugui actuar en contra de béns jurídics de la víctima.
- D) Quan hi hagi risc de reiteració delictiva.

Com és sabut, igual que en l'adopció de qualsevol altre tipus de mesura cautelar, el nostre ordenament preveu que s'han de donar dos pressupòsits: *fumus boni iuris* i *periculum in mora*. El primer d'ells, plasmat en l'art. 503.1 apartats 1r i 2n de la LECr, consisteix en l'existència d'indicis racionals de criminalitat, sempre que es puguin atribuir els fets de forma raonable a l'investigat. En canvi, el segon, que el trobem en l'art. 503.1 apartat 3r i en el 503.2, fa referència als riscos o perills, que acabem d'esmentar, que es podrien originar a causa de la durada del procés en si mateix.¹⁴

Com indica el mateix nom de la mesura, té un caràcter temporal i no indefinit. Segons l'art. 504.1 LECr, “la presó provisional durarà el temps imprescindible” i, en tot cas, s'estableix una durada màxima en funció de la finalitat per la qual es va acordar.

Hi ha diverses modalitats de presó provisional: comunicada, incomunicada i atenuada. El criteri general és la modalitat comunicada, per ser la menys restrictiva, en la qual no

---

¹³ Díaz Fraile, F. (2017). La jurisprudencia del TC sobre la presunción de inocencia. A *La presunción de inocencia y la indemnización por prisión preventiva* (pàg. 131). Valencia: Tirant lo Blanch.

¹⁴ op. cit a la nota al peu de pàgina núm. 7 (pàg. 334)

s'interfereixen les comunicacions ni hi ha afectació als drets del pres. Com a mesura excepcional, l'art. 509 LECr preveu que en supòsits taxats es pugui aïllar totalment de l'exterior al pres i no pugui comunicar-se. A banda, en els supòsits de l'art. 508, aquesta mesura es podria complir en el domicili de l'acusat o bé en un centre hospitalari.

En el nostre supòsit de fet simplement se'ns indica que els dos acusats Juan Carlos i Ainoha estan en presó provisional comunicada. No disposem de la interlocutòria en virtut de la qual el Jutge l'adopta i, per tant, no podem deduir quina seria la durada màxima d'aquesta mesura, ja que no se'ns especifica quina de les finalitats es pretén evitar. No obstant això, no hi ha dubte que se'ls atribueixen delictes amb una pena de presó superior a dos anys i que hi ha motius suficients per creure que són responsables criminals.

Finalment, cal mencionar que aquesta mesura no té en cap cas una finalitat punitiva, i que l'investigat o acusat manté intacte el seu dret a la presumpció d'innocència. A més, l'art. 58 del CP espanyol preveu que el temps en situació de presó provisional es pugui abonar totalment al compliment de la pena definitiva.¹⁵ És per això, que com a MF, s'ha sol·licitat en els altressís de l'escrit d'acusació. De la mateixa manera, també ens hem pronunciat favorablement al fet que el Sr. Riba i la Sra. Torres continuïn sotmesos a aquesta mesura cautelar.

2. ANÀLISI OBJECTIVA DEL CAS PRÀCTIC

A continuació elaborarem una anàlisi exhaustiva del supòsit de fet de forma global i objectiva, independentment del nostre rol com a MF.

CAPÍTOL I: QÜESTIONS SOBRE LA PART GENERAL DE DRET PENAL

2.1 COMPORTAMENT HUMÀ O CONDUCTA

Per tal d'analitzar objectivament el supòsit de fet seguirem l'esquema de la teoria jurídica del delictes. Així doncs, ens referirem a la conducta, la tipicitat, antijuridicitat, culpabilitat i punibilitat. En primer lloc, cal destacar que observem diverses accions penalment rellevants: apoderar-se d'un bé moble aliè utilitzant la violència, agredir un agent de policia, conduir sense permís de conducció, encobrir la comissió d'un delictes, posseir armes prohibides i falsificar documents, accions que en aquest punt analitzarem conjuntament. Descartem que hi hagi omissions sancionables.

---

¹⁵ op.cit. a la tretzena nota al peu de pàgina (pàg. 333)

Els subjectes actius de l'apoderament són Juan Carlos i Ainoha, de mode que el subjecte passiu i perjudicat és el Sr. Roig i hi ha una pluralitat de béns jurídics vulnerats: la propietat i la possessió, però també la llibertat personal.¹⁶ És el que anomenem un delictes pluriofensiu.

Respecte de l'agressió a un ME, és subjecte actiu únicament el Sr. Riba i el subjecte passiu i perjudicat el ME amb TIP 16. En aquest cas, es pot entendre que el bé jurídic vulnerat és el bon funcionament dels serveis i funcions públiques. Encara que aquesta és una qüestió controvertida en la doctrina, ja que autors com LORENTE VELASCO, entre d'altres, consideren que més aviat hauríem d'entendre que és la seguretat ciutadana.¹⁷ Anteriorment, s'entenia que el bé jurídic protegit en aquest tipus de delictes era el principi d'autoritat. No obstant això, sembla que avui dia aquest ja no és el parer del TS.¹⁸ De fet, sistemàticament es troba dins del Títol XXII, delictes contra l'ordre públic, concepte que autors com OCTAVIO DE TOLEDO I RODRÍGUEZ-CANO GIMÉNEZ-LA CHICA, afirmen que és característic d'un Estat autoritari i que, per tant, n'exclouen l'ús.¹⁹

De la conducció sense llicència o permís és subjecte actiu únicament Ainoha i el bé jurídic posat en perill és la seguretat de la vida i la integritat, en l'àmbit de la seguretat del trànsit.²⁰ Es tracta d'un delictes de perill abstracte, de mode que el subjecte passiu és la col·lectivitat en general, igual que també s'ha d'entendre que el bé jurídic és col·lectiu o social.²¹

Pel que fa a la falsedat, el subjecte actiu és la Sra. Romero i podem entendre, que el subjecte passiu seria també la col·lectivitat, com a delictes de perill abstracte.

---

¹⁶ Iberley. (2019). *Delito de robo con violencia o intimidación en las personas*. Consultat el: Febrer 11, 2022. Disponible a Internet: <https://www.iberley.es/temas/delito-robo-violencia-intimidacion-personas-63883>

¹⁷ Rodríguez-Cano Giménez-La Chica, E. (2013). Bien jurídico protegido. A *El delito de atentado y los profesionales de la administración de justicia* (pàg. 38). Valencia: Tirant lo Blanch.

¹⁸ op.cit. (pàg. 39)

¹⁹ op.cit. (pàg. 25)

²⁰ Mir, S [et al.]. (2008). El delito de conducción sin permiso en la reforma de los delitos contra "la seguridad vial". A *Seguridad vial y Derecho Penal. Análisis de la LO 15/2007, que modifica el Código Penal en materia de seguridad vial* (pàgs. 252 i 264). Valencia: Tirant lo Blanch.

²¹ Requejo Conde, C. (2013). Bien jurídico protegido. Naturaleza del delito. Elementos típicos del delito de conducir sin permiso. A *El delito de conducir sin permiso. Análisis jurisprudencial* (pàg. 47). Barcelona: J.M. Bosch Editor. Disponible a Internet: <https://app-vlex-com.sabidi.urv.cat/#WW/vid/480876786>

Doctrinalment i jurisprudencialment, s'entén que el bé jurídic protegit podria ser: la seguretat i la veracitat del tràfic jurídic, la confiança social en la veracitat dels documents i la seguretat i lleialtat en les relacions comercials.²²

En relació amb la possessió d'armes prohibides, són autors els tres acusats, Ainoha, Juan Carlos i Claudia i el subjecte passiu, la comunitat. S'ubica en el CP dins dels delictes contra l'ordre públic, però reiterada jurisprudència del TS considera que el bé jurídic protegit és la seguretat de l'Estat, la seguretat general. Així doncs, la tinència il·lícita d'armes es constitueix com un delicte pluriofensiu.^{23 24}

En últim lloc, de l'encobriment és subjecte actiu únicament l'acusada Claudia i entenem que el subjecte passiu és de nou, la col·lectivitat en general, per tractar-se d'un delicte de perill abstracte. El bé jurídic protegit en aquest cas és el correcte desenvolupament de l'Administració de Justícia, però també podem entendre que es protegeix de forma indirecta el bé posat en perill en el delicte encobert, que en el nostre cas seria el patrimoni i l'ordre socioeconòmic, així com la llibertat personal.²⁵

Per acabar, cal mencionar que no concorren cap de les causes d'exclusió de la culpabilitat penal, que són el cas fortuït, la força irresistible, estats d'inconsciència i els moviments reflexos, en els subjectes actius de les diferents conductes típiques.

2.2 TIPICITAT

Com hem vist, és evident que s'han produït uns fets. Així doncs, el següent pas de l'esquema de la teoria jurídica del delicte és veure si aquests són típics, és a dir, si estan previstos com a delicte en el nostre ordenament jurídic. L'art. 1.1 CP estableix "No serà castigada cap acció ni omissió que no estigui prevista com a delicte per llei anterior a la seva perpetuació." Per fer-ho distingirem entre la tipicitat objectiva i subjectiva.

Pel que fa al tipus objectiu, ens referirem a la relació de causalitat i a la imputació objectiva. Analitzarem per a cadascuna de les diverses conductes si hi ha una relació de

---

²² Queralt Jiménez, J.J. (2015). Delitos contra la seguridad pública. *A Derecho penal español parte especial* (pàg. 665). Valencia: Tirant lo Blanch.

²³ op. cit. (pàg. 1000)

²⁴ FJ 4t STS núm. 1153/1998 (Sala Penal, Secció 1a), de 20 de febrer de 1998 (recurs 563/1996). Referència: ECLI:ES:TS:1998:1153.

²⁵ Esquinas Valverde, P (coord.) [et al.] (2021). Delitos contra la Administración de Justicia (I). *A Lecciones de derecho penal parte especial* (pàg. 589). Valencia: Tirant lo Blanch.

causalitat entre l'acció penalment rellevant i el resultat produït. Aquesta relació ha de reunir els següents requisits:²⁶

- **Creació o increment del risc permès:** la conducta ha de ser *ex ante* adequada per crear o incrementar el risc permès.²⁷
- **Que el risc estigui jurídicament desaprovat:** hi ha riscos en la vida quotidiana que generen resultats lesius i el risc és adequat, però no estan jurídicament desaprovats i no s'imputa un resultat delictiu a l'acció. Per exemple, en la pràctica esportiva es produeixen resultats lesius, però estan permesos. No estan jurídicament desaprovats i per això no s'imputa el resultat a qui el causa.²⁸
- **Que el resultat sigui el correlat lògic del risc creat:** el resultat és la realització efectiva del risc inherent a l'acció de l'autor.²⁹
- **La finalitat de protecció de la norma:** que el resultat sigui el que la norma pretén evitar.³⁰

Ho farem seguint l'esquema de la conclusió segona de l'escrit de conclusions provisionals,³¹ fent referència de forma ordenada als següents presumptes delictes: A) robatori amb violència sobre les persones, B) atemptat contra agent de l'autoritat i lesions, C) conducció sense permís, D) encobriment personal, E) tinència il·lícita d'armes i F) falsedat documental.

En primer lloc, amb relació a A, és clar que la conducta del Sr. Riba i la Sra. Torres és la que va crear un risc, jurídicament desaprovat. No hi ha dubte que el resultat produït, la pèrdua del vehicle que Marcos Roig tenia en propietat, és la realització efectiva del risc inherent a l'acció dels autors i que el resultat causat és precisament el que la norma pretén evitar. A més, no concorren altres riscos que ens puguin permetre explicar el resultat produït. El mateix succeeix per a B. En aquest cas, el comportament de Juan Carlos ha comportat com a resultat unes lesions al ME amb TIP 16. A banda, utilitzant la teoria de la *conditio sine qua non*, sense les accions dels subjectes actius mai s'hagueren causat els resultats. D'aquesta manera, es fa palès que també concorren els quatre requisits anteriors.

---

²⁶ Bustos Rubio, M (coord.) [et. alt.]. (2017). Relación causal e imputación objetiva. A *La teoría jurídica del delito a través del sistema de casos* (pàgs. 33-35). Valencia: Tirant lo Blanch.

²⁷ op. cit. (pàg. 33)

²⁸ op. cit. (pàg. 34)

²⁹ op. cit. (pàg. 35)

³⁰ ib. nota al peu de pàgina anterior.

³¹ V. Annex IV per llegir l'escrit citat.

Per a la resta de presumptes delictes, C, D, E i F, la qüestió es complica, ja que són delictes de mera activitat, a diferència dels dos anteriors, que són de resultat. De mode que, en aquests quatre casos, no podem afirmar que el resultat produït tingui com a única causa el comportament dels respectius subjectes actius, donat que directament no tenim cap resultat. Per la qual cosa, no n'analitzarem la imputació objectiva. Així ho afirma ACALE SÁNCHEZ:

En la nostra opinió, ja se segueixi el concepte estricte o ampli d'imputació objectiva, s'ha d'afirmar que els delictes de mera activitat no necessiten la seva prova precisament perquè el punt central i més controvertit d'aquesta teoria és negar o afirmar la rellevància típica d'un resultat produït per una acció, resultat natural que manca en els delictes de mera activitat.³²

Com que ja hem analitzat la tipicitat objectiva, seguint l'ordre lògic que exigeix el tractament jurídic del delicte³³, ara analitzarem si hi havia dol o culpa en les conductes dels subjectes actius o error de tipus, així com els elements subjectius de l'injust. Tal com estableix l'art. 5 CP, no pot haver-hi pena sense dol o imprudència.

Primerament, explicarem el significat d'aquests conceptes teòrics i després, veurem si en les diverses conductes hi són presents o no. Hem de determinar si els subjectes actius de les respectives conductes actives coneixien que es produiria un resultat i volien que es produís (dol) o bé si el resultat es va produir a conseqüència d'una conducta negligent (imprudència).³⁴ Començant pel dol, hem de veure quins són els seus dos elements essencials: el cognitiu – saber què estem fent – i el volitiu – voler que es produeixi el resultat lesiu.³⁵ Tenim tres tipus de dol:³⁶

- **Directe de primer grau:** en els delictes de resultat, el subjecte actiu, quan realitza la conducta, persegueix directament aquest resultat.
- **Directe de segon grau:** el subjecte actiu no té intenció directa de materialitzar el resultat. No vol portar a cap una conducta prohibida, però les conseqüències de l'acció que porta a cap comportaran que el resultat s'acabi produint amb seguretat.

---

³² Acale Sánchez, M. (2002). *Los delitos de mera actividad*. A Revista de derecho penal y criminología, 2. a época, n.º 10, pàg. 34. Consultat el: Març 12, 2022. Disponible a Internet: <http://e-spacio.uned.es/fez/eserv.php?pid=bibliuned:revistaDerechoPenalyCriminologia-2002-10-5010&dsID=Documento.pdf>

³³ op. cit. a la nota al peu de pàgina núm. 26 (pàg. 47)

³⁴ ib. nota al peu de pàgina anterior.

³⁵ ib. nota al peu de pàgina anterior.

³⁶ op. cit. a la nota al peu de pàg. núm. 26 (pàgs. 48 i 49)

- **Eventual:** el subjecte actiu no té voluntat directa d'assolir el resultat, però s'imagina que si realitza l'acció, és possible que es produeixi un resultat. Duu a terme la conducta, consentint o acceptant-ne les possibles conseqüències.

En canvi, la imprudència és “la realització d'una conducta típica, sense dol, a conseqüència d'una infracció del deure de cura que era personalment exigible al subjecte, que podia haver previst i evitat el resultat produït.”³⁷ L'art. 12 CP disposa que només es pot castigar una acció o omissió imprudent quan expressament ho disposi la llei, és a dir, són *numerus clausus*. Els delictes imprudents només es castiguen quan es produeix un resultat lesiu, és a dir, no és possible castigar-los en grau de temptativa.³⁸

Arribats a aquest punt, hem de veure si hi ha dol i el tipus o imprudència per a cadascuna de les conductes anteriors, seguint l'anterior esquema dels delictes.

En relació amb el presumpte delicte A, el robatori, no hi ha cap mena de dubte que els subjectes actius Juan Carlos i Ainoha tenien un pla preconcebut per tal d'apropiar-se del vehicle del Sr. Roig. És evident, doncs, que van executar l'acció amb dol directe de primer grau. Ambdós coneixien que estaven cometent un fet delictiu i volien que es produís el resultat.

Amb relació a B, l'atemptat, ho podríem entendre de dues formes: 1) que la intenció de Juan Carlos era la de menysprear el principi d'autoritat, cas en què hi hauria dol directe de primer grau o 2) que el que volia era fugir del control policial per tal de no ser descobert, on el dol seria directe de segon grau. La STS núm. 1222/2006, de 14 de desembre estableix el següent:

L'ànim de fugir no elimina el coneixement que s'està actuant de forma violenta contra uns funcionaris que es troben en l'exercici dels deures del seu càrrec. Aquesta intenció final en la conducta (fugir), elimina el dol directe de primer grau, però no el dol directe de segon grau, també anomenat dol de conseqüències necessàries.³⁹

I en relació amb les lesions a l'agent dels Mossos d'Esquadra, d'ara endavant ME, passa el mateix. Podem entendre que hi hauria en l'actuació de Juan Carlos un dol eventual.

---

³⁷ op. cit a la nota al peu de pàgina núm. 26 (pàg. 61)

³⁸ ib. nota al peu de pàgina anterior.

³⁹ Penúltim paràgraf del FJ únic de la STS núm. 1222/2006 (Sala Penal, Secció 1a), de 14 de desembre de 2006 (recurs 1174/2006). Referència: RJ 2006\8190.

En aquest sentit, la Sentència del TS núm. 715/2022, de 24 de febrer de 2022, expressa:

Existirà dol eventual quan el perill que l'autor crea, sabent o de forma evitable, per al bé jurídic sigui de tal intensitat que una persona raonable percebi que el resultat de la lesió es produirà o es podrà realitzar i, tot i això, decideix actuar. [...] Per a la imputació del dol eventual de les lesions [...] és necessari que l'autor es representés un risc específic de causació que, a més, per la incontrolabilitat permeti identificar una actuació en contra del bé jurídic.⁴⁰

Per tant, si apreciem dol eventual estem entenent que el Sr. Riba sabia que el fet de saltar-se el control policial podria causar lesions a l'agent, però tot i això ho va fer per tal d'escapar i no ser descobert. Alternativament, també es podria entendre que simplement la voluntat del subjecte actiu era la de lesionar el ME amb TIP 16, perquè sabia que d'aquesta manera, s'allunyaria del vehicle policial i conseqüentment, que podria escapar, i que, per tant, hauria actuat amb dol de primer grau.

Pel que fa a C, la conducció sense permís, atès el tenor de la Sentència de l'AP de Burgos núm. 1045/2021, de 10 de novembre de 2021:

Es tracta d'un delictes [...] que només pot ser comès per qui condueixi en la situació legal indicada. Per això requerirà la conducció d'un vehicle i l'absència d'autorització per conduir, exigint-se, a més, com a element integrant del tipus penal l'existència de dol, és a dir, que l'autor conegui no només que està conduint, sinó també que ho està fent de forma no autoritzada. És a dir, com a element subjectiu es requereix una consciència i voluntat clara en la forma d'actuar del conductor [...] És un delictes necessàriament dolós, que no pot ser comès per imprudència. Per això, es castiga a qui és absolutament conscient que no pot conduir perquè [...] mai ha obtingut el permís de conducció.⁴¹

Ainoha ja havia sigut sancionada amb anterioritat per aquesta mateixa conducta. A més, hom sap si s'ha examinat mai o no per tal d'obtenir el permís de conducció, cosa que fa palès que actuà amb dol directe de primer grau, ja que era conscient d'aquest fet i malgrat això, utilitzà el seu vehicle.

Per al delictes D, l'encobriment, reiterada jurisprudència del TS estableix:

L'art. 451 del CP exigeix per a l'aplicació de l'encobriment dos requisits previs, un de caràcter positiu i un altre d'índole negativa. Pel primer, cal que l'encobridor tingui coneixement de la comissió d'un delictes, però negativament, no haver participat o intervingut en ell com a autor o

---

⁴⁰ FJ 8è i 9è de la STS núm. 715/2022 (Sala Penal, Secció 1a), de 24 de febrer de 2022 (recurs 173/2022). Referència: ECLI:ES:TS:2022:715.

⁴¹ SAP Burgos núm. 1045/2021 (Secció 1a), de 10 de novembre de 2021 (recurs 32/2021). Referència: ECLI:ES:APBU:2021:1045.

còmplice. [...] Aquestes condicions són sempre posteriors a la comissió del delictes. [...] El coneixement suposa notícia o percepció que es té d'una cosa. És un estat anímic de certesa, sense que siguin suficients les meres sospites o presumpcions i sense que s'exigeixi a l'encobridor que conegui les circumstàncies concretes que envolten el fet punible. [...] És suficient que l'encobridor tingui coneixement d'un acte il·lícit anterior, i en concret, que es tracta d'un delictes.⁴²

D'aquesta manera, hem de veure fins a quin punt Clàudia coneix quina conducta ha realitzat Juan Carlos. Ell li diu “*guárdamela que me está persiguiendo la policia, ya vendré a buscarla.*” És evident que si et persegueix la policia és perquè has realitzat una conducta no permesa. S'observa doncs que aquesta és una qüestió més complexa, ja que no sabrem amb certesa què és el que sabia o no fins al dia del judici. Més endavant, en l'anàlisi subjectiva, argumentarem des de la posició del MF el motiu pel qual considerem si tenia notícies de la comissió del delictes o si simplement eren meres sospites o presumpcions.

Amb relació a E, la tinència il·lícita, en la línia jurisprudencial del TS s'estableix: “com a element subjectiu [...] s'exigeix l'*animus possidendi*, això és, el dol o coneixement que es té l'arma sense tenir l'oportuna autorització, amb voluntat de tenir-la a la seva disposició, malgrat la prohibició de la norma.”⁴³ A més, s'exigeix el *corpus*, consistent en la possessió de l'arma. Clàudia guarda l'arma que li donà Juan Carlos durant més de quatre mesos, malgrat no tenir permís d'arma. El mateix succeeix per als altres dos acusats, que posseeixen l'arma amb coneixement que no tenen la llicència corresponent per a poder-ne fer ús.

En relació amb F, la falsedat documental, el TS estableix com a elements d'aquest delictes els següents:

- a) Un element objectiu propi de qualsevol falsedat, consistent en la mutació de la veritat mitjançant [...] un dels procediments o formes enumerats en l'art. 390 CP.
- b) Que aquesta *mutatio veritatis* o alteració de la veritat afecti elements essencials del document i tingui suficient entitat per afectar a la normal eficàcia del mateix en les relacions jurídiques. [...] Per part de la doctrina no es pot apreciar l'existència de falsedat documental quan la finalitat perseguida [...] no tingui una potencialitat lesiva.

---

⁴² FJ 8è de la STS núm. 598/2011 (Sala Penal, Secció 1a), de 17 de juny de 2011 (recurs 11198/2010). Referència: RJ 2011\4914.

⁴³ FJ 12è de la STS núm. 1098/2010 (Sala Penal, Secció 1a), de 18 de febrer de 2010 (recurs 10112/2009). Referència: ECLI: ES:TS:2010:1098.

c) Dol falsari com a element subjectiu, és a dir, consciència i voluntat d'alterar la realitat.⁴⁴

De la mateixa manera, en la Sentència de l'AP de Madrid, núm. 1042/2020, de 3 de gener de 2020, la ponent desenvolupa el següent:

Respecte a l'element subjectiu, el delictes de falsedat documental, requereix la voluntat d'alterar conscientment la veritat per mitjà d'una acció que requereix trastocar la realitat, convertint en veraç el que no ho és i, a la vegada, atacant la confiança que la societat té dipositada en el valor dels documents, s'aconsegueixin o no les finalitats perseguïdes. La intenció maliciosa ha de quedar provada i acreditada. Es rebutja la imputació falsària quan aquesta suposada falsedat no guarda entitat suficient per pertorbar el tràfic jurídic.⁴⁵

Cal mencionar que del supòsit de fet i les diligències practicades es desprèn que el número de la matrícula del vehicle de Claudia, 5678ABC, no correspon amb el número de bastidor, la qual cosa significa que aquesta ha sigut falsificada. No obstant això, en virtut de la prova practicada el dia del judici, haurà de quedar provada la intenció maliciosa de Claudia, condició sense la qual la jutgessa no podria dictar una sentència condemnatòria per aquest delictes. En l'anàlisi subjectiva, ho argumentarem més detalladament des de la nostra perspectiva com a MF.

D'altra banda, en dret penal existeix la figura de l'error de tipus, regulat en l'art. 14 CP, que és "el coneixement equivocat o desconeixement d'una característica essencial del tipus penal."⁴⁶ Existeixen l'error de tipus invencible – si actuant amb la diligència corresponent no es pot evitar – i vencible – s'hauria evitat si s'hagués actuat de la forma cautelosa i diligent –. Res ens fa deduir que en el nostre cas pugui apreciar-se cap d'aquestes dues modalitats d'error de tipus. Tenim també els elements subjectius de l'injust, ànims específics que limiten la intervenció penal. En el sentit que, si no hi són, no podrem aplicar la figura delictiva corresponent, ja que faltaria un requisit típic.⁴⁷ Per acabar, cal mencionar que ara seria el moment de veure quin és el tipus penal aplicable a cada conducta i la seva justificació. No obstant això, aquestes dues qüestions les analitzarem, per a cada delictes de forma individual, en el Capítol II del present treball, relatiu a la part especial de dret penal, que segueix formant part de l'anàlisi objectiva.⁴⁸

---

⁴⁴ FJ 2n de la ITS núm. 1250/2021 (Sala Penal, Secció 1a), de 2 de desembre de 2021 (recurs 3709/2021). Referència: JUR 2022\4004.

⁴⁵ FJ 2n de la SAP Madrid núm. 1042/2020 (Secció 2a), de 3 de gener de 2020 (recurs 766/2019). Referència: ECLI:ES:APM:2020:1042.

⁴⁶ op.cit. a la nota al peu de pàgina núm. 26 (pàg. 50)

⁴⁷ ib. nota al peu de pàgina anterior.

⁴⁸ V. pàg. 31 i ss.

Arribats a aquest punt podem afirmar que ens trobem davant de diverses conductes típiques. A continuació analitzarem si són també antijurídiques.

2.3 ANTIJURIDICITAT

“Un fet típic és antijurídic quan no concorre en ell cap causa de justificació.”⁴⁹ El més comú és que una conducta típica sigui contrària a Dret, però en determinades ocasions, el nostre ordenament jurídic permet al subjecte realitzar la conducta típica.⁵⁰ És en aquests casos quan entren en joc les causes de justificació, que d’acord amb l’art. 20 CP, són: A) legítima defensa (art. 20.4 CP), B) estat de necessitat (art. 20.5 CP) i C) obrar en compliment d’un deure o exercici legítim de l’ofici o càrrec (art. 20.7 CP). Quan el Tribunal aprecia alguna d’aquestes circumstàncies, la conducta es converteix en lícita i, per consegüent, no es pot imposar cap pena ni mesura de seguretat a hom que actui emparat per una causa de justificació.

Concretament, existeixen l’antijuridicitat formal, que acabem d’explicar, i la material, segons la qual un fet és antijurídic quan transgredeix una norma jurídica positiva, lesionant o posant en perill un bé jurídic que l’ordenament protegeix.

No es pot subsumir cap de les conductes típiques en les causes de justificació previstes en la nostra legislació penal. A banda, totes i cadascuna de les accions realitzades pels subjectes actius transgredeixen la norma jurídica positiva i ataquen els béns jurídics dels subjectes passius, com hem analitzat en el primer subapartat d’aquest capítol.

2.4 CULPABILITAT

En aquest moment, quan ja sabem que hi ha diverses accions típiques i antijurídiques, hem de veure si els autors que les han dut a terme són o no culpables, ja que d’això depèn la consideració com a delictes d’aquestes conductes.⁵¹ En aquest apartat analitzarem si els autors eren imputables, si coneixien l’antijuridicitat de la conducta, l’exigibilitat d’una conducta adequada a Dret i les circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal. A banda, també analitzarem l’*iter criminis*, el procés d’execució del delictes.

En primer lloc, per saber si els autors són o no imputables hem d’analitzar si concorre en ells alguna de les causes d’inimputabilitat següents: A) anomalia o alteració física

---

⁴⁹ Moreno-Torres Herrera, M.R. (dir.) [et al.] (2021). La antijuridicidad. A *Lecciones de Derecho Penal parte general* (pàg. 153). Valencia: Tirant lo Blanch.

⁵⁰ ib.nota al peu de pàgina anterior.

⁵¹ op. cit. a la nota al peu de pàg. núm. 49 (pàg. 169)

(trastorn mental transitori) de l'art. 20.1 CP, B) estat d'intoxicació plena o síndrome d'abstinència de l'art. 20.2 CP, C) alteracions de la percepció des del naixement o la infància de l'art. 20.3 CP o D) minoria d'edat, segons l'art. 19 CP.

Els tres acusats, Juan Carlos, Ainoha i Claudia, són majors d'edat, per la qual cosa descartem aquesta última. De les diligències practicades durant la fase instructora res ens fa pensar que puguin aplicar-se les causes dels arts. 20.2 o 20.3 CP. Únicament ens hem de plantejar si concorre en Juan Carlos la circumstància de l'art. 20.1, ja que de l'informe psiquiàtric elaborat per la metge forense Alba Cano es desprèn que l'acusat pateix un trastorn bipolar actualment estabilitzat i en tractament, però que podia existir una minva lleu en les seves capacitats volitives i cognitives en el moment de la comissió dels fets. Així doncs, hem de veure quins són els requisits exigits per tal d'apreciar aquesta causa d'inimputabilitat. Reiterada jurisprudència marca els següents:⁵²

- 1) Ha d'existir un diagnòstic que aprecii una anomalia o alteració psíquica.
- 2) Aquest dèficit ha d'impedir al subjecte comprendre la il·licitud de la conducta o bé l'actuació conforme a aquesta comprensió.
- 3) Ha de quedar provada l'afectació de les facultats mentals en el cas concret.

Per la qual cosa, no és suficient una disminució lleu de les seves capacitats, sinó que per aplicar l'art. 20.1, el trastorn hauria d'haver impedit a Juan Carlos comprendre si estava actuant conforme a Dret o no, però no va ser així. D'aquesta manera, en descartem la seva aplicabilitat al cas concret.

En segon lloc, hem d'observar si els acusats tenien coneixement de l'antijuridicitat. És aquí on entren en joc l'error de prohibició, sigui vencible o invencible, que té lloc quan un subjecte actua d'una determinada manera pensant que allò és lícit quan en realitat la conducta està prohibida pel nostre ordenament, o que està emparat per una causa de justificació quan a la pràctica no es donen les circumstàncies per apreciar-la, i l'*aberratio ictus*, quan es produeix el resultat que l'autor volia, però contra un subjecte passiu diferent del que l'autor esperava. No hi ha cap dada ni en el supòsit de fet, ni en les diligències prèvies, que ens pugui fer pensar que concorren alguna d'aquestes dues figures del dret penal.

---

⁵² FJ 14è de la STS núm. 741/2013 (Sala Penal, Secció 1a), de 17 d'octubre de 2013 (recurs 10235/2013). Referència: ECLI:ES:TS:2013:4985 i FJ 5è de la STS núm. 21/2005 (Sala Penal, Secció 1a), de 19 de gener de 2005 (recurs 1756/2003). Referència: ECLI:ES:TS:2005:134.

En tercer lloc, analitzarem si als acusats els era exigible una conducta adequada a Dret o no. Ho serà, excepte que per algun dels subjectes en alguna conducta concreta, sigui aplicable l'art. 20.6 CP de por insuperable, que també opera com a eximent. Concretament, “aquesta influència psicològica, que neix d'un mal que lesiona o posa en perill béns jurídics de la persona afectada, ha de tenir una certa intensitat, tractar-se d'un mal efectiu, real i acreditat. [...] L'afectació a la por s'ha de valorar d'acord amb paràmetres valoratius, tenint en compte com a base de referència el comportament que davant d'una situació concreta s'ha d'exigir a un home mitjà.”⁵³ Per tant, hem de veure, en cada cas, si el subjecte podia haver actuat d'una altra forma i si se li podia exigir una conducta diferent de la duta a terme davant la pressió per por. En el nostre supòsit de fet, aquesta circumstància ens la podríem plantejar únicament per a Claudia en els delictes d'encobriment i tinença il·lícita d'armes. No obstant això, en cap de les diligències o proves practicades queda constància que l'acusada Claudia patís una por, de certa intensitat, real i acreditada. No disposem de cap informe psiquiàtric que l'explori. L'únic que ens ho podria fer pensar és que en la seva declaració manifesta que no havia dit res fins al moment per por que li pogués passar alguna cosa, no essent això suficient prova de càrrec. A més, qualsevol persona en la seva situació, hauria acudit a la comissaria més propera i haguera explicat els fets immediatament. Per la qual cosa, concloem que no és aplicable l'art. 20.6 CP, ergo, sí que li era exigible actuar conforme a Dret.

En quart lloc, hem de veure si és d'aplicació alguna circumstància modificativa de la responsabilitat criminal, atenuant o agreujant dels arts. 21, 22 o 23 CP.

Pel que fa a Juan Carlos, hem esmentat que no és d'aplicació l'eximent completa de l'art. 20.1. Així que veurem si, en canvi, ho és l'eximent incompleta i si no, l'atenuant analògica. Analitzem primerament si podem utilitzar la via de l'eximent incompleta, de l'art. 21.1 CP. “La jurisprudència estableix que per poder considerar un trastorn psicològic com a eximent incompleta és necessari que aquest disminueixi de forma important la seva capacitat d'autodeterminació, sempre que existeixi una relació de causalitat psíquica entre el trastorn i el delicte comès.”⁵⁴ D'aquesta manera, s'exigeixen dos elements: a) el biològic – l'existència d'un diagnòstic que aprecii una anomalia o alteració psíquica – i el psicològic-normatiu – la comprovació que aquesta anomalia o

---

⁵³ FJ 20è de la STS núm. 1095/2001 (Sala Penal, Secció 1a), de 16/7/2001 (recurs 1707/1999). Referència: ECLI:ES:TS:2001:6202.

⁵⁴ FJ 4t de la STS núm. 1311/1999 (Sala Penal, Secció 1a), de 5 de novembre (recurs 713/1998). Referència: ECLI:ES:TS:1999:6965.

alteració impedeix al subjecte comprendre la il·licitud de la conducta o li dificulta en major o menor grau.⁵⁵ – Com que el trastorn patit per Juan Carlos només li provoca una minva lleu de les seves capacitats i, a més, no tenim cap prova en virtut de la qual es posi en manifest que hi havia una relació de causalitat entre la malaltia i el delicte, només podem acudir a l'atenuant analògica de l'art. 21.7 CP, en relació amb el 21.1 CP. En aquest sentit, quan la defensa no ha acreditat que l'anomalia comporta una anul·lació completa, ni una limitació severa, de la facultat de l'acusat de comprendre la il·licitud o actuar conforme aquesta comprensió, i quan el pèrit ha conclòs que la patologia disminuiria, però no anul·laria les facultats cognitives i volitives, és procedent aplicar l'atenuant analògica.⁵⁶

En relació amb Ainoha, és aplicable la circumstància agreujant de reincidència de l'art. 22.8 CP. En el mateix article s'estableix que “hi ha reincidència quan el culpable hagi sigut executòriament condemnat per un delicte comprès en el mateix títol, sempre que sigui de la mateixa naturalesa i que a efectes d'aquest número no es computaran els antecedents penals cancel·lats o cancel·lables, ni els que corresponguin a delictes lleus.” D'acord amb l'art. 136.1 apartat b) CP, el termini de cancel·lació d'antecedents penals és de dos anys per a delictes amb una pena que no excedeixi de 12 mesos. Tal com consta en el full historicopenal, l'acusada fou executòriament condemnada en sentència ferma núm. 3/2019, dictada pel Jutjat Penal núm. 5 de Tarragona, a la pena de 75 dies de treballs en benefici de la comunitat per un delicte de conducció sense carnet, pena que va complir en data 30 de setembre de 2019. Per tant, en el moment de la comissió dels fets encara no havien cancel·lat els seus antecedents penals. Per la qual cosa, és aplicable l'agreujant de reincidència, en la mesura en què ha comès dues vegades el mateix delicte, la conducció sense permís prevista a l'art. 384 CP.

En referència a Claudia, hem d'analitzar si és d'aplicació la circumstància atenuant de confessió, prevista a l'art. 21.4 CP. Els requisits exigits són:⁵⁷

- 1) Hi ha d'haver un acte de confessió de la infracció.
- 2) El subjecte actiu de la confessió haurà de ser el culpable.

---

⁵⁵ FJ 6è de la STS núm. 2249/2021 (Sala Penal, Secció 1a), de 2 de juny de 2021 (recurs 10094/2021). Referència: ECLI:ES:TS:2021:2249.

⁵⁶ FJ 3r de la STS núm. 2818/2017 (Sala Penal, Secció 1a), de 13 de juliol de 2017 (recurs 2218/2016). Referència: ECLI:ES:TS:2017:2818.

⁵⁷ FJ 4t de la STS núm. 2662/2017 (Sala Penal, Secció 1a), de 29 de juny de 2017 (recurs 2021/2016). Referència: ECLI:ES:TS:2017:2662.

- 3) La confessió ha de ser veraç en el substancial.
- 4) La confessió s'ha de mantenir al llarg de les diferents manifestacions realitzades en el procediment, en el substancial.
- 5) La confessió ha de fer-se davant de l'autoritat, agents o funcionari qualificat per rebre-la.
- 6) La confessió s'ha d'haver fet abans que el confessant conegués que s'havia iniciat un procediment contra ell. Aquest és un requisit cronològic.

En data 22 de febrer de 2021, quan encara no hi havia un procediment contra ella, Claudia es presenta a la comissaria dels ME i explica als agents que té en possessió l'escopeta amb el canó retallat de Juan Carlos des de mitjans d'octubre de 2020. En la declaració judicial en fase d'instrucció reitera el mateix. Claudia és culpable per un delictes de tinença il·lícita d'armes i d'encobriment personal, a banda de la falsedat en document oficial comesa per particular. Respecte d'aquests dos primers delictes sí que és procedent aplicar la circumstància atenuant de l'art. 21.4, en tant que es compleixen tots els requisits establerts.

A banda, anteriorment ja hem descartat l'aplicació de l'eximent completa de l'art. 20.6 de por insuperable. Ara hem d'observar si seria aplicable com a eximent incompleta (art. 21.1) o com atenuant analògica (art. 21.7). Per a l'aplicació de l'eximent incompleta, ha d'existir un temor inspirat en un fet efectiu, real i acreditat que assoleixi un grau suficient per disminuir notablement la capacitat d'elecció.⁵⁸ Reiteradament, també s'ha establert que hi ha d'haver una relació de causalitat entre l'estímul que provoca la por i la reacció delictiva de la persona afectada per l'estímul. A més, ha de concórrer una immediatesa temporal entre l'estímul aterrador i el delictes comès. En síntesi, la por havia de ser suficient perquè la majoria de persones haguessin reaccionat d'igual forma.⁵⁹ Així doncs, en no complir-se cap d'aquests requisits, tampoc és d'aplicació l'atenuant analògica.

En últim lloc, parlarem de l'*iter criminis*. Arribats en aquest punt hem de veure si es tracta de delictes consumats o, per contra, en grau de temptativa. En el nostre supòsit de

---

⁵⁸ FJ 9è de la STSJ Madrid (Sala Civil i Penal, Secció 1a) núm. 49/2019, de 13 de març de 2019 (recurs 40/2019). Referència: ECLI:ES:TSJM:2019:2810.

⁵⁹ FJ 1r de la STS núm. 211/2018 (Sala Penal, Secció 1a) de 3 de maig de 2018 (recurs). Referència: ECLI:ES:TS:2018:1572.

fet no hi ha cap mena d'acte preparatori punible en si mateix, ni penediment eficaç o desistiment.

Pel que fa als delictes de conducció sense permís, tinença il·lícita d'armes, l'encobriment i la falsedat, en ser delictes de mera activitat, és suficient amb executar la conducta típica perquè l'il·lícit penal s'entengui consumat. Per la qual cosa, no admeten la seva comissió en grau de temptativa.⁶⁰ Per tant, simplement per haver conduït sense permís, haver tingut l'arma en possessió, haver encobert el delicte i haver fet ús del document falsificat sabent que ho era, s'entenen consumats.

En relació amb el delicte de robatori, aquest es consuma quan la cosa s'incorpora en l'esfera del domini del subjecte actiu del delicte, el que s'anomena *illatio*, moment en el qual el subjecte actiu ja pot disposar de la cosa.⁶¹ Així doncs, el delicte de robatori amb violència o intimidació, s'entén consumat, ja que Juan Carlos i Ainoha aconsegueixen sostreure el vehicle a Marcos Roig i escapar i disposen amb tota plenitud del cotxe.

Amb relació a l'atemptat contra agent de l'autoritat i les lesions de l'art. 148.1 CP, també s'ha consumat, puix s'han produït els respectius resultats, la negativa a obeir les ordres de l'agent i escapar del control policial, juntament amb unes lesions al ME amb TIP 16.

2.5 PUNIBILITAT

Per acabar amb l'anàlisi objectiva del supòsit de fet, una vegada hem comprovat que hi ha diverses accions típiques, antijurídiques i culpables, hem de veure quines penes correspondrien per a cada cas. Prèviament a això, farem referència als concursos, les circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

2.5.1 Concursos

Inicialment, hem de referir-nos al concurs existent entre els delictes de lesions i l'atemptat. La Sentència del Tribunal Suprem núm. 650/93, de 22 de març de 1993, fa referència a aquesta qüestió i estableix que la comissió d'un delicte d'atemptat contra un o diversos agents de l'autoritat “no impedeix que, si es produeixen danys a la integritat

---

⁶⁰ JOSÉ LÓPEZ, E.J. (maig 2016). *LA TENENCIA ILÍCITA DE ARMAS DE FUEGO EN EL CÓDIGO PENAL ESPAÑOL*. (pàg.51). Consultat el: Abril 11, 2022. Disponible a Internet: <https://tauja.ujaen.es/bitstream/10953.1/7511/1/TFG%20-%20LOPEZ%20FERNANDEZ-AMELIA,%20EGEO%20JOSE.pdf>

⁶¹Muñoz Conde, F. (2021). Capítulo XVII Robo con violencia o intimidación sobre las personas. A *Derecho penal parte especial* (pàg. 399). Valencia: Tirant lo Blanch.

física, els eventuais homicidis o lesions siguin castigats a banda com a infraccions penals, en concurs ideal amb l'atemptat.⁶² Aquest tipus de concurs de delictes es dona quan del mateix fet, neixen una pluralitat d'infraccions o delictes.⁶³ L'art. 77.2 CP preveu que en aquests casos s'ha d'aplicar la meitat superior a la pena més greu. En aquest cas, calcularem la meitat superior del delicte de lesions de l'art. 148.1 CP, en ser el que estableix una major pena, presó de 2 a 5 anys. En canvi, l'atemptat contra agent de l'autoritat del 551.3 amb relació al 550, estableix una pena de 3 anys a 4 anys i 6 mesos de presó. Per això, hem de calcular la meitat superior respecte a la pena de 2 a 5 anys; que seria de 3 anys i 6 mesos a 5 anys de pena privativa de llibertat.

2.5.2 Circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal

L'art. 66.1 paràgraf primer CP estableix que quan concorri una circumstància atenuant s'ha d'aplicar la pena en la seva meitat inferior. En canvi, el paràgraf tercer preveu que quan s'hagi apreciat una o dues circumstàncies agreujants, la pena s'aplicarà en la seva meitat superior.

Per la qual cosa, a Juan Carlos, en concórrer l'atenuant analògica de l'art. 21.7 en relació al 21.1 CP, se li ha d'aplicar la pena en la meitat inferior per als delictes de robatori, atemptat en concurs amb lesions i tinença il·lícita. D'altra banda, a Ainoha li és d'aplicació l'agreujant de reincidència, cosa que comporta que la pena per al delicte de conducció sense permís sigui aplicada en la seva meitat superior. En últim lloc, a Claudia se li aplicarà la pena en la seva meitat inferior per als delictes d'encobriment i tinença, ja que s'ha apreciat l'atenuant de confessió de l'art. 21.4 CP.

2.5.3 Penes, responsabilitat civil i costes processals

A continuació, detallem el marc concret de les penes que correspondrien a cadascun dels acusats per a cada delicte, la justificació dels quals figura en el següent capítol.

Per al delicte de robatori amb violència sobre les persones i utilització d'instrument perillós, de l'art. 242.3 CP, la pena aniria dels 3 anys i 6 mesos a 5 anys de pena privativa de llibertat per a Ainoha. En canvi, per a Juan Carlos, en concórrer l'atenuant, seria de 3 anys i 6 mesos a 4 anys i 3 mesos, la meitat inferior de la pena anterior.

---

⁶² Gómez Guillamón, R. [et al.] (2008). Título XXII Delitos contra el orden público. A *Código Penal, 12a edición, Jurisprudencia, Comentarios* (pàg. 1290). Madrid: Colex.

⁶³ Orts Berenguer, E. (2020). Lección 39: La aplicación de la pena. A *Introducción al derecho penal parte general* (pàg. 236). Valencia: Tirant lo Blanch.

Per al delictes d'atemptat contra agent de l'autoritat amb ús de vehicle a motor, de l'art. 551.3 CP, en concurs amb les lesions del 148.2, hem de calcular la meitat superior d'aquest últim delictes, en ser el que preveu una major pena. Així ho determina l'art. 77.2 CP per als concursos ideals. Posteriorment, haurem de calcular la meitat inferior per concórrer en Juan Carlos l'atenuant. Així doncs, ens queda com a marc concret una pena de 3 anys i 6 mesos de presó a 4 anys i 3 mesos.

En relació amb el delictes de conducció sense permís de l'art. 384 CP, comès per Ainoha, en ser aquesta reincident, hem d'aplicar-li la meitat superior, d'acord amb l'art. 66.1.3. D'aquesta manera, la pena seria de presó de 4 mesos i mig a 6 mesos o bé, multa de 18 a 24 mesos, o alternativament, de TBC de 61 a 90 dies, sempre que hi accedís voluntàriament.

Pel que fa al delictes d'encobriment personal de l'art. 451.2º CP, està prevista una pena privativa de llibertat de 6 mesos a 3 anys, però hem d'aplicar-li la meitat inferior perquè hem apreciat l'atenuant de confessió en l'acusada Claudia. Per tant, el marc concret queda en una pena de presó de 6 mesos a 1 any i 9 mesos.

El delictes de tinença il·lícita d'arma modificada, de l'art. 563 CP, es castiga amb una pena privativa de llibertat d'1 a 3 anys, pena que correspon a Ainoha. No obstant això, per a Juan Carlos i Claudia, hem d'aplicar-li la meitat inferior, ja que en ells concorre una atenuant. Així doncs, per a ells dos, la pena corresponent és d'1 a 2 anys de presó.

En relació amb el delictes de falsedat documental comesa per particular de l'art. 392 CP, marca una pena en abstracte de presó de 6 mesos a 3 anys, juntament amb una multa de 6 a 12 mesos. Una vegada aplicada la meitat inferior a conseqüència de l'apreciació de l'atenuant de confessió, la pena a imposar per a Claudia va de 6 mesos a 1 any i 9 mesos de presó, juntament amb una multa de 6 a 9 mesos.

Per acabar, d'acord amb els arts. 109 i 116 CP, els subjectes criminalment responsables hauran d'indemnitzar als perjudicats pels danys i perjudicis causats per la comissió del delictes. El jutge establirà la quantia corresponent en la sentència, calculada segons el RDLEG 8/2004, de 29 d'octubre, que malgrat no tractar-se de la responsabilitat civil relativa a la circulació de vehicles a motor, s'aplica com a referència analògicament. A banda, el jutge també haurà de resoldre sobre el pagament de les costes processals. Si es tracta d'una sentència condemnatòria, s'haurà de condemnar també als processals a pagar les costes judicials, segons l'art. 123 CP.

CAPÍTOL II: QÜESTIONS SOBRE LA PART ESPECIAL DE DRET PENAL

En aquest apartat analitzarem cadascun dels fets delictius, justificant els motius pels quals els apreciem i quins tipus penals són d'aplicació. Cal mencionar que el contingut d'aquest apartat s'inclou dins de la tipicitat, però ho hem analitzat separatament a causa de la seva extensió i importància.

2.6 DELICTE DE ROBATORI

Començarem analitzant el delicte de robatori, el tipus bàsic del qual es troba a l'art. 237 CP. Ja hem argumentat anteriorment que la conducta descrita per aquest tipus penal s'ha dut a terme, ja que s'ha produït el resultat, l'apoderament per part de Juan Carlos i Ainhoa del vehicle del Sr. Roig, que és un bé moble aliè, objecte capaç de traslladar-se d'un lloc a l'altre sense sofrir cap pèrdua o dany.⁶⁴

Com a element subjectiu de l'injust, aquest article parla de l'ànim de lucre. La jurisprudència tradicionalment entenia que aquest concepte consistia en la intenció d'obtenir qualsevol benefici, avantatge o utilitat, inclús merament contemplativa.⁶⁵ No obstant això, "avui dia sembla que l'ànim de lucre s'identifica amb la intenció d'incorporar de forma definitiva allò que s'ha sostret al patrimoni del subjecte actiu, de forma que el seu actiu patrimonial es veu augmentat, negant el dret legítim al propietari."⁶⁶ Així doncs, en la mesura en què Juan Carlos disposava plenament del vehicle, existia aquest ànim de lucre. A banda, va incorporar el vehicle al seu patrimoni, encara que fos momentàniament, és a dir, també estava aconseguint un benefici o avantatge.

D'altra banda, el que diferencia el delicte de robatori del furt, és que en el primer s'utilitza o bé la força en les coses o la violència. Així doncs, per poder aplicar l'art. 237 com a tipus bàsic i el 242 com a tipus específic, el legislador exigeix que es compleixin els següents requisits:⁶⁷

- 1) Que es tracti de violència física.
- 2) Que la violència tingui una entitat rellevant i suficient.

---

⁶⁴ op. cit. a la nota al peu de pàgina núm. 62 (pàg. 776)

⁶⁵ Souto García, E.M. (2017). Los elementos comunes a los delitos de robo y hurto. A *Los delitos de robo y hurto. Análisis de su regulación tras la reforma operada por la LO1/2015, de 30 de marzo* (pàg. 44). Valencia: Tirant lo Blanch.

⁶⁶ op. cit. (pàg. 45)

⁶⁷ op. cit. (pàg. 175)

- 3) Que s'exerceixi contra una persona física, sigui la víctima o un tercer.
- 4) Que s'usi com a mitjà d'apoderament de la cosa moble aliena o durant un moment posterior, però connectat sempre amb l'acte d'apoderament.

En el nostre supòsit, el bé moble aliè s'ha obtingut mitjançant violència per poder cometre el delictes, ja que aquesta s'utilitza en l'acció de sostracció. Concretament, es produeix un forcejament entre el Sr. Roig i el Sr. Riba i, entre els dos subjectes actius, llancen a la víctima a terra per aconseguir que aquesta baixi del vehicle i poder endur-se'l. No hi ha cap dubte que això forma part de la violència física. La jurisprudència entén que en casos com aquest, quan la víctima cau a conseqüència d'una acció violenta, hi ha una entitat rellevant i suficient.⁶⁸ En complir-se tot l'anterior, conclouem que és aplicable el tipus de l'art. 242.1 CP, del delictes de robatori amb violència o intimidació sobre les persones.

A més, també hem de veure si podem aplicar el subtipus agreujat per utilització d'arma o instrument perillós, que ho serà quan sigui "susceptible de causar dany a la vida, integritat física o salut del subjecte que rep la intimidació".⁶⁹ La jurisprudència majoritària entén que si simplement s'exhibeix l'arma, ja se n'està fent ús. Per contra, una part de la doctrina, entén que ha d'haver-hi un ús efectiu de l'arma o instrument perillós, disparant o colpejant per exemple, per poder parlar d'aquesta modalitat i que no seria suficient amb mostrar-ho.⁷⁰

L'escopeta que utilitzen Juan Carlos i Ainoha era apta per a detonar cartutxos de 12 mm, malgrat els que portés en l'interior fossin de 16 mm, una informació que Marcos desconeixia. La víctima només veia una arma real i això, segurament el portava a pensar que els acusats el podien disparar en qualsevol moment. Així doncs, seguint el que argumenta la major part de la jurisprudència, sí que hem d'aplicar aquest subtipus de l'art. 242.3 CP. En canvi, si tinguéssim en consideració l'opinió d'una part de la doctrina, no podríem fer-ho, ja que en el supòsit de fet no es concreta què va succeir amb l'arma i simplement se'ns diu que Juan Carlos l'empunyava.

Podríem preguntar-nos si també seria d'aplicació el subtipus de l'art. 242.2 CP, de robatori en casa habitada, perquè el delictes té lloc al pàrquing de la casa del Sr. Roig, però

---

⁶⁸ op.cit. (pàg. 176)

⁶⁹ op.cit. pàg. 194)

⁷⁰ op.cit. (pàg. 196)

la resposta és dubtosa, donat que no coneixem prou detalladament les característiques del lloc dels fets. L'Acord del Ple de la Sala Segona del TS de 15 de desembre de 2015 estableix que “els garatges comuns que es troben en un edifici de propietat horitzontal tenen la consideració de dependència de casa habitada, sempre que concorrin les característiques de: contigüitat o proximitat directa i comunicació interna amb la casa habitada, tancament i una unitat física.”⁷¹ Com que no tenim suficient informació al respecte, no el tindrem en consideració. Si es complissin els requisits, seria d'aplicació.

Finalment, imaginant que la intenció dels acusats no hagués sigut la d'apropiar-se del vehicle, sinó simplement d'utilitzar-lo momentàniament, es tractaria d'un delictes de robatori d'ús de vehicle, previst a l'art. 244 CP, sempre que aquest s'hagués restituit en un termini no superior a 48 h. No obstant això, com que hi hagué violència, es continuaria castigant amb les penes de l'art. 242. Així ho estableix l'art. 244.4 CP.

2.7 DELICTE DE D'ATEMPTAT CONTRA AGENT DE L'AUTORITAT

Primerament hem d'argumentar per què considerem que es tracta d'un delictes d'atemptat, previst en l'art. 550 CP, i no de resistència i desobediència greu de l'art. 556 CP. Quan es tracti d'una oposició activa, violenta, abrupta i fins i tot clamorosa, estarem dins de la conducta típica de l'atemptat. En canvi, si és una oposició merament passiva però greu, o activa, però lleu, manifestada mitjançant una força física defensiva o neutralitzadora, que no arriba a ser violenta i agressiva, com per exemple un forcejament amb un agent de l'autoritat, estarem dins d'un delictes de resistència i desobediència a l'autoritat.⁷² Així doncs, com que Juan Carlos exerceix una oposició activa i violenta, ja que intenta atropellar els ME, estem dins de la conducta típica del delictes d'atemptat, els elements del qual són els següents:^{73 74}

- 1) Que el subjecte passiu tingui la consideració d'autoritat, agent de la mateixa o funcionari públic.
- 2) El subjecte passiu ha d'estar en exercici de les funcions pròpies del càrrec.
- 3) L'acció ha de consistir en la utilització de la força, intimidació greu o resistència greu.

---

⁷¹ FJ 3r de la STS núm. 972/2016 (Sala Penal, Secció 1a), de 21 de desembre de 2016 (recurs núm. 163/2016). Referència: RJ 2016\6281.

⁷² FJ 4t de la STS núm. 108/2015 (Sala Penal, Secció 1a), de 10 de novembre de 2015 (recurs núm. 1716/2014). Referència: ECLI:ES:TS:2015:5088.

⁷³ FJ 2n de la STS núm. 1075/2022 (Sala Penal, Secció 1a), de 15 de març de 2022 (recurs núm. 494/2020). Referència: ECLI:ES:TS:2022:1075.

⁷⁴ op. cit a la nota al peu de pàgina núm. 62 (pàgs. 1287-1291)

- 4) El subjecte actiu ha de saber que la persona sobre la qual exerceix la violència és funcionari públic, autoritat o agent d'aquesta.
- 5) El subjecte actiu té un ànim d'ofendre o denigrar el principi d'autoritat.

En el cas que ens ocupa, Juan Carlos agredeix a un ME, que és un agent de l'autoritat, d'acord amb l'art. 7.1 de la Llei Orgànica 2/1986, de 13 de març, de Forces i Cossos de Seguretat, en ser un membre del cos policial autonòmic, i no tenir la consideració ni d'autoritat ni de funcionari públic, conceptes definits per l'art. 24 CP. La víctima està exercint les seves funcions, juntament amb un company, en un control policial. Juan Carlos, desobeint l'ordre que aquest li ha donat, reprèn la marxa del seu vehicle sense importar-li que ell estigui al seu costat, amb el cos a l'interior del vehicle. Així, el subjecte actiu, amb un ànim d'ofendre el principi d'autoritat i d'escapar del lloc dels fets, sabent que es tracta d'un ME, decideix lesionar-lo.

A banda, és igualment d'aplicació l'art. 551 apartat tercer CP perquè l'autor fa ús del cotxe propietat de Marcos Roig, que té la consideració de vehicle de motor segons l'Annex II del Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament General de Vehicles.⁷⁵ Cosa que fa que s'hagi d'aplicar la pena superior en grau a la prevista pel tipus bàsic de l'art. 550 CP.

A més, les lesions concretes ocasionades al subjecte passiu també han de ser castigades, en concurs ideal de l'art. 77.1 CP amb el delictes d'atemptat, com s'ha explicat en l'últim apartat relatiu a les qüestions de dret penal general.

2.8 DELICTE DE LESIONS

Passem a analitzar la conducta típica relativa a les lesions que Juan Carlos causa al ME amb TIP 16. El tipus bàsic de l'art. 147.1 CP castiga amb penes de presó de 3 mesos a 3 anys o multa de 6 a 12 mesos a qui, per qualsevol mitjà o procediment, provoqui una lesió que menyspreï la integritat corporal o salut física o mental, sempre que requereixi per a la seva curació, una primera assistència facultativa i un tractament mèdic o quirúrgic. En el nostre cas, el ME va patir unes lesions que van necessitar dos punts de sutura, admeses com a tractament mèdic o quirúrgic per la jurisprudència. De fet, fins i tot s'ha admès que els punts *steri-strip* també tenen aquesta consideració.⁷⁶ Com a element subjectiu de

---

⁷⁵ Aquest estableix que un vehicle de motor és un vehicle que té un motor de propulsió.

⁷⁶ FJ 1r de la STS núm. 519/2016 (Sala Penal, Secció 1a), de 15 de juny de 2016 (recurs núm. 92/2016). Referència: ECLI:ES:TS:2016:2898.

l'injust, tenim l'*animus laedendi*, consistent en la voluntat de lesionar, que està present en la conducta del Sr. Riba.

Hem d'aplicar també l'art. 148 apartat primer CP, ja que s'utilitza un vehicle de motor, que té la consideració d'instrument o objecte perillós per a la vida o salut del lesionat, d'acord amb la STS 3371/2003, de 19 de maig de 2003, entre d'altres.⁷⁷

Cal destacar que el ME amb TIP 12 també pateix unes lesions, a causa d'un xoc amb un altre vehicle mentre persegueixen a Juan Carlos. Això ho deduïm, ja que en les diligències d'investigació se'ns diu que ha patit una contusió a l'esquena, però en el moment en què el Sr. Riba comet l'atemptat, ell no pateix cap dany, perquè s'aparta de davant del vehicle en veure que aquest està en marxa. No obstant això, només requereixen una primera assistència facultativa. Per tant, aquestes no es poden subsumir dins de l'art. 147.1, sinó que, en tot cas, formarien part de l'art. 147.2. És clar que si Juan Carlos no hagués escapat del lloc dels fets, no l'haurien perseguit, ergo el ME amb TIP 12 no hagués resultat ferit. Hi hauria una relació de causalitat, però no són unes lesions que Juan Carlos provoqui de forma conscient i voluntària, a diferència de les que pateix l'altre ME. Es tractaria d'uniques lesions imprudents. D'aquesta manera, és una acció atípica, donat que el CP no contempla les lesions de l'art. 147.2 en la seva modalitat imprudent.

D'altra banda, hem d'esmentar que Juan Carlos i Ainocha en el delictes de robatori utilitzen la violència per apoderar-se del vehicle del Sr. Roig i, com ja hem explicat, el llancen a terra. L'art. 242.1 CP estableix la pena per al delictes de robatori amb violència sobre les persones, sense perjudici de la pena que pugui correspondre per l'acte de violència física. No obstant això, en la fase instructora no s'ha practicat cap diligència que deixi constància de si el perjudicat va patir lesions i quines. Es tractaria doncs d'un delictes de maltractament d'obra de l'art. 147.3 CP, ja que l'han colpejat o maltractat sense causar-li lesió.

Tanmateix, l'últim paràgraf de l'art. 147 CP estableix que el maltractament d'obra i les lesions que no requereixen tractament mèdic o quirúrgic només es poden perseguir mitjançant denúncia de la persona perjudicada. El Sr. Roig, malgrat que formula denuncia pel delictes de robatori, no manifesta que hagi patit lesions, ni quines, ni tampoc declara expressament que reclami pel maltractament d'obra.

---

⁷⁷ FJ 3r de la STS núm. 3371/2003 (Sala Penal, Secció 1a), de 19 de maig de 2003 (recurs núm. 288/2002). Referència: ECLI:ES:TS:2003:3371.

2.9 DELICTE DE CONDUCCIÓ SENSE PERMÍS DE CONDUCCIÓ

Com hem mencionat anteriorment, el delicte de conducció sense permís es tracta d'un delicte de perill abstracte i com a tal, no requereix que s'hagi creat un perill concret per a cap bé jurídic ni per a la seguretat viària en general.⁷⁸ Per la qual cosa, la conducta típica de l'art. 384 CP consisteix simplement a conduir un vehicle de motor, sense que s'hagi de produir cap resultat perquè el delicte s'entengui consumat, sempre que concorri alguna de les següents circumstàncies: a) Pèrdua de la vigència del permís per la pèrdua total dels punts o, b) No haver obtingut mai el permís o llicència de conducció.

No obstant això, és important plantejar-nos qui es considera conductor. Imaginem que una persona que no té permís de conducció està aturada en un estacionament asseguda al seient del pilot. Això no seria suficient per poder afirmar que en aquest moment està realitzant una conducta delictiva, perquè el vehicle no està en marxa. El RDLEG 6/2015, de 30 d'octubre, de la Llei de Trànsit, Circulació de Vehicles de Motor i Seguretat Vial, defineix aquest concepte com "persona que, maneja el mecanisme de direcció o va al comandament del vehicle."⁷⁹ Anteriorment, ja hem fet referència al concepte de vehicle de motor, dins del qual entraria el vehicle Audi A3 amb matrícula A-1234-EO conduït per Ainhoa Torres, tal com consta en el supòsit de fet.

Per tant, la conducta delictiva és clara. La Sra. Torres és interceptada pels Agents amb TIP 12 i 17 mentre condueix el seu cotxe, malgrat no haver obtingut mai el permís corresponent, fet del qual queda constància en el Registre de la Direcció General de Trànsit.

2.10 DELICTE DE TINÈNÇA IL·LÍCITA D'ARMES

L'art. 563 CP preveu que la tinença d'armes prohibides i aquelles que hagin patit una modificació substancial en les seves característiques de fabricació es castigarà amb una pena que oscil·la entre 1 i 3 anys de presó. Així doncs, en primer lloc, hem de veure què s'entén per arma prohibida, acudint a la legislació específica. Aquesta norma es constitueix com a norma penal en blanc.⁸⁰ D'acord amb l'art. 5.1 c) del Reial decret 137/1993, de 29 de gener, del Reglament d'Armes, queda prohibida la tinença d'una arma de foc llarga amb el canó retallada, excepte pels funcionaris especialment habilitats i

---

⁷⁸ op. cit a la nota al peu de pàgina núm. 61 (pàg. 674)

⁷⁹ Annex I del RDLEG 6/2015, de 30 d'octubre, de la Llei de Trànsit, Circulació de Vehicles a Motor i Seguretat Vial

⁸⁰ op. cit. a la nota al peu de pàgina núm. 61 (pàg. 847)

d'acord amb el que disposin les respectives normes reglamentàries. A la vegada, l'art. 4.1 a) de la mateixa llei estableix que són armes prohibides aquelles que siguin resultat d'una modificació substancial de les característiques de fabricació.

La jurisprudència⁸¹ ha establert que els requisits per tal de poder apreciar un delictes de l'art. 563 CP són els següents:

- a) S'ha de tractar materialment d'armes.
- b) Una norma extrapenal ha de prohibir-ne la tinença.
- c) L'arma ha de tenir una especial potencialitat lesiva.
- d) La tinença s'ha de produir en condicions o circumstàncies que la converteixin, en el cas concret, en especialment perillosa per a la seguretat ciutadana. S'exclou la intervenció del dret penal quan no hi hagi un perill concret, sense perjudici de la resposta administrativa que pugui merèixer.

L'art. 3 del Reglament d'Armes estableix que una escopeta forma part de la categoria d'armes llargues i, per tant, es tracta materialment d'una arma, la tinença de la qual prohibeix la mateixa norma en el cinquè article. Els dos últims requisits anteriors s'han de valorar d'acord amb criteris objectius. En relació amb la potencialitat lesiva haurem de veure si l'instrument és objectivament hàbil per causar un greu dany a la integritat física o a la vida de tercers.⁸² És clar que aquest tercer requisit es compleix, ja que un tret d'una escopeta, afecta la integritat física, o fins i tot a la vida, de la víctima. A més, si l'arma s'estigués utilitzant, per exemple, per a finalitats domèstiques, esportives o de col·leccionisme l'últim requisit decauria. En el nostre supòsit s'estava usant per a conductes il·lícites i, per tant, es compleix.

D'altra banda, com que hi ha una coexistència amb una sèrie d'infraccions administratives, pel principi d'*ultima ratio*, el dret penal només ha d'intervenir en els casos més greus i intolerables, deixant la resta per al dret administratiu.⁸³ És a dir, que el dret penal només pot intervenir quan es compleixen els dos últims requisits anteriors.

---

⁸¹ FJ 1r de la STS núm. 249/2020 (Sala Penal, Secció 1a), de 27 de maig de 2020 (recurs 3177/2018). Referència: ECLI:ES:TS:2020:1395.

⁸² Fiscalía General del Estado. Consulta núm. 14/1997, de 16 de desembre, sobre algunes qüestions relatives a l'abast típic del delictes de tinença d'armes (pàg. 3). Disponible a Internet: https://www.fiscal.es/memorias/estudio2016/PDF/CONS/CON_14_1997.pdf

⁸³ ib. nota al peu de pàgina núm. 80.

Cal destacar que aquest és un delictes de pròpia mà, que comet exclusivament i exclouent aquell qui posseeix l'arma, encara que aquesta pugui pertànyer a persones diferents. S'estenen, però, els seus efectes a tots aquells que coneixien l'existència d'una dinàmica delictiva i que la van tenir indistintament a la seva lliure disposició, encara que físicament només la pogués dur només una persona. Una pluralitat de sentències consideren que és possible aquesta disposició compartida, però sempre que tots coneguin l'ús de l'arma en la comissió del delictes. Tornarem amb aquesta qüestió en l'anàlisi subjectiva, donat que en el supòsit de fet només s'expressa que Juan Carlos empunyava una escopeta amb el canó retallat. Res se'ns diu sobre Ainoha, fet que serà argumentat des de la postura del MF. Finalment, cal esmentar que és necessari que l'arma estigui en condicions de funcionament, és a dir, que sigui apta per a disparar, que s'ha d'apreciar de forma abstracta. Això ha de quedar acreditat mitjançant la prova pericial. En el nostre cas l'arma és apta per disparar cartutxos de 12 mm.⁸⁴

D'altra banda, com ja hem avançat, l'art. 563 CP castiga igualment la tinença d'armes que han patit una modificació substancial, entenent que pot ser-ho tant d'armes de foc o armes que no ho fossin, però que la modificació la converteixi en arma de foc.⁸⁵ La llei tampoc ens defineix què hem d'entendre per "modificació substancial", així que el jutge haurà de decidir en el cas concret si ho ha sigut o no.

Alternativament, també podríem parlar d'un delictes de l'art. 564.1.2 CP, en relació amb el 564.2.1 la conducta típica de la qual és la tinença d'una arma de foc sense la llicència corresponent. Una circumstància agreujant d'aquest tipus penal és el fet que l'arma no tingui marca de fàbrica o de número o que els tingui alterats o esborrats, essent necessari que l'autor tingui coneixement d'aquest fet.⁸⁶ L'informe elaborat per la Unitat Central de Balística i Traces Instrumentals, en la seva conclusió segona, estableix que l'arma no presenta ni número de sèrie ni encunys de cap Banc de Proves homologat.

Per la qual cosa, concloem que tots dos tipus penals serien d'aplicació al cas. En l'anàlisi subjectiva justificarem quin considerem més adequat i per què.

---

⁸⁴ op. cit a la nota al peu de pàgina núm. 62 (pàg. 1307)

⁸⁵ Cruz Blanca, M.J. (2006). II. Las armas que sean resultado de la modificación sustancial de las características de fabricación de armas reglamentadas: criterios de delimitación penal del art. 563, segundo inciso. A *Régimen penal y tratamiento jurisprudencial de la tenencia ilícita de armas* (versió en línia). Madrid: Dykinson. Disponible a Internet: <https://app-vlex-com.sabidi.urv.cat/#WW/vid/295127>

⁸⁶ op. cit. a la nota al peu de pàg. núm. 62 (pàg. 1309)

2.11 DELICTE D'ENCOBRIMENT

L'art. 451 CP castiga tres tipus diferents d'encobriment: l'auxili als autors o còmplices, l'ocultació del cos, efectes o instruments del delictes i l'ajuda als presumptes responsables d'un delictes a eludir la investigació de l'autoritat. Nosaltres ens referirem al segon tipus, que la doctrina defineix com un afavoriment real. L'acció típica consisteix a ocultar, alterar o inutilitzar el cos, els efectes o els instruments del delictes per tal de dificultar-ne la investigació.⁸⁷

Claudia durant quatre mesos té en possessió l'arma que Juan Carlos li havia entregat, després de dir-li "*guárdamela que me está persiguiendo la policía*". Així ho manifesta en les seves declaracions. Per tant, no hi ha dubte que està ocultant el cos del delictes i, consegüentment, es tracta d'una conducta que podem englobar dins de l'art. 451, apartat segon, CP.

De la lectura del mateix precepte, així com de la jurisprudència del TS⁸⁸, es desprèn que els requisits d'aquest delictes són els següents: 1) la comissió prèvia d'un delictes, 2) que l'encobridor no hagi intervingut en el delictes anterior com a autor ni còmplice, 3) l'encobridor ha de conèixer que s'ha comès el delictes encobert. No són suficients les meres sospites, però tampoc se li exigeix que conegui totes les circumstàncies concretes en relació amb el fet punible.

El primer d'ells es compleix, en la mesura en què s'ha produït el delictes de robatori, en el qual s'utilitzava l'escopeta com a instrument del delictes. També es fa palès que el segon requisit es dona, ja que Claudia no hi participa. Una qüestió més complicada és aquella relativa al coneixement i, fins a quin grau, de la comissió del delictes anterior. Això ho abordarem en l'anàlisi subjectiva. Des del punt de vista objectiu, però, no tenim res en cert. Sempre que de la pràctica de la prova el jutge considerés provat que Claudia en tenia coneixement, se la podria condemnar. Per contra, si la prova s'hagués provat aquest fet, Claudia no podria ser per un delictes d'encobriment, donat que no s'estaria complint l'últim requisit exigint pel tipus penal.

---

⁸⁷ op. cit a la nota al peu de pàg. núm. 61 (pàg. 911)

⁸⁸ FJ 13è de la STS núm. 67/2006 (Sala Penal, Secció 1a), de 7 de febrer de 2006 (recurs núm. 293/2004). Referència: ECLI:ES:TS:2006:503.

D'altra banda, l'art. 454 CP, que opera com a excusa absolutòria, estableix que, en cas d'encobriment entre cònjuges o persona lligada per anàloga relació, ascendents, descendents, germans per naturalesa o adopció, estaran exempts de la pena. Descartem que Claudia Romero tingui alguna d'aquestes relacions amb els altres dos acusats. Per la qual cosa, hauria de complir la pena imposada en sentència ferma, sempre que es complís l'últim requisit relatiu al coneixement.

2.12 DELICTE DE FALSEDAT DOCUMENTAL

L'art. 392.1 CP estableix el següent: "el particular que cometi en document públic, oficial o mercantil, alguna de les falsedats descrites en els tres primers números de l'apartat 1 de l'art. 390, serà castigat amb penes de presó de 6 mesos a 3 anys i multa de 6 a 12 mesos." Les modalitats falsàries a les quals se'ns remet, d'acord amb l'art. 390.1 CP, són les següents:

- 1- Alterant en document públic en algun dels seus elements o requisits de caràcter essencial.
- 2- Simulant un document en tot o en part, de manera que indueixi a error sobre la seva autenticitat.
- 3- Suposant en un acte la intervenció de persones que no l'han tingut, o atribuint a les que han intervingut en ell declaracions o manifestacions diferents de les que havien fet.

Els elements d'aquest delictes, ja esmentats amb anterioritat, són els següents:

- Mutació de la veritat mitjançant un procediment de l'art. 390 CP.
- Que la mutació de la veritat afecti elements essencials del document.
- La consciència i voluntat d'alterar la realitat.

Prèviament a l'anàlisi d'aquests requisits, però, de preguntar-nos les següents qüestions:

- 1- Qui és un particular?** Utilitzem el criteri de l'art. 3.1 CC, la interpretació segons el sentit propi de les paraules. La Reial Acadèmia Espanyola ho defineix com "persona que no posseeix la condició d'autoritat o funcionari públic requerida per un tipus penal." Segons aquesta definició, Claudia ho és.
- 2- Què té la consideració de document?** L'art. 26 CP ho defineix com "suport material que expressi o incorpori dades, fets o narracions amb eficàcia probatòria o qualsevol

altre tipus de rellevància jurídica.” A més, per constituir-se com a document a efectes penals s’han de complir tres condicions: a) ser atribuïbles a una o diverses persones, b) tenir capacitat per produir efectes jurídics i c) estar destinats al tràfic jurídic.⁸⁹ Si no estigués en el tràfic jurídic, per exemple, un bitllet falsificat per un col·leccionista que guarda en una vitrina, seria una conducta atípica.

- 3- **Què són documents públics, oficials o mercantils?** Els documents públics són els enumerats en l’art. 317 de la LEC, d’acord amb el concepte de l’art. 1216 CC.⁹⁰ Els oficials, aquells que provenen de les administracions públiques, ens o persones jurídicopúbliques per complir amb els seus fins institucionals i els documents mercantils són aquells que expressin alguna operació comercial o creació, alteració o extinció d’obligacions mercantils.⁹¹
- 4- **És la matrícula un document públic, oficial o mercantil?** Sí. Així ho determina la Consulta de la Fiscalia General de l’Estat núm. 3/1997, de 19 de febrer, sobre la falsificació, substitució, alteració o omissió de la placa d’un vehicle de motor. La matrícula és un document oficial, ja que prové de les administracions públiques per satisfer les necessitats administratives públiques. En aquest cas, la regulació i ordenació del tràfic rodat.⁹² A més, en aquesta Consulta també s’estableix que la placa de la matrícula té rellevància jurídica.⁹³
- 5- **En quina de les tres modalitats es pot subsumir la conducta de Claudia?** La mateixa Consulta estableix que la falsificació i l’alteració de la placa d’una matrícula s’encabeixen dins de la primera modalitat, de l’art. 390.1.1°. Ens remarca que aquesta falsificació o alteració ha de ser respecte d’elements de caràcter essencial, com és la seqüència de lletres i números que identifiquen al vehicle. En canvi, si el que es fa és substituir la placa d’un vehicle i posar-la en un de diferent, també podríem estar dins d’una conducta de l’art. 390.1.2°, donat que s’estaria simulant un document de manera que induiria a error. Si el que s’hagués falsificat fora el número de bastidor, també un document oficial, seria igualment d’aplicació el que acabem d’exposar.⁹⁴

---

⁸⁹ op. cit a la nota al peu de pàgina núm. 62 (pàg. 1093)

⁹⁰ Esquinas Valverde, P (coord.) [et al.] (2021). La falsedades documentales. *A Lecciones de derecho penal parte especial*. (pàg. 517). Valencia: Tirant lo Blanch.

⁹¹ op. cit. (pàgs. 1093 i 1096)

⁹² Fiscalia General del Estado. Consulta núm. 3/1997, de 19 de febrer, sobre la falsificació, substitució, alteració o omissió de la placa d’un vehicle de motor (pàg. 3). Disponible a Internet: https://www.fiscal.es/memorias/estudio2016/PDF/CONS/CON_03_1997.pdf

⁹³ ib. nota al peu de pàgina anterior.

⁹⁴ op. cit. (pàgs. 4-7)

Una vegada resolt això, veiem com sí que es compleixen el primer i el segon requisit dels mencionats anteriorment. El que ens faltaria és veure si Claudia tenia consciència i voluntat d'alterar la realitat. Si quedés provat que sí el dia del judici, seria culpable d'un delicte de falsedat en document oficial comesa per particular. En el següent apartat, analitzarem els arguments sobre la base dels quals el MF considera provat que Claudia sí que n'era conscient.

3. ANÀLISI SUBJECTIVA DEL CAS PRÀCTIC

Com ja els hem avançat, el contingut d'aquest apartat versarà sobre la posició adoptada pel MF en la present simulació de judici.

3.1 CONSIDERACIONS GENERALS

En primer lloc, hem de mencionar que en la pràctica jurídica és molt comú que entre el MF i les defenses s'arribi a un acord. És el que s'anomena conformitat. Malgrat això, aquesta modalitat de TFG s'anomena "simulació de judici" precisament per això, ja que té uns altres objectius i finalitats i en ella no és possible aquesta via de finalització del procés penal. En segon lloc, cal esmentar que, per criteris de la Universitat, la simulació del judici es fa amb posterioritat a l'entrega d'aquesta memòria. És per això que les conclusions definitives i l'informe final s'han adoptat tenint en compte les diligències ja existents i no la prova practicada, donat que aquesta última encara no ha tingut lloc.

Finalment, cal precisar que el MF es remet a les qüestions ja explicades en l'apartat de l'anàlisi objectiu, relatives als fets, la tipicitat, antijuridicitat i la culpabilitat, excepte determinats aspectes concrets als quals sí que ens referirem. Com és sabut, el procés penal es regeix pel principi de la presumpció d'innocència, dret fonamental regulat a l'art. 24.2 CE. Per la qual cosa, la càrrega de la prova recau sobre les parts acusadores. El MF haurà de provar la producció dels tots i cadascun dels fets i les seves circumstàncies concretes. En canvi, l'acusació particular només haurà de provar els fets relatius al delicte d'atemptat contra agent de l'autoritat i les respectives lesions. Per la qual cosa, l'ideal seria tornar a analitzar el supòsit de fet segons la teoria jurídica del delicte des de l'inici. Malauradament, això no és possible, donada l'extensió màxima del treball. Així doncs, per motius de concreció i claredat, en aquest apartat només incidirem en aspectes concrets, remetent-nos a la resta al que ja s'ha explicat.

3.2 CONCLUSIONS PROVISIONALS

El MF, tal com s'expressa en la conclusió segona del nostre escrit d'acusació, considera que els fets relatats són constitutius de:

- A) Delicte de robatori amb violència sobre les persones, amb utilització d'instrument perillós, d'acord amb els arts. 237, 242.1 i 242.3 CP.
- B) Delicte d'atemptat contra agent de l'autoritat amb ús de vehicle amb motor, segons els arts. 550 i 551.3º del Codi Penal, en concurs ideal previst en l'art. 77.2 CP, amb un delicte de lesions del 148.1, en relació amb l'Agent amb TIP 16.
- C) Delicte de conducció sense permís, tipificat a l'art. 384 paràgraf segon CP.
- D) Delicte d'encobriment personal previst a l'art. 451.2º del Codi Penal.
- E) Delicte de tinència il·lícita d'arma llarga modificada dels arts. 563 del Codi Penal, essent aquesta una arma prohibida d'acord amb l'art. 5.1 c) del Reial decret 137/1993, de 29 de gener, pel qual s'aprova el Reglament d'Armes. Alternativament, un delicte de l'art. 564.1.2º en relació amb l'apartat segon, paràgraf primer.
- F) Delicte de falsedat documental comès per particular de l'art. 392 del Codi Penal, en relació amb l'art. 390.1.1º.

Tal com s'estipula en la conclusió tercera del mateix escrit, aquesta part considera que Juan Carlos Riba és responsable dels delictes A, B i E; Ainocha Torres dels delictes A, C i E i Claudia Romero, dels delictes D, E i F. Tots ells com a autors, d'acord amb l'establert a l'art. 28 CP.

De la mateixa manera, l'acusació pública, considera provat que és d'aplicació la circumstància atenuant analògica de l'art. 21.7, en relació amb l'art. 21.1 CP, respecte de l'acusat Juan Carlos. Pel que fa a l'acusada Ainocha, concorre la circumstància agreujant de reincidència de l'art. 22.8 del CP i, en últim lloc, respecte a l'acusada Claudia és d'aplicació la circumstància atenuant de confessió de l'art. 21.4 CP, exclusivament per als delictes D i E.

3.3 PENES, RESPONSABILITAT CIVIL

D'acord amb el que acabem de mencionar, el MF creu que és procedent imposar als acusats les penes sol·licitades en la conclusió cinquena de l'escrit d'acusació, al qual ens remetem.⁹⁵

---

⁹⁵ V. Annex IV.

De la mateixa manera, demanem que el temps que els acusats hagin estat en situació de presó provisional sigui abonat per al compliment de la pena, d'acord amb l'art. 58 CP.

A més, l'acusat Juan Carlos haurà d'indemnitzar, en concepte de RC, a l'Agent amb TIP 16 amb una quantia total de 3.050 €, a raó de 70 € per dia impeditiu de sanitat i 50 € per dia no impeditiu, juntament amb la quantitat de 1.000 € (1 punt x 1.000 €) per les seqüeles consistents en un perjudici estètic lleu. L'apartat segon de la taula 2.A.1 del RDLEG 8/2004, de 29 d'octubre, preveu que per un perjudici estètic lleu es poden assignar d'1 a 6 punts. El MF considera procedent valorar-ho en un 1 punt, ja que entenem que s'ha causat una petita cicatriu al colze esquerre i que, per tant, és de poca entitat. La valoració que donem per punt és de 1.000 €. D'altra banda, la Taula 3.B de la mateixa normativa preveu que la indemnització per dia moderat serà d'uns 52 € aproximadament i per dia greu, uns 75. Aquesta part considera d'aplicació la quantia de 50 € per dia moderat, no impeditiu i de 70 € per dia greu, impeditiu.

Els acusats Ainoha i Juan Carlos hauran d'indemnitzar solidàriament i conjunta, d'acord amb l'art. 116.2 del Codi Penal, al Sr. Roig en una quantia de 928,07 €, per la jaqueta de pell, el telèfon mòbil i els diners en efectiu que no s'han pogut recuperar.

3.4 ESTRATÈGIA JURÍDICA DEL MF

En aquest subapartat explicarem els motius pels quals el MF considera provat que es compleixen certs requisits d'aplicabilitat dels delictes, els més controvertits, entenent que la resta també es compleixen segons el que ja s'ha explicat al llarg del treball, així com perquè els acusats mereixen les penes en qüestió.

En primer lloc, Marcos Roig declara que el 27 d'octubre de 2020, al voltant de les 13.00 h, el Sr. Riba i la Sra. Torres van desplaçar-se fins al pàrquing de la seva propietat, al C/ Sebastià I, 13 de Vinyols i els Arcs amb la clara intenció d'apropiar-se del vehicle de la víctima, marca Mercedes, model GLA, amb matrícula 12345-ABC. El Sr. Roig manifesta que Juan Carlos, mentre empunyava l'escopeta amb el canó retallat, li digué que era un atracament i que s'enduria el seu cotxe. Després d'això, conta, va arribar una noia, el rostre de la qual no va arribar a veure, però que el va agafar pel coll i que entre tots dos el van llençar a terra. Malgrat que no tinguem un informe sobre les lesions de Marcos, la jurisprudència entén que casos on la víctima cau a terra tenen una violència física rellevant i suficient. A més, seguint el que estableix la jurisprudència majoritària, és suficient amb mostrar l'arma, que era apta per detonar els cartutxos de 12 mm, per

poder aplicar el subtipus agreujat de l'art. 242.3 CP. En canvi, descartem l'aplicació del subtipus agreujat de l'art. 242.2, de robatori en casa habitada, per falta de dades sobre la connexió física existent entre el pàrquing i la casa on habita la víctima.

A conseqüència d'aquests fets, el vehicle del Sr. Roig va patir uns danys valorats en 641, 74 €. A més, els dos acusats van endur-se una jaqueta de pell, un telèfon mòbil i 300 € en efectiu que hi havia a l'interior del vehicle, essent tot això valorat en 928, 07 €, quantia que el MF reclama com a indemnització per la RC.

En segon lloc, els dos Agents dels ME ens expliquen les circumstàncies en les quals es van produir els fets: ells estaven en un control policial a la rotonda de Misericòrdia de Reus, exercint les seves funcions, uniformats, quan van aturar el vehicle del Sr. Roig conduït per Juan Carlos. El van requerir perquè baixés del vehicle, cosa que no va fer, sinó que va iniciar la marxa, quan l'Agent amb TIP 16 estava intentant treure les claus del vehicle i tenia el cos en el seu interior. És per això que va haver d'apartar-se i se li van causar una ferida incisa a nivell del colze esquerre amb posterior infecció, que va necessitar un tractament mèdic-quirúrgic consistent en dos punts de sutura i la seva retirada, que va curar després de 35 dies impeditius. A banda, li quedà una cicatriu a la zona afectada que li provoca un perjudici estètic lleu, fets dels quals queda constància en l'informe de lesions. Així doncs, considerem que Juan Carlos Riba tenia una clara intenció de lesionar l'Agent i de menysprear el principi d'autoritat. Per tot això, ha d'indemnitzar-lo amb una quantia de 3.050 € en concepte de RC.

Pel que fa al delictes de conducció sense permís, no hi ha cap dubte que Ainoha, reincident, n'és autora. És interceptada pels Agents dels ME amb TIP 13 i 17 mentre condueix el vehicle marca Audi, model A3, de color blanc. A més, era plenament conscient que estava conduint un vehicle a motor, malgrat mai haver obtingut el permís corresponent.

Quatre mesos més tard, el 22 de febre de 2021, l'acusada Claudia es persona a comissaria dels ME i manifesta que posseeix l'escopeta amb el canó retallat que Juan Carlos li havia entregat l'octubre de 2020 i en fa l'entrega. Manifesta que aquest li digué *“guárdamela que me está persiguiendo la policia.”* Claudia, malgrat no conèixer totes les circumstàncies concretes, sap que la policia està perseguint a Juan Carlos i, per tant, que ha comès algun delictes. Tot i això, decideix ajudar-lo i amagar l'arma durant quatre mesos. Podent haver-la entregat a comissaria el mateix dia o l'endemà, decideix no fer-

ho. Així doncs, s'havia comès un delict prèviament, el robatori, en el qual Claudia no havia intervingut, però sabia que Juan Carlos havia realitzat alguna conducta delictiva, encara que no sabés les circumstàncies concretes en què s'havia produït.

En el mateix moment, a la comissaria, el ME amb TIP 19 registra el seu vehicle marca Seat, model Tarraco, amb matrícula 5678ABC i adverteix que la matrícula no correspon amb el número de bastidor, fet del qual queda constància en el Foli núm. 12 (atestat policial 12345), proposat com a prova documental per la lletrada de la Sra. Romero. Tant la matrícula com el número de bastidor tenen la consideració de documents oficials i, la combinació de xifres i lletres de la placa de la matrícula, es constitueix com un element essencial, que ha sigut alterat. La Sra. Romero declara que ella no en sabia res al respecte i que havia comprat el vehicle de segona mà. No obstant això, hem de tenir en compte dos aspectes. El primer, el dret a no confessar-se culpable i a no declarar contra un mateix i, el segon, que com a compradora hauria d'haver sigut diligent i hauria d'haver comprovat la documentació proporcionada pel venedor, sobretot en ser una compravenda de segona mà. Qualsevol persona, amb la diligència d'un bon pare de família, haguera fet aquestes comprovacions abans de signar el contracte. Imaginem que Claudia va ser diligent i ho va fer. En aquest cas tindria plena consciència i voluntat d'alterar la realitat, ja que malgrat saber-ho, hauria comprat el cotxe igualment. A banda, la representació processal de l'acusada podria haver aportat com a prova documental el contracte en qüestió o la declaració del venedor del vehicle i no s'ha fet.

La Fiscal entén que aquí entra en joc la prova indiciària, admesa pel Tribunal Europeu de Drets Humans.⁹⁶ Aquesta ha de ser apta per constituir prova de càrrec suficient per destruir la presumpció d'innocència. S'entén per indicis “tot senyal o dada que dona a conèixer el que és ocult, en virtut de les circumstàncies que concorren en un fet, donant-li caràcter de versemblança i que, valorats en el seu conjunt permeten raonablement arribar a una conclusió.”⁹⁷ A més, hi ha d'haver una pluralitat d'indicis, acreditats per prova directa i no desvirtuats, sempre que s'hagi fet mitjançant un procés mental raonat i d'acord amb les regles del criteri humà i que tot això s'expliciti en la sentència condemnatòria.⁹⁸

---

⁹⁶ FJ 1r de la STS núm. 641/2007 (Sala Penal, Secció 1a), de 28 de juny de 2007 (recurs núm. 11208/2006). Referència: ECLI:ES:TS:2007:4992.

⁹⁷ íb. nota anterior al peu de pàgina.

⁹⁸ FJ 3r de la STC núm. 180/2002 (Sala Segona) de 14 d'octubre de 2002 (recurs d'empara núm. 1885/99). Referència: ECLI:ES:TC:2002:180.

Pel que fa a la tinença il·lícita, és evident que Claudia n'és autora. Té en possessió l'arma durant quatre mesos, sense tenir la llicència corresponent. També queda provat que Juan Carlos la utilitza durant el delictes de robatori i potser podria semblar més dubtosa l'autoria d'Ainoha, però no ho és. Els efectes d'aquest delictes de pròpia mà s'estenen a tots aquells qui coneixien l'existència d'una dinàmica delictiva i que la van tenir a la seva disposició de manera indistinta. Reiterada jurisprudència considera que és possible una disposició compartida, sempre que tots coneguin l'ús de l'arma en el delictes. La Fiscalia considera provat que Ainoha i Juan Carlos tenien un pla que varen executar de comú acord, repartint-se els rols que exerciria cadascú d'ells. Per la qual cosa, Ainoha, encara que només hagués tingut instantàniament l'arma o fins i tot que no l'hagués tingut en les seves pròpies mans, era coneixedora que durant el robatori es faria ús d'una arma i malgrat això, no va fer res per evitar-ho.

A banda, la Fiscal considera que és preferent l'aplicació de l'art. 563 CP, de tinença d'arma prohibida, per davant de l'art. 564.2.1º de tinença d'arma de llarga reglamentada sense llicència, quan aquesta no tingui marca de fàbrica o número o el tingui alterat o esborrat. El motiu és que es tracta d'una arma de foc llarga amb el canó retallat, com consta en peritatge de funcionament, essent aquesta una arma prohibida d'acord amb l'art. 5.1 c) del Reglament d'Armes. Així doncs, la pena de l'art. 563 és superior a la de l'art. 564.2.1º, que imposa una pena privativa de llibertat d'un any menys que l'article anterior. No obstant això, per al cas que sa senyoria no ho consideri d'aquesta manera, estariem si els acusats foren condemnats per un delictes de l'art. 564.2.1º.

Per acabar, destaquem que en virtut de l'art. 2 LECr, qualsevol autoritat i funcionari intervinent en el procediment penal ha de consignar i apreciar les circumstàncies, siguin adverses o favorables al reu. Per la qual cosa, al MF li correspon sol·licitar tant les circumstàncies agreujant de la responsabilitat civil, com les atenuants. És per això que acceptem l'atenuant analògica en Juan Carlos pel trastorn bipolar que pateix i la de confessió per a Claudia i, de la mateixa manera, sol·licitem l'agreujant de reincidència per a Ainoha per al delictes de conducció sense permís, com hem exposat en el subapartat anterior i explicat detalladament en l'anàlisi objectiva. En canvi, descartem que siguin d'aplicació per a Claudia l'eximent de por insuperable de l'art. 20.6, ni com a eximent incompleta de l'art. 21.1 i ni tan sols com a atenuant analògica. La seva lletrada ho sol·licita al jutge perquè la Sra. Romero en declaració judicial manifesta, simplement, que no havia dit res per por que li pogués passar alguna cosa. No obstant això, per poder-ho

apreciar han de complir-se els següents requisits: 1) el subjecte no podia haver actuat d'una altra manera i no se li podia exigir una conducta diferent de la realitzada davant la pressió per por, 2) ha d'existir un temor inspirada en un fet real, efectiu i acreditat que tingui un grau suficient per disminuir notablement la capacitat d'elecció, 3) ha d'existir una relació de causalitat entre l'estímul que provoca la por i la reacció delictiva de la persona afectada per aquest estímul i entre ells ha d'haver-hi una immediatesa temporal. En síntesi, que la por havia de ser suficient perquè la majoria de persones haguessin actuat d'igual forma. Com que no es compleix cap d'ells, no es pot apreciar que la por insuperable sigui ni eximent completa, incompleta o atenuant.

3.4 MODIFICACIÓ DE LES CONCLUSIONS PROVISIONALS

Finalment, hem d'advertir del següent: la Fiscal en l'acte de la vista oral modificarà les seves conclusions provisionals de la següent manera:

- En la conclusió segona s'establia que el fet A era constitutiu d'un delictes de robatori, juntament amb un delictes de maltractament d'obra. En les conclusions definitives, es descarta que els fets es puguin qualificar també com a maltractament d'obra de l'art. 147.3 CP.
- En la conclusió cinquena se sol·licitava per al delictes d'atemptat contra agent de l'autoritat una pena privativa de llibertat de 4 anys i 6 mesos, juntament amb la inhabilitació especial. A les conclusions definitives, és de 4 anys i 3 mesos.
- En la conclusió setena sol·licitava una indemnització de 350 € en concepte de RC a l'Agent amb TIP 12. A les conclusions definitives, ja no es demana.

Això es deu al fet que, després d'haver analitzat diverses vegades les diligències, ens hem adonat del següent:

- Per tal que el maltractament d'obra pugui ser perseguit, és necessària la denúncia del perjudicat. És cert que el Sr. Roig denuncia el robatori del vehicle, però no deixa constància de cap lesió ni tampoc declara expressament que reclami pel maltractament d'obra.
- Inicialment, no havíem tingut en compte que s'havia d'aplicar la circumstància atenuant de la responsabilitat criminal. Cal destacar que s'ha fet el càlcul de la pena en conjunt, ja que era més favorable per al reu. Si s'hagués fet per separat, el MF hauria sol·licitat 3 anys i 6 mesos de presó per les lesions i 1 any i 10 mesos per l'atemptat, essent el total 4 anys i 4 mesos, més que penat conjuntament, 4 anys i 3 mesos.

- Si bé és cert que l'Agent amb TIP 12 pateix unes lesions que no requereixen tractament mèdic o quirúrgic, hem de veure com es produeixen. Deduïm del conjunt del supòsit de fet que aquestes són causades per un xoc amb un altre vehicle durant la persecució de Juan Carlos. Per tant, encara que poguessin ser-li imputables objectivament, s'han comès de forma imprudent. És atípic, ja que el CP no castiga les lesions de l'art. 147.2 en la seva modalitat imprudent.

CONCLUSIONS

Una vegada finalitzat el treball, podem afirmar que hem assolit tots i cadascun dels objectius que ens proposàvem inicialment, puix que hem posat en pràctica el llenguatge jurídic català, una qüestió a la qual no es dona la importància que mereix durant la carrera, així com els conceptes de dret processal penal. La seva elaboració ens ha permès aprendre a redactar un escrit d'acusació i a preparar l'informe final. Gràcies a aquesta anàlisi hem pogut refrescar els conceptes de part general de dret penal i aprofundir en les conductes típiques i els requisits exigits pels delictes que hem abordat.

Des del meu parer, els beneficis d'aquesta modalitat de TFG són clars. És la màxima expressió de posar en pràctica tot el que hem après durant quatre anys, però el més important, ens prepara per al que ens espera el dia de demà en l'exercici professional del dret. Malauradament, globalment, el nostre Grau no es caracteritza per la pràctica, a diferència d'altres titulacions, com les científiques o sanitàries. No obstant això, aquesta és l'ocasió perfecta per fer-ho i, sobretot per aquells que tenim clar que volem treballar a l'Oficina Judicial. Sens dubte ho recomanaria a qualsevol estudiant apassionat pel dret penal, tal com ho soc jo. És evident que altres modalitats, com el dictamen o el treball de recerca, són igualment interessants i transcendents per al nostre futur, però també és cert que ja hem tingut altres ocasions, en altres assignatures, per fer-ne de similars. En canvi, això no passa amb la simulació de judici. A banda, encara que des de fora pugui semblar que aquest tipus de treball consisteixi només a redactar uns escrits i en preparar el judici oral, això no és així. Darrere de cada apartat de l'anàlisi del supòsit de fet hi ha hores i hores de feina, de buscar jurisprudència, legislació, en manuals, etc. abans de posar-se a redactar quelcom.

No tinc cap mena de dubte que això em serà més que útil el dia de demà. Gràcies a la seva realització, podré assistir al meu primer judici com a MF i, tant de bo pugui dir, d'aquí uns quants anys, que aquest fou, en certa manera, el primer de molts.

BIBLIOGRAFIA

BASES DE DADES

- Consejo General del Poder Judicial. Centro de documentación judicial. Disponible a Internet: <https://www.poderjudicial.es/search/indexAN.jsp>. [en línea]
- Thomson Reuters. Aranzadi Instituciones. Disponible a Internet: <https://insignis-aranzadidigital-es.sabidi.urv.cat/maf/app/search/template?stid=all&stnew=true> [en línea]
- VLex. Editorial Jurídica. (2021). Disponible a Internet: <https://app-vlex-com.sabidi.urv.cat/#>. [en línea]

LLIBRES

- Asencio Mellado, JM (dir.) [et al.]. (2019). *Derecho procesal penal*. Valencia: Tirant lo Blanch.
- Bustos Rubio, M (coord.) [et. alt.]. (2017). *La teoría jurídica del delito a través del sistema de casos*. Valencia: Tirant lo Blanch.
- Cruz Blanca, M.J. (2006). *Régimen penal y tratamiento jurisprudencial de la tenencia ilícita de armas* (versió en línea). Madrid: Dykinson. Disponible a Internet: <https://app-vlex-com.sabidi.urv.cat/#WW/vid/295127>
- Díaz Fraile, F. (2017). *La presunción de inocencia y la indemnización por prisión preventiva*. Valencia: Tirant lo Blanch.
- Esquinas Valverde, P (coord.) [et al.] (2021). *Lecciones de derecho penal parte especial*. Valencia: Tirant lo Blanch.
- Gómez Guillamón, R. [et al.] (2008). *Código Penal, 12a edición, Jurisprudencia, Comentarios*. Madrid: Colex.
- Mir, S [et al.]. (2008). *Seguridad vial y Derecho Penal. Análisis de la LO 15/2007, que modifica el Código Penal en materia de seguridad vial*. Valencia: Tirant lo Blanch.
- Moreno-Torres Herrera, M.R. (dir.) [et al.] (2021). *Lecciones de derecho penal parte general*. Valencia: Tirant lo Blanch.
- Muñoz Conde, F. (2021). *Derecho penal parte especial 23ª edición*. Valencia: Tirant lo Blanch.

- Orts Berenguer, E. (2020). *Introducción al derecho penal parte general*. Valencia: Tirant lo Blanch.
- Pérez-Cruz Martín, AJ (coord.) [et al.]. (2020). *Derecho procesal penal*. Valencia: Tirant lo Blanch.
- Queralt Jiménez, J.J. (2015). *Derecho penal español parte especial*. Valencia: Tirant lo Blanch.
- Requejo Conde, C. (2013). *El delito de conducir sin permiso. Análisis jurisprudencial*. Barcelona: J.M. Bosch Editor. Disponible a Internet: <https://app-vlex-com.sabidi.urv.cat/#WW/vid/480876786>
- Rodríguez-Cano Giménez-La Chica, E. (2013). *El delito de atentado y los profesionales de la administración de justicia*. Valencia: Tirant lo Blanch.

LEGISLACIÓ

- Llei orgànica 6/1985, de 1 de juliol, del poder judicial («BOE» [en línia] núm. 157, de 02/07/1985). Disponible a Internet: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1985-12666>.
- Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de Forces i Cossos de Seguretat («BOE» [en línia] núm. 63, de 14/03/1986). Disponible a Internet: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1986-6859>
- Llei orgànica 5/1995, de 22 de maig, del Tribunal del Jurat («BOE» [en línia] núm. 122, de 23/05/1995). Disponible a Internet: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1995-12095>
- Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal («BOE» [en línia] núm. 281, de 24/11/1995). Disponible a Internet: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1995-25444>.
- Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i planta judicial («BOE» [en línia] núm. 313, de 30/12/1988). Disponible a Internet: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1988-29622&p=20210429&tn=1#ci>
- Reial decret de 14 de setembre de 1882 pel qual s’aprova la Llei de d’enjudiciament criminal («BOE» [en línia] núm. 260, de 17/09/1882). Disponible a Internet: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1882-6036>.

- Reial decret 137/1993, de 29 de gener, pel qual s’aprova el Reglament d’Armes. («BOE» [en línia] núm. 55, de 05/03/1993). Disponible a Internet: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1993-6202>
- Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre, pel qual s’aprova el Reglament General de Vehicles («BOE» [en línia] núm. 22, de 26/01/1999). Disponible a Internet: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1999-1826>
- Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d’octubre, pel qual s’aprova el text refós de la llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles a motor («BOE» [en línia] núm. 267, de 05/11/2004). Disponible a Internet: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2004-18911>
- Reial decret legislatiu 6/2015, de 30 d’octubre, pel qual s’aprova la Llei de Trànsit, Circulació de Vehicles a Motor i Seguretat Vial («BOE» [en línia] núm. 261, de 30/10/2015). Disponible a Internet: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2015-11722&p=20220302&tn=1#ani>

JURISPRUDÈNCIA

- Sentència del Tribunal Constitucional núm. 180/2002 (Sala Segona) de 14 d’octubre de 2002 (recurs d’empara núm. 1885/99). Referència: ECLI:ES:TC:2002:180.
- Sentència del Tribunal Suprem 1153/1998 (Sala Penal, Secció 1a), de 20 de febrer de 1998 (recurs 563/1996). Referència: ECLI: ES:TS:1998:1153.
- Sentència del Tribunal Suprem núm. 1311/1999 (Sala Penal, Secció 1a), de 5 de novembre (recurs 713/1998). Referència: ECLI:ES:TS:1999:6965.
- Sentència del Tribunal Suprem núm. 1095/2001 (Sala Penal, Secció 1a), de 16/7/2001 (recurs 1707/1999). Referència: ECLI: :ES:TS:2001:6202.
- Sentència del Tribunal Suprem núm. 3371/2003 (Sala Penal, Secció 1a), de 19 de maig de 2003 (recurs núm. 288/2002). Referència: ECLI:ES:TS:2003:3371.
- Sentència del Tribunal Suprem núm. 21/2005 (Sala Penal, Secció 1a), de 19 de gener de 2005 (recurs 1756/2003). Referència: ECLI:ES:TS:2005:134.
- Sentència del Tribunal Suprem núm. 67/2006 (Sala Penal, Secció 1a), de 7 de febrer de 2006 (recurs núm. 293/2004). Referència: ECLI:ES:TS:2006:503.
- Sentència del Tribunal Suprem 1222/2006 (Sala Penal, Secció 1a), de 14 de desembre de 2006 (recurs 1174/2006). Referència: RJ 2006\8190.

- Sentència del Tribunal Suprem núm. 641/2007 (Sala Penal, Secció 1a), de 28 de juny de 2007 (recurs núm. 11208/2006). Referència: ECLI:ES:TS:2007:4992.
- Sentència del Tribunal Suprem núm. 1098/2010 (Sala Penal, Secció 1a), de 18 de febrer de 2010 (recurs 10112/2009). Referència: ECLI: ES:TS:2010:1098.
- Sentència del Tribunal Suprem núm. 598/2011 (Sala Penal, Secció 1a), de 17 de juny de 2011 (recurs 11198/2010). Referència: RJ 2011\4914.
- Sentència del Tribunal Suprem núm. 741/2013 (Sala Penal, Secció 1a), de 17 d'octubre de 2013 (recurs 10235/2013). Referència: ECLI:ES:TS:2013:4985.
- Sentència del Tribunal Suprem núm. 108/2015 (Sala Penal, Secció 1a), de 10 de novembre de 2015 (recurs núm. 1716/2014). Referència: ECLI: ES:TS:2015:5088.
- Sentència del Tribunal Suprem núm. 519/2016 (Sala Penal, Secció 1a), de 15 de juny de 2016 (recurs núm. 92/2016). Referència: ECLI: ES:TS:2016:2898.
- Sentència del Tribunal Suprem núm. 972/2016 (Sala Penal, Secció 1a), de 21 de desembre de 2016 (recurs núm. 163/2016). Referència: RJ 2016\6281.
- Sentència del Tribunal Suprem núm. 2662/2017 (Sala Penal, Secció 1a), de 29 de juny de 2017 (recurs 2021/2016). Referència: ECLI:ES:TS:2017:2662.
- Sentència del Tribunal Suprem núm. 2818/2017 (Sala Penal, Secció 1a), de 13 de juliol de 2017 (recurs 2218/2016). Referència: ECLI:ES:TS:2017:2818.
- Sentència del Tribunal Suprem núm. 211/2018 (Sala Penal, Secció 1a) de 3 de maig de 2018 (recurs). Referència: ECLI:ES:TS:2018:1572.
- Sentència del Tribunal Suprem núm. 249/2020 (Sala Penal, Secció 1a), de 27 de maig de 2020 (recurs 3177/2018). Referència: ECLI:ES:TS:2020:1395.
- Sentència del Tribunal Suprem núm. 2249/2021 (Sala Penal, Secció 1a), de 2 de juny de 2021 (recurs 10094/2021). Referència: ECLI: ES:TS:2021:2249.
- Sentència del Tribunal Suprem núm. 715/2022 (Sala Penal, Secció 1a), de 24 de febrer de 2022 (recurs 173/2022). Referència: ECLI:ES:TS:2022:715.
- Sentència del Tribunal Suprem núm. 1075/2022 (Sala Penal, Secció 1a), de 15 de març de 2022 (recurs núm. 494/2020). Referència: ECLI:ES:TS:2022:1075.
- Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Madrid (Sala Civil i Penal, Secció 1a), núm. 49/2019, de 13 de març de 2019 (recurs 40/2019). Referència: ECLI:ES:TSJM:2019:2810.
- Sentència de l'Audiència Provincial de Madrid núm. 1042/2020 (Secció 2a), de 3 de gener de 2020 (recurs 766/2019). Referència: ECLI:ES:APM:2020:1042.

- Sentència de l'Audiència Provincial de Burgos núm. 1045/2021 (Secció 1a), de 10 de novembre de 2021 (recurs 32/2021). Referència: ECLI:ES:APBU:2021:1045.
- Interlocutòria de l'Audiència Nacional núm. 227/2015 (Jutjat Central d'Instrucció), de 7 de desembre de 2015 (recurs 3/2015). Referència: ECLI: ES:AN:2015:227A.
- Interlocutòria del Tribunal Suprem núm. 1250/2021 (Sala Penal, Secció 1a), de 2 de desembre de 2021 (recurs 3709/2021). Referència: JUR 2022\4004

WEBGRAFIA

- Acale Sánchez, M. (2002). *Los delitos de mera actividad*. A Revista de derecho penal y criminología, 2. a época, n.º 10, pàg. 34. Consultat el: Març 12, 2022. Disponible a Internet: <http://espacio.uned.es/fez/eserv.php?pid=bibliuned:revistaDerechoPenalyCriminologia-2002-10-5010&dsID=Documento.pdf>
- Fiscalía General del Estado. Consulta núm. 14/1997, de 16 de desembre, sobre algunes qüestions relatives a l'abast típic del delict de tinença d'armes. Disponible a Internet: https://www.fiscal.es/memorias/estudio2016/PDF/CONS/CON_14_1997.pdf
- Fiscalía General del Estado. Consulta núm. 3/1997, de 19 de febrer, sobre la falsificació, substitució, alteració o omissió de la placa d'un vehicle de motor. Disponible a Internet: https://www.fiscal.es/memorias/estudio2016/PDF/CONS/CON_03_1997.pdf
- Iberley. (2019). *Delito de robo con violencia o intimidación en las personas*. Disponible a Internet: <https://www.iberley.es/temas/delito-robo-violencia-intimidacion-personas-63883>
- Il·lustre Col·legi de Procuradors dels Tribunals de Reus. Municipis, partits judicials i Registradors de la Propietat. Consultat el: Març 3, 2022. Disponible a Internet: <https://cpreus.com/municipis/>
- JOSÉ LÓPEZ, E.J. (maig 2016). *LA TENENCIA ILÍCITA DE ARMAS DE FUEGO EN EL CÓDIGO PENAL ESPAÑOL*. Disponible a Internet: <https://tauja.ujaen.es/bitstream/10953.1/7511/1/TFG%20-%20LOPEZ%20FERNANDEZ-AMELIA,%20EGEO%20JOSE.pdf>

ANNEXOS

ANNEX I: SUPÒSIT DE FET

Jutgessa: Carla Castañares

Ministeri Fiscal: Laia Cunillera

Acusació particular (ME TIP 12 i TIP 16): Claudia Bes

Advocat defensa (Juan Carlos Riba Hernández): Pedro Piñero

Advocat defensa (Ainhoa Torres Campo): Christian Arbucias

Advocada defensa (Claudia Romero Sans): Irene Mena

Supòsit de fet

“En fecha 27 de octubre de 2020, sobre las 13:00 horas, cuando Marcos Roig García, se disponía a aparcar el vehículo Marca Mercedes, Modelo GLA, con matrícula 1234-ABC, color negro, de su propiedad, en el parking de su domicilio *sito* en la C/ Sebastià I, núm. 13, de Vinyols i els Arcs, D. JUAN CARLOS RIBA HERNÁNDEZ, mayor de edad y provisto de DNI 12345678-A, y Dña. AINHOA TORRES CAMPOS, mayor de edad y provista de DNI 12345678-B, mientras esperaba que se levantara la puerta del parking, el Sr. RIBA se aproximó a la ventanilla del conductor, obligando al Sr. Roig a que bajase del vehículo, mientras empuñaba una escopeta con el cañón recortado y le decía “*esto es un robo, me voy a llevar el coche, tira para adentro*”. El Sr. Roig quiso impedir que se llevaran su coche, forcejeando con JUAN CARLOS, en el que el arma no llegó a detonar. En ese momento, la Sra .TORRES cogió del cuello al Sr. Roig, por detrás, y entre ella y el Sr. RIBA le tiraron al suelo. El Sr. RIBA cogió el coche y la Sra. TORRES cogió el vehículo Marca Audi, Modelo A3, color blanco, con matricula A-1234-EO, huyeron uno tras otro del lugar.

Recibido el aviso al cuerpo de Mossos d’Esquadra, se colocó un dispositivo en la rotonda de Misericordia de Reus, situándose los Agentes con TIP 12 y TIP 16 fuera del vehículo oficial. Al llegar allí el Sr. RIBA conduciendo el vehículo Mercedes, tuvo que detenerse a causa de la retención del tráfico, aprovechando el Agente de MMEE con TIP 12 para ponerse delante del vehículo y el Agente de MMEE con TIP 16 delante de la ventanilla del conductor. Los Agentes le requirieron para que bajara del vehículo pero el conductor hizo caso omiso, a lo que el Agente TIP 16 hizo uso de la porra extensible para romper el cristal de la puerta del conductor e introdujo su brazo izquierdo dentro del mismo para intentar sacar las llaves del contacto, momento en el que el conductor inició la marcha, forzando a que el agente sacara el cuerpo del interior del vehículo. A la vez, el Agente con TIP 12 tuvo que apartarse para evitar ser arrollado por el vehículo conducido por el Sr. RIBA, quien continuó la marcha adentrándose en la localidad de Reus.

A consecuencia de estos hechos, el Agente con TIP 16CD sufrió lesiones consistentes en “*herida incisa a nivel de codo izquierdo con posterior infección*”, que precisaron para su sanación de 2 puntos de sutura y 35 días improductivos para sus ocupaciones habituales, quedándole como secuencia un perjuicio estético leve.

Los Agentes de MMEE cogieron el vehículo policial a fin de poder dar alcance al vehículo Mercedes, conducido por el Sr. RIBA, si bien, al entrar en la intersección de la T-3125, un tercer vehículo no pudo reaccionar a las maniobras de los agentes y topó con el vehículo policial, provocando que el mismo volcara, imposibilitando que los Agentes pudieran seguir con la persecución.

El vehículo Mercedes fue abandonado en la Avda. Pere el Cerimoniós de Reus, con daños, valorados pericialmente en 650,00.-€, que el propietario no reclama, ya que fueron indemnizados por la compañía aseguradora del Sr. Roig. El Sr. RIBA y la Sra. TORRES se apropiaron de una chaqueta de piel, un teléfono móvil y 300.-€ en efectivo del interior del vehículo.

Paralelamente, otra dotación de MMEE siguió el vehículo Audi A3 conducido por la Sra. TORRES, dándole alcance y procediendo a su detención, siendo trasladada a la Comisaría de Mossos d'Esquadra de Reus.

Dña. AINHOA TORRES CAMPO conducía el vehículo Audi A3 sin disponer de permiso de conducir por no haberlo obtenido nunca.

Cuando la Sra. TORRES se encontraba detenida en comisaría, se presentó su madre para interesarse por la situación de su hija. Que acompañando a la madre de la Sra. TORRES, pero quedándose en el exterior de la Comisaría, se encontraba el Sr. RIBA que, siendo reconocido por los Agentes de MMEE con TIP 12 y TIP 16, que se encontraban en ese momento en el interior de la Comisaría, procedieron a su detención.

Que por Auto de 28 de octubre de 2020, se acordó la prisión provisional comunicada y sin fianza de D. JUAN CARLOS RIBA HERNÁNDEZ y Dña. AINHOA TORRES CAMPOS, situación personal que se mantiene a día de hoy.

Que en fecha 22 de febrero de 2021, Dña. CLAUDIA ROMERO SANS, mayor de edad, provista de DNI 12345678-C, y vecina de la localidad de Reus, con residencia en Avda. Pere el Cerimoniós de Reus, núm. 34, se personó en la Comisaría de Mossos d'Esquadra de Reus, y manifestó que tenía la escopeta recortada del Sr. RIBA. Que no recuerda la fecha exacta, pero que a mediados de octubre, un amigo llamado "Juanca", llamó al timbre de su domicilio y le dijo *"guárdamela que me está persiguiendo la policía, ya vendré a buscarla"*, mientras le hacía entrega de una escopeta. Que la guardó en su casa y que hasta ahora no había dicho nada por miedo a que le pudiera pasar algo.

Que el Agente de Mosso d'Esquadra con TIP 19 procedió al registro del vehículo de la Sra. ROMERO, Marca Seat, Modelo Tarraco, Matricula 5678ABC, que se encontraba estacionado en el exterior de la Comisaría, y se advierte que la matrícula no se corresponde con el número de bastidor del vehículo".

ANNEX II: DILIGÈNCIES D'INVESTIGACIÓ

DILIGÈNCIES D'INVESTIGACIÓ TFG 2021/2022

Atestat policial 123456/20

Diligencia número: 1234/2020

Diligencia d'inici: Per fer constar que la Unitat d'Investigació dels MMEE inicia les presents diligències amb motiu d'un presumpte robatori amb violència o intimidació (amb arma de foc) d'un vehicle de gamma alta, fet ocorregut al C/ Sebastià I, núm. 13, de Vinyols i els Arcs, quan el Sr. Marcos Roig ha trucat a emergències per dir que havia estat víctima d'un robatori.

L'autor material dels fets es tractaria d'un home nacional, d'uns 50 anys, 1.80 d'alçada, complexió normal, que s'ha violentant amb el propietari del vehicle. Anava acompanyat d'una noia, nacional, d'un 25 anys, 1.60 d'alçada, complexió prima.

Una dotació de MMEE formada pels Agents amb TIP 12 i 16, han perseguit el vehicle sostret, conduït pel presumpte infractor. A l'alçada de la rotonda de Misericòrdia de Reus, el vehicle s'ha detingut a conseqüència de la retenció del tràfic i els agents han requerit al conductor per tal de que baixi del vehicle. El conductor, fent cas omís al requeriment, ha iniciat novament la marxa.

Una altra dotació de MMEE formada pels Agents amb TIP 13 i 17, han perseguit el vehicle Audi A3 blanc conduït per la Sra. TORRES, s'ha localitzat i s'ha procedit a la detenció de la mateixa.

Amb posterioritat s'ha localitzat i detingut al presumpte atracador.

A més s'ha pogut localitzar el vehicle sostret a l'Avda. Pere el Cerimoniós de Reus.

Perquè consti ho certifico.

Hospital Universitari Sant Joan
SERVEI D'URGÈNCIES. Informe mèdic MMEE TIP 16

Data: 27/10/2020, 13:56h

Servei/Especialitat: COT

Motiu de consulta: ferida avantbraç dret, colze esquerra, dolor espatlla esquerra.

Malaltia actual: accident de tràfic, acudeix per traumatisme de l'espatlla i ferida al colze i avantbraç.

Exploració física a l'ingrés: colze esquerra: observem una ferida a nivell del colze de 3-4 cm en diàmetre, bruta, amb restes de cossos estranys; mobilitat del colze conservada; avantbraç dret: ferida superficials a nivell de pell, sense afectació en teixits subcutanis; colze esquerra, dolor a nivell de cara superior del colze, mobilitat conservada, limitada per dolor.

Exploracions complementàries: Rx espatlla, colze sense lesions oses agudes.

Diagnòstic i procediments: ferida colze esquerra, ferida avantbraç dret, contusió espatlla.

Tractament: Neteja, cura, anestèsia local, sutura de la ferida del colze esquerra i cura de les ferides de l'avantbraç dret.

Augmentine, 7 dies

Nolotil, 1 dia

Repòs.

Hospital Universitari Sant Joan
SERVEI D'URGÈNCIES. Informe mèdic MMEE TIP 12

Data: 27/10/2020, 13:58h

Servei/Especialitat: COT

Motiu de consulta: Dolor dorsolumbar

Malaltia actual: accident de tràfic, acudeix per dolor dorsolumbar.

Exploració física a l'ingrés: dolor a la palpació a nivell lumbar L1-L3; dolor a nivell zona dorsal D2-D4; mobilitat i sensibilitat conservada.

Exploracions complementàries: Rx dorsolumbar sense lesions oses agudes.

Diagnòstic i procediments: contusió esquena.

Tractament: voltaren, 1 dia

Enantyum, 1 dia

Nolotil, 1 dia

Repòs

Declaració policial MARCOS ROIG GARCÍA

Instructor: 8 Caporal)

Secretari: 21 (Mosso)

Hora i data: 14:58 hores del dia 27 d'octubre de 2020.

Dades de la persona que fa la declaració: Marcos Roig García

Qualitat en què declara: víctima i denunciant.

Queda advertit/da dels drets que l'assisteixen en qualitat en què declara mitjançant acta/es independent/s.

Declaració: Que el dia 27 d'octubre de 2020, estava aparcant el seu vehicle al garatge del seu domicili i mentre esperava que la porta del garatge s'obris, un senyor es va aproximar a la finestreta del conductor i li va dir que baixés, mentre ensenyava una escopeta i li deia "*esto es un robo, me voy a llevar el coche, tira para adentro*". Que va intentar que no se l'endugués i quan estava intentant impedir-ho una altra persona el va atacar per l'esquena i el va tirar al terra. Que els dos van marxar del lloc dels fets. Que al Senyor que el va atracat si que li va veure la cara, que el podria reconèixer, i l'altre persona no li va veure la cara però per la seva veu i complexió sap que es una noia. Que un d'ells va marxar amb el seu cotxe i l'altre amb un cotxe blanc, marca Audi A3, però sense poder identificar la matricula.

Que el Sr. Roig tingut accés al seu vehicle després d'haver practicat la inspecció ocular técnico policial en dependència de MMEE. Que troba a faltar els següents objectes:

A les 16:15 hores del dia 27 d'octubre de 2020, es dóna per finalitzada aquesta acta de declaració, que, un cop llegida, és signada en prova de conformitat per totes les persones que hi ha intervingut.

Perquè consti ho certifico.

Declaració policial JUAN CARLOS RIBA HERNÁNDEZ

Instructor: 8 (Caporal)

Secretari: 21 (Mosso)

Hora i data: 19:46 hores del dia 27 d'octubre de 2020.

Dades de la persona que fa la declaració: Juan Carlos Riba Hernández

Qualitat en què declara: Detingut

Dades del lletrat/da: Pedro Piñero

Declaració: Que no vol declarar davant d'aquesta instrucció, que ho farà davant del Jutge.

A les 19:55 hores del dia 27 d'octubre de 2020, es dóna per finalitzada aquesta acta de declaració, que, un cop llegida, és signada en prova de conformitat per totes les persones que hi ha intervingut.

Perquè consti ho certifico.

Declaració policial AINHOA TORRES CAMPOS

Instructor: 8 (Caporal)

Secretari: 21 (Mosso)

Hora i data: 18:31 hores del dia 27 d'octubre de 2020.

Dades de la persona que fa la declaració: Ainhoa Torres Campos

Qualitat en què declara: Detinguda

Dades del lletrat/da: Christian Arbucias

Declaració: Que no vol declarar davant d'aquesta instrucció, que ho farà davant del Jutge.

A les 18:34 hores del dia 27 d'octubre de 2020, es dóna per finalitzada aquesta acta de declaració, que, un cop llegida, és signada en prova de conformitat per totes les persones que hi ha intervingut.

Perquè consti ho certifico.

Declaración judicial de investigado JUAN CARLOS RIBA HERNÁNDEZ

**Juzgado de Instrucción núm. X de XXXXXXXXXXXXXXXX
Diligencias Previas XXXX/XXXX**

En XXXXXXXX, a 29 de octubre de 2020

Ante Su Señoría, con mi asistencia, la Letrada de la Adm. de Justicia, se practica la presente comparecencia de D. Juan Carlos Riba Hernández, al cual se ha informado previamente de los derechos que legalmente le asisten a fin de prestar declaración en calidad de investigado.

Se celebra la declaración con la presencia del letrado de la defensa del Sr. Riba Hernández, D. Pedro Piñero, el letrado de la defensa de la Sra. Torres Campos, D. Christian Arbucias, en presencia del Ministerio Fiscal, representado por la Sra. Laia Cunillera, y en presencia de la letrada de la acusación particular, la Sra. Claudia Bes.

Su señoría le informa al investigado de los hechos que se le atribuyen y procede al interrogatorio del mismo.

Que el investigado se acoge a su derecho a no declarar.

Leída se afirma y ratifica y firma con Su Señoría y los demás asistentes, de lo que doy fe.

Declaración judicial de investigado AINHOA TORRES CAMPOS

**Juzgado de Instrucción núm. X de XXXXXXXXXXXXXXXX
Diligencias Previas XXXX/XXXX**

En XXXXXXXX, a 29 de octubre de 2020

Ante Su Señoría, con mi asistencia, la Letrada de la Adm. de Justicia, se practica la presente comparecencia de Dña. Ainhoa Torres Campos, al cual se ha informado previamente de los derechos que legalmente le asisten a fin de prestar declaración en calidad de investigado.

Se celebra la declaración con la presencia de la letrada de la defensa de la Sra, Torres Campos, D. Christian Arbucias, el letrado de la defensa del Sr. Ribas Hernández, D. Pedro Piñero, en presencia del Ministerio Fiscal, representado por la Sra. Laia Cunillera, y en presencia de la letrada de la acusación particular, la Sra. Claudia Bes.

Su señoría le informa al investigado de los hechos que se le atribuyen y procede al interrogatorio del mismo.

Que la investigada se acoge a su derecho a no declarar.

Leída se afirma y ratifica y firma con Su Señoría y los demás asistentes, de lo que doy fe.

Declaración de denunciante-perjudicado MARCOS ROIG GARCÍA

Juzgado de Instrucción núm. X de XXXXXXXXXXXXXXXX Diligencias Previas XXXX/XXXX

En XXXX, a 9 de noviembre de 2020.

Ante Su Señoría, con mi asistencia como Letrado/a de la Adm. de Justicia, comparece la persona arriba identificada, a quien Su Señoría advirtió de la obligación que tiene de ser veraz y de las penas con que el Código penal castiga el delito de falso testimonio en causa criminal, e instruido del contenido de los artículos 433 y 436 de la LECrim, le recibió juramente o promesa de decir verdad en todo lo que supiere y fuere preguntado, manifestando quedar enterado de dichas obligaciones.

Se celebra la declaración en presencia de los letrados de las defensas y el representante del Ministerio Fiscal.

El Sr. Roig García manifiesta:

- Que no tiene relación con los investigados y que promete decir la verdad.
- Que se afirma y ratifica en la denuncia interpuesta en fecha 27 de octubre de 2020, siendo de su puño y letra la firma obrante al pie de la misma.
- Que ha recuperado el coche, pero tiene daños.
- Que tiene seguro a todo riesgo y que la compañía se hará cargo de los daños
- Que dentro del coche llevaba una chaqueta de piel, un teléfono móvil y 300€ en efectivo que no ha recuperado.
- Que cuando iba a abrir la puerta del garaje de su casa, el abordó el hombre con una escopeta, que la escopeta la vio bien, que la agarró y todo. Que le dijo *“esto es un atraco, me voy a llevar tu coche”*.
- Que el declarante agarró la escopeta con las dos manos, forcejeando con el agresor.
- Que no recuerda si la escopeta detonó, que cree que no.
- Que en ese momento llegó otra persona, que esa persona vino por detrás.
- Que no la vio físicamente, pero que tenía voz de mujer.
- Que tirado en el suelo vio como se iba el hombre con su coche y la mujer con un coche blanco, Audi A3.
- Que llamó a la policía indicándole lo que había pasado y que lo último que sabe es que los detuvieron.
- Que reclama

Leída se afirma y ratifica y firma con Su Señoría y los demás asistentes, de lo que doy fe.

REGISTRO CENTRAL DE PENADOS Juan Carlos Riba Hernández

No se han identificado resultados.

REGISTRO CENTRAL DE PENADOS Ainhoa Torres Campos

1. Condenada en Sentencia núm. 12/2019, de 12 de febrero, por la comisión de un delito de conducción sin permiso del art. 384 CP a la pena de 75 de Trabajos en Beneficio de la Comunidad.

Procedimiento: Juicio Rápido 14/2019. Juzgado de Instrucción núm. 7 de Tarragona
Ejecutoria 3/2019. Juzgado de lo Penal núm. 5 de Tarragona

Fecha de cumplimiento: 30/09/2019.

2. Condenada en Sentencia núm. 883/2019, de 15 de octubre, por la comisión de un delito de lesiones del art. 147.2 CP a la pena de 2 meses de multa.

Procedimiento: Juicio Rápido 885/2019. Juzgado de Instrucción núm. 5 de Reus
Ejecutoria 78/2019. Juzgado de lo Penal núm. 3 de Reus.

Fecha de cumplimiento: 15/11/2019.

Atestat policial 123456 AMPLIATORIAS 7891011

Data: 22/02/2021, 13:50 h.

Diligencia d'inici: Per fer constar que la Unitat d'Investigació dels MMEE inicia les presents diligències ampliàtores de l'Atestat policial 123456, en tant es persona en aquestes dependències la CLAUDIA ROMERO SANS, amb DNI 12345678-C, veïna de la localitat de Reus, amb domicili en Av/ Pere el Cerimoniós de Reus, núm. 34. Manifesta que té la escopeta del Sr. RIBA, i fa entrega de la mateixa.

Registat el seu vehicle, Marca Seat, Model Tarraco, Matricula 5678ABC, per l'Agent amb TIP 19, s'adverteix que la matricula no correspon amb el número de bastidor del vehicle. S'obre diligències i es procedeix a la seva detenció.

Perquè consti ho certifico.

Declaració policial

Instructor: 8 (Caporal)

Secretari: 21 (Mosso)

Hora i data: 22 de febrer de 2021, 14:35h

Dades de la persona que fa la declaració: Claudia Romero Sans

Qualitat en què declara: Detingut

Dades del lletrat/da: Irene Mena.

Declaració: Que no vol declarar davant d'aquesta instrucció, que ho farà davant del Jutge.

A les 14:56 hores del dia 22 de febrer de 2021, es dóna per finalitzada aquesta acta de declaració, que, un cop llegida, és signada en prova de conformitat per totes les persones que hi ha intervingut.

Perquè consti ho certifico.

Declaración judicial de investigado CLAUDIA ROMERO SANS

Juzgado de Instrucción núm. X de XXXXXXXXXXXXXXXX Diligencias Previas XXXX/XXXX

En XXXXXXXX, a 23 de febrero de 2021.

Ante Su Señoría, con mi asistencia, la Letrada de la Adm. de Justicia, se practica la presente comparecencia de Dña. Claudia Romero Sans, al cual se ha informado previamente de los derechos que legalmente le asisten a fin de prestar declaración en calidad de investigada.

Se celebra la declaración con la presencia de su letrada, Irene Mena, y de los letrados de la defensa y del Ministerio Fiscal.

Su señoría le informa a la investigada de los hechos que se le atribuyen y procede al interrogatorio de la misma.

Que la investigada manifiesta que solo responderá a las preguntas que le formule su Letrada:

- Que se personó en la Comisaría porque ya hacía muchos días que tenía la escopeta y no podía contactar con “Juanca”.
- Que no recuerda la fecha exacta, que fue a mediados de octubre.
- Que llamó al timbre y le dijo “guárdamela que me está persiguiendo la policía, ya vendré a buscarla”.
- Que hasta ahora no había dicho nada por miedo a que le pudiera pasar algo.
- Que no sabe nada de que su coche lleva una matrícula que no corresponde con el número de bastidor del vehículo.
- Que ella compró ese coche de segunda mano y que venía con esa matrícula.

Leída se afirma y ratifica y firma con Su Señoría y los demás asistentes, de lo que doy fe.

Informe pericial

Anna Maria Sans Pérez, compareix davant la Lletrada de l'Administració de Justícia i accepta l'encàrrec pel qual ha estat designat. Promet desenvolupar l'encàrrec atenent al seu lleial saber i entendre a fi de procedir a la pràctica de l'informe pericial acordat.

Després de conèixer l'objecte del peritatge, atenent a la documentació obrant a la causa, arribo a la següent conclusió:

- Valoració dels danys del vehicle:
Material: 358,43.-€
Ma d'obra: 171,93.-€
IVA: 111,38.-€
TOTAL: 641,74.-€

- Valoració dels efectes no recuperats (jaqueta de pell, telèfon mòbil marc Iphone 8 i diners en efectiu)
Material: 767,00.-€
IVA:161,07.-€
TOTAL: 928,07.-€

Signa en senyal de conformitat.

Informe Médico-Forense MMEE TIP 12

Médico Forense:

En XXXXXX, a 7 de febrero de 2021

Conforme al juramento/promesa efectuado para ejercer bien y fielmente mi cargo de médico forense, manifiesto:

De acuerdo con lo solicitado por este órgano judicial, emito informe estimativo a la vista de la documentación relativa a la persona lesionada MMEE TIP 12, de 36 años de edad, que sufrió el día 27 de octubre de 2020.

Fuentes del informe: Documentación médica que consta en las actuaciones.

Lesiones: Contusión en la espalda con dolor a la palpación lumbar de L1-L3 y dorsal de D2-D4.

Tratamiento: medidas sintomáticas farmacológicas. El tratamiento descrito es compatible con el concepto médico legal de primera asistencia facultativa.

Periodo de sanidad: Previsible un total de curación/estabilización de 7 días, de los cuales ninguno impeditivo.

Secuelas: No son previsibles por las lesiones descritas.

Informe Médico-Forense MMEE TIP 16

Médico Forense:

En XXXXXX, a 7 de febrero de 2021

Conforme al juramento/promesa efectuado para ejercer bien y fielmente mi cargo de médico forense, manifiesto:

De acuerdo con lo solicitado por este órgano judicial, emito informe estimativo a la vista de la documentación relativa a la persona lesionada MMEE TIP 16, de 42 años de edad, que sufrió el día 27 de octubre de 2020.

Fuentes del informe: Documentación médica que consta en las actuaciones.

Lesiones: lumbalgia y dorsalgia postmatrumatica. Herida incisa a nivel de codo izquierdo, que se infecta posteriormente.

Tratamiento: cura de las heridas, desbridamiento del tejido desvitalizado, sutura quirúrgica de la herida, medidas sintomáticas farmacológicas. El tratamiento descrito es compatible con el concepto médico legal de tratamiento médico-quirúrgico.

Periodo de sanidad: Previsible un total de curación/estabilización de 35 días, de los cuales 15 impeditivo.

Secuelas: previsible secuela de perjuicio estético leve por cicatriz.

INFORME PSIQUIÁTRICO MÉDICO FORENSE

Médico Forense: Alba Cano Esteve
En Tarragona a 21 de octubre de 2021.

Conforme al juramento/promesa efectuado para ejercer bien y fielmente mi cargo de médico forense, manifiesto:

Se ha reconocido a **Juan Carlos Riba Hernández** con el siguiente resultado:

Objeto del informe: Solicitud de informe de imputabilidad.

Conclusiones médico-legales:

- Orientación diagnóstica trastorno bipolar actualmente estabilizado y en tratamiento farmacológico.
- Influencia de la psicopatología constatada en relación con los hechos objeto del informe: Podemos considerar por los antecedentes que pudo existir una merma leve en sus capacidades cognitivas y volitivas en relación a los hechos.

Para que conste, lo certifico.

UNITAT CENTRAL DE BALÍSTICA I TRACES
INSTRUMENTALS

INFORME NÚMERO: UCBTI-379/21

INFORME PERICIAL DE: ESCOPETA - MUNICIÓ

ORIGEN POLICIAL: UNITAT D'INVESTIGACIO ABP REUS

ADREÇAT A: UNITAT D'INVESTIGACIO ABP REUS

DILIGÈNCIES POLICIALS: 824310/20 21

NÚMERO IOTP:

FETS: Robatori

INFORME EMÈS PELS PERITS AMB TIP NÚMERO: 952 i 103

DATA DE FINALITZACIÓ DE L'INFORME: 22/12/2021

6. CONCLUSIONS

Per tot l'exposat anteriorment i en base als resultats obtinguts als diferents estudis realitzats, es determina el següent:

PRIMERA: S'ha dut a terme l'estudi d'una *escopeta* modificada, considerada com a tal per no dur obstruccions a l'interior del canó (**PROHIBIDA**).

SEGONA: No presenta ni número de sèrie ni encunys de cap Banc de Proves homologat. Aquest fet **PROHIBEIX** la seva tinença.

TERCERA: La modificació que presenta (eliminació de les obstruccions del canó) fa que la *escopeta* estudiada pugui disparar projectils (Segons CIPAE: "En resolució de data 25/03/1998 va determinar que la utilització d'armes detonadores amb una finalitat diferent a la detonació s'ha de considerar prohibida).

QUARTA: L'interior del canó presenta senyals circulars, possiblement dels treballs realitzats per retirar les obstruccions. Tot i això, la reducció de l'interior del canó és manté.

CINQUENA: La reducció de l'interior del canó impedeix poder disparar els cartutxos del calibre 16 mm Luger que acompanyen l'*escopeta*. Tant sols pot detonar cartutxos del calibre 12mm *modificats o no*.

SISENA: La *escopeta* detona correctament els cartutxos del calibre 12 mm 1 un a un. És a dir, no funciona en sistema semi automàtic (degut a que li manca la obstrucció parcial del canó que ajuda a obturar els gasos del tret i facilitar el mecanitzat de l'arma).

SETENA: Els cartutxos estudiats són del calibre 16 mm. No són aptes de ser disparats amb la pistola estudiada. Provats una part amb una arma de la col·lecció tècnica, han funcionat correctament.

Departament d'Interior
Direcció General de la Policia
Divisió de Proves Científiques
Àrea Central d'Identificació

7. DESTÍ DELS ELEMENTS MOTIU D'ESTUDI

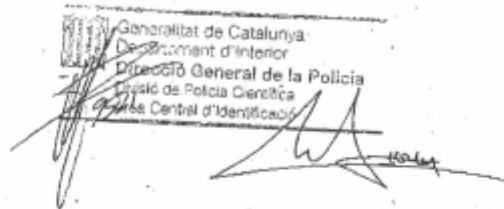
L'arma estudiada i els cartutxos sobrants a les proves, es trameten per a ser dipositats a Intervenció d'Armes de la Guàrdia Civil que correspongui o on mani l'Autoritat Judicial.

8. ANNEX

Reglament d'Armes: Recull articles d'interès relacionats amb l'estudi de les armes.

Signatures,

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
Direcció General de la Policia
Divisió de Policia Científica
Unitat Central d'Identificació

TIP: 952

TIP: 103

Sabadell, 22 de / 12 de 2021

Per qualsevol consulta respecte del contingut de l'informe, poseu-vos en contacte amb la Unitat Central de Balística i Traces Instrumentals de la Divisió de Policia Científica, a l'adreça de l'avinguda de la Pau, número 120, de Sabadell (08206); per telèfon al número 93 728 52 00, ext. 21458, o per correu electrònic itp97450@gencat.cat.

Informe número UCBTI 00379 / 2-1

mossos d'esquadra
■ ■ ■ ■

UNITAT TERRITORIAL DE POLICIA CIENTÍFICA CAMP DE TARRAGONA

INFORME NÚMERO: 213/2021-LCT
EXPEDIENT NÚMERO: 434/2021-CT UTPC
DILIGÈNCIES POLICIALES: 15801/2021 UI REUS
INFORME SOL·LICITAT PER: UNITAT INVEST BAIX CAMP- PRIORAT
INFORME ADREÇAT A: UNITAT INVEST BAIX CAMP- PRIORAT
PERSONAL RESPONSABLE DE L'INFORME AMB TIP NÚMERO: 317 i 802/

Departament d'Interior

Direcció General de la Policia
Àrea Territorial d'Investigació
Tarragona

UTC-IN-O-001_A_1 Informe fotogràfic

EXP 434/2021-CT - INF 213/2021-LCT

mossos d'esquadra

1. ANTECEDENTS

En data 02/3/2021 la Unitat d'Investigació Baix Camp- Priorat tramet a la Unitat Territorial de Policia Científica del Camp de Tarragona, uns ítems recollits com a índex 1 en acta d'inspecció ocular 883/21 BC-PR, per tal d'efectuar recerca lofoscòpica, en relació amb les diligències policials número 5801/2021, instruïdes per un delictes de robatori

2. OBJECTE

Els agents del cos de Mossos d'Esquadra amb targeta d'identificació professional TIP número 317 i 802, especialistes en detecció lofoscòpica de la Unitat Territorial de Policia Científica del Camp de Tarragona de l'Àrea d'Investigació Criminal Camp de Tarragona, efectuen el present informe per tal de mostrar de forma gràfica els ítems analitzats, exposar els processos analítics als quals han estat sotmesos i el resultat de la recerca lofoscòpica realitzada.

3. DESENVOLUPAMENT

3.1 Presentació i examen visual preliminar dels ítems

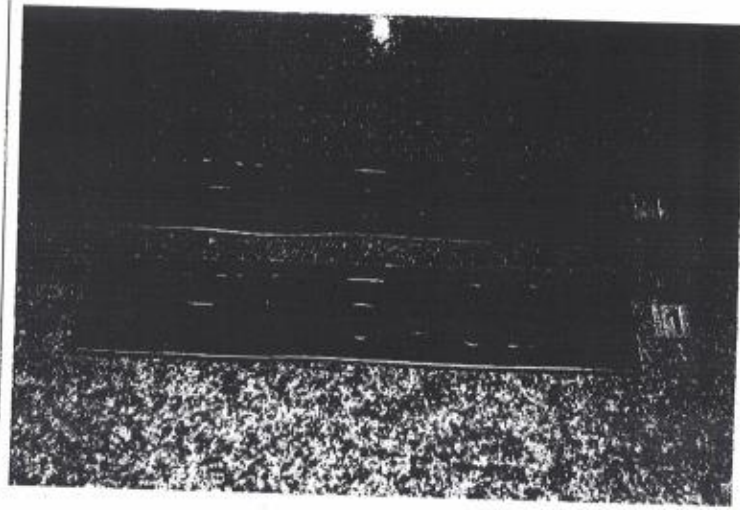
IMATGE 1: Fotografia de conjunt de l'ítem 1.1 i l'ítem 1.2, on s'observa l'anvers de les dues plaques de matrícula amb la numeració 5678 ABC

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior

Direcció General de la Policia
Àrea Territorial d'Investigació
Tarragona

DTC-IN-O-001_A_1 Informe lofoscòpic

EXP 434/2020-CT - INF 213/2021 LCT

IMATGE 2: Fotografia de conjunt de l'ítem 1.1 i l'ítem 1.2, on s'observa el revers de les dues plaques de matrícula amb la numeració **5678 ABC**

3.2 Relació d'ítems, procediments, anàlisi o tècnica realitzada, i resultat

ÍTEM 1.1: Una placa de matrícula amb la numeració **5678 ABC**

Procediment: DTC-IN-O-002 *Processos per a la detecció i revelat d'empremtes.*

Anàlisi realitzada: Recerca lofoscòpica amb reactiu químic VAPORS DE CIANOACRILAT i tint ARDROX.

Resultat: Es revelen cinc fragments d'empremtes lofoscòpiques aptes per al seu estudi, les quals són testimoniades mètricament amb els números **ZERO (TM0), UN (TM1), DOS (TM2), TRES (TM3) i QUATRE (TM4).**

Data de l'assaig: 05-11-2021

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior

Direcció General de la Policia
Àrea Territorial d'Investigació
Tarragona

DTC-IN-O-001_A_1 Informe lofoscòpic

EXP 434/2020-CT - INF 213/2021-LCT

mossos d'esquadra

5. CONCLUSIONS

Els agents amb TIP 317 i 802 han revelat un total de VUIT (8) fragments d'empremtes lofoscòpiques aptes per al seu estudi. Aquests fragments s'han testimoniat mètricament amb els números ZERO (TM0), UN (TM1), DOS (TM2), TRES (TM3), QUATRE (TM4), CINC (TM5), SIS (TM6) i SET (TM7).

Els ítems motiu d'estudi es lliuren a la unitat instructora.

Es dona per finalitzat aquest informe, el qual consta de dotze (12) fulls, escrits per una sola cara amb dotze (12) imatges, signats i segellats pels agents informants.

TIP 317

TIP 802

  Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
Direcció General de la Policia
Àrea Territorial d'Investigació
Tarragona

Tarragona, 5 de novembre de 2021

Per a qualsevol consulta respecte del contingut de l'informe, poseu-vos en contacte amb la Unitat Territorial de la Policia Científica Camp de Tarragona, a l'adreça plaça dels Mossos d'Esquadra, número 1, de la localitat de Tarragona (codi postal 43006); telèfon 977 635 300; ext. 68127; correu electrònic itpg6660@gencat.cat

ANNEX III: INTERLOCUTÒRIA DE CONCLUSIÓ DEL PROCEDIMENT ABREUJAT

AUTO

Juzgado de Instrucción núm 1 de Reus

PA 13/2022

DP 2710/2020

HECHOS

PRIMERO.- En fecha 27 de octubre de 2020, sobre las 13:00 horas, cuando Marcos Roig García, se disponía a aparcar el vehículo Marca Mercedes, Modelo GLA, con matrícula 1234-ABC, color negro, de su propiedad, en el parking de su domicilio *sito* en la C/ Sebastià I, núm. 13, de Vinyols i els Arcs, D. JUAN CARLOS RIBA HERNÁNDEZ, mayor de edad y provisto de DNI 12345678-A, y Dña. AINHOA TORRES CAMPOS, mayor de edad y provista de DNI 12345678-B, mientras esperaba que se levantara la puerta del parking, el Sr. RIBA se aproximó a la ventanilla del conductor, obligando al Sr. Roig a que bajase del vehículo, mientras empuñaba una escopeta con el cañón recortado y le decía “*esto es un robo, me voy a llevar el coche, tira para adentro*”. El Sr. Roig quiso impedir que se llevaran su coche, forcejeando con JUAN CARLOS, en el que el arma no llegó a detonar. En ese momento, la Sra .TORRES cogió del cuello al Sr. Roig, por detrás, y entre ella y el Sr. RIBA le tiraron al suelo. El Sr. RIBA cogió el coche y la Sra. TORRES cogió el vehículo Marca Audi, Modelo A3, color blanco, con matrícula A-1234-EO, huyeron uno tras otro del lugar.

SEGUNDO.- Se colocó un dispositivo en la rotonda de Misericordia de Reus, situándose los Agentes con TIP 12 y TIP 16 fuera del vehículo oficial. Al llegar allí el Sr. RIBA conduciendo el vehículo Mercedes, tuvo que detenerse a causa de la retención del tráfico, aprovechando el Agente de MMEE con TIP 12 para ponerse delante del vehículo y el Agente de MMEE con TIP 16 delante de la ventanilla del conductor. Los Agentes le requirieron para que bajara del vehículo pero el conductor hizo caso omiso, a lo que el Agente TIP 16 hizo uso de la porra extensible para romper el cristal de la puerta del conductor e introdujo su brazo izquierdo dentro del mismo para intentar sacar las llaves

del contacto, momento en el que el conductor inició la marcha, forzando a que el agente sacara el cuerpo del interior del vehículo. A la vez, el Agente con TIP 12 tuvo que apartarse para evitar ser arrollado por el vehículo conducido por el Sr. RIBA, quien continuó la marcha adentrándose en la localidad de Reus.

A consecuencia de estos hechos, el Agente con TIP 16CD sufrió lesiones consistentes en *“herida incisa a nivel de codo izquierdo con posterior infección”*, que precisaron para su sanación de 2 puntos de sutura y 35 días improductivos para sus ocupaciones habituales, quedándole como secuela un perjuicio estético leve.

TERCERO.- Los Agentes de MMEE cogieron el vehículo policial a fin de poder dar alcance al vehículo Mercedes, conducido por el Sr. RIBA, si bien, al entrar en la intersección de la T-3125, un tercer vehículo no pudo reaccionar a las maniobras de los agentes y topó con el vehículo policial, provocando que el mismo volcara, imposibilitando que los Agentes pudieran seguir con la persecución.

CUARTO.- Otra dotación de MMEE siguió el vehículo Audi A3 conducido por la Sra. TORRES, dándole alcance y procediendo a su detención, siendo trasladada a la Comisaría de Mossos d’Esquadra de Reus. Dña. AINHOA TORRES CAMPO conducía el vehículo Audi A3 sin disponer de permiso de conducir por no haberlo obtenido nunca. Cuando la Sra. TORRES se encontraba detenida en comisaría, se presentó su madre para interesarse por la situación de su hija. Que acompañando a la madre de la Sra. TORRES, pero quedándose en el exterior de la Comisaría, se encontraba el Sr. RIBA que, siendo reconocido por los Agentes de MMEE con TIP 12 y TIP 16, que se encontraban en ese momento en el interior de la Comisaría, procedieron a su detención.

QUINTO.- Que por Auto de 28 de octubre de 2020, se acordó la prisión provisional comunicada y sin fianza de D. JUAN CARLOS RIBA HERNÁNDEZ y Dña. AINHOA TORRES CAMPOS, situación personal que se mantiene a día de hoy.

SEXTO.- Que en fecha 22 de febrero de 2021, Dña. CLAUDIA ROMERO SANS, mayor de edad, provista de DNI 12345678-C, y vecina de la localidad de Reus, con residencia en Avda. Pere el Cerimoniós de Reus, núm. 34, se personó en la Comisaría de Mossos d'Esquadra de Reus, y manifestó que tenía la escopeta recortada del Sr. RIBA. Que no recuerda la fecha exacta, pero que a mediados de octubre, un amigo llamado "Juanca", llamó al timbre de su domicilio y le dijo "*guárdamela que me está persiguiendo la policía, ya vendré a buscarla*", mientras le hacía entrega de una escopeta. Que la guardó en su casa y que hasta ahora no había dicho nada por miedo a que le pudiera pasar algo. Que el Agente de Mosso d'Esquadra con TIP 19 procedió al registro del vehículo de la Sra. ROMERO, Marca Seat, Modelo Tarraco, Matricula 5678ABC, que se encontraba estacionado en el exterior de la Comisaría, y se advierte que la matrícula no se corresponde con el número de bastidor del vehículo".

RAZONAMIENTOS JURÍDICOS

FORMA

La jurisdicción para el estudio de los hechos descritos le corresponderá a los Tribunales del orden penal siendo competente para ello en virtud del art 15 Lecrim . Dña Carla Castañares Lorente, Jueza de Instrucción del Juzgado nº 1 de Reus. La capacidad procesal para ser parte en el proceso la ostentan los investigados y por la parte acusadora el Ministerio Fiscal. Los investigados podrán designar abogado de su confianza, y si no se le asignará uno de oficio. El procedimiento a seguir será procedimiento abreviado a través de las Diligencias Previas

FONDO

PRIMERO.- JUAN CARLOS RIBA HERNÁNDEZ Y AINHOA TORRES CAMPOS incurrir en un delito con violencia en el momento de robarle el vehículo obligando al Sr. Roig a que bajase del vehículo, mientras el sr RIBA le empuñaba una escopeta. El delito de robo con violencia e intimidación se regula en el artículo 242 del Código Penal.

SEGUNDO.- JUAN CARLOS RIBA HERNÁNDEZ Y AINHOA TORRES CAMPOS incurrir en un atentado con concurso de lesiones al realizar varios actos que consecuentemente afectaron negativamente a los agentes ocasionandoles varias lesiones leves, Conforme a lo dispuesto en el artículo 551.1º del Código Penal debe ser impuesta la pena superior en grado, que sería la de prisión entre 3 años y 1 día, y 4 años y 6 meses.

Al existir un concurso ideal de delitos entre el delito de atentado y los delitos de lesiones, por aplicación de lo dispuesto en el artículo 77 del Código Penal, la pena del delito más grave (atentado) debe ser impuesta en su mitad superior y por tanto entre 3 años, 9 meses y 1 día y 4 años y 6 meses.

TERCERO.- AINHOA TORRES CAMPOS incurre en un delito de conducir el coche Audi sin permiso de conducir. Conducir un coche de cualquier tipo o moto sin licencia, es decir, sin carnet es un delito. Se castiga con penas de cárcel de 3 a 6 meses, o con multa de 12 a 24 meses o bien con trabajos en beneficio de la comunidad de 31 a 90 días. Así lo establece el artículo 384 del Código Penal español.

CUARTO.- JUANCA, AINHOA TORRES CAMPOS Y CLAUDIA ROMERO SANS incurren en el delito de tenencia ilícita de armas al tener una escopeta sin licencia. El artículo 563 del Código Penal castiga con la pena de prisión de uno a tres años “la tenencia de armas prohibidas y la de aquéllas que sean resultado de la modificación sustancial de las características de fabricación de armas reglamentadas”

QUINTO.- Incurre en un delito de encubrimiento de la presunta escopeta que utilizaron la sr TORRES y el sr RIBA la señora CLAUDIA ROMERO SANS tipificado en el artículo 400 del Código Penal. Se aplicará prisión de tres meses a tres años y de quince a sesenta días multa, al que: I. Con ánimo de lucro, después de la ejecución del delito y sin haber participado en éste, adquiera, reciba u oculte el producto de aquél a sabiendas de esta circunstancia.

PARTE DISPOSITIVA

CONTINUESE LA TRAMITACIÓN DE LAS PRESENTES DILIGENCIAS PREVIAS por los trámites del PROCEDIMIENTO ABREVIADO, a cuyo efecto DESE TRASLADO AL MINISTERIO FISCAL, y en su caso, a las ACUSACIONES PARTICULARES PERSONADAS, a fin de que en el plazo común de DIEZ DÍAS, formulen escrito de acusación, solicitando la apertura de juicio oral en la forma prescrita

por la Ley o bien el sobreseimiento de la causa, sin perjuicio de que puedan solicitar excepcionalmente la práctica de las diligencias complementarias que consideren imprescindibles para formular la acusación.

PÓNGASE ESTA RESOLUCIÓN EN CONOCIMIENTO DEL MINISTERIO FISCAL Y DEMÁS PARTES PERSONADAS.

Así lo acuerda, manda y firma Dña. CARLA CASTAÑARES LORENTE ,
MAGISTRADA-JUEZ del Juzgado de Instrucción n. 1 de Reus. Doy fe.

ANNEX IV: ESCRIT DE CONCLUSIONS PROVISIONALS DEL MINISTERI FISCAL

FISCALIA PROVINCIAL DE TARRAGONA

AL JUTJAT

La Fiscal, en el Procediment Abreujat núm. 13/2022, que dimana de les Diligències Prèvies núm. 2710/2020 incoades pel Jutjat d'Instrucció núm. 1 de Reus, seguint el tràmit previst a l'article 780.1 LECr, i una vegada finalitzada la instrucció, sol·licita l'obertura del judici oral davant el Jutjat Penal de Reus, que correspongui d'acord amb les seves normes de repartiment, i formula l'escrit d'acusació contra els acusats Juan Carlos Riba Hernández, Ainoha Torres Campos i Claudia Romero Sans, d'acord amb els articles 781 i 650 LECr partint de les següents,

CONCLUSIONS PROVISIONALS

PRIMERA.- En data 27 d'octubre de 2020, cap a les 13.00 hores, davant del pàrquing propietat de Marcos Roig Garcia, al C/ Sant Sebastià I, núm. 13 de Vinyols i els Arcs, els acusats **Juan Carlos Riba Hernández**, sense antecedents penals, que pateix un trastorn bipolar que li va provocar una minva lleu en les seves capacitats cognitives i volitives en el moment de la comissió dels fets i **Ainoha Torres Campos** amb antecedents penals, executòriament condemnada en sentència ferma núm. 3/2019, dictada pel Jutjat Penal núm. 5 de Tarragona, a la pena de 75 dies de treballs en benefici de la comunitat per un delicte de conducció sense carnet i en sentència ferma núm.78/2019, dictada pel Jutjat Penal núm. 3 de Reus a la pena de dos mesos de multa per un delicte lleu de lesions, aquesta última no computable a efectes de reincidència, ambdós majors d'edat amb nacionalitat espanyola, detinguts el dia dels fets i en situació de presó provisional comunicada sense fiança des del dia 28 d'octubre de 2020, de comú acord i amb ànim de lucre, van obligar al perjudicat, Marcos Roig, a baixar violentament del seu vehicle marca Mercedes, model GLA, amb matrícula 1234-ABC, per tal d'apropiar-se d'ell. El Sr. Riba li digué: “esto es un robo, me voy a llevar el coche, tira para adentro”, mentre empunyava una escopeta amb el canó retallat, que no presenta ni número de sèrie ni encunys homologats, en perfecte estat de funcionament i apta per a disparar munició de 12 mm. Es va produir entre ambdós un forcejament, en el qual l'arma no arribà a detonar. La Sra. Torres l'agafà pel coll, des de darrere i entre els dos acusats tiraren a terra al Sr. Roig. Cap dels dos acusats tenia llicència d'arma. Juan Carlos va agafar el cotxe de la víctima i Ainoha va agafar el seu propi vehicle, marca Audi, model A3, de color blanc, malgrat no tenir permís de conducció. Els dos fugiren del lloc dels fets.

El vehicle sostret va sofrir uns danys valorats en 641,74 €, satisfets per la companyia asseguradora del Sr. Roig, la qual no reclama, malgrat haver-se-li fet oferiment d'accions. A més, el Sr. Riba i la Sra. Torres van apoderar-se d'una jaqueta de pell, un telèfon mòbil i 300 € en efectiu, que eren dins del cotxe, tot això valorat en un total de 928, 07 €.

El perjudicat va avisar al cos de Mossos d'Esquadra i van col·locar un control policial a la rotonda de Misericòrdia de Reus, en el qual hi havia els Agents amb TIP 12 i TIP 16 fora del vehicle policial. L'acusat Riba, en arribar-hi, es va aturar a causa del trànsit. En aquell moment, l'Agent amb TIP 12 es va posar davant del vehicle i l'Agent amb TIP 16

davant de la finestreta del conductor. El van requerir per tal que baixés del vehicle, però els va fer cas omís. Per això, l'Agent amb TIP 16 va fer ús d'una porra extensible i va trencar la finestra del vehicle, per intentar treure les claus de contacte. El Sr. Riba, amb ànim de menysprear el principi d'autoritat i de lesionar, va iniciar la marxa cap a l'agent amb TIP 12, provocant que els dos Mossos d'Esquadra haguessin d'apartar-se del cotxe. A conseqüència d'aquests fets, l'Agent amb TIP 16 va patir lesions. Concretament, una ferida incisa a nivell del colze esquerre amb posterior infecció, que va necessitar un tractament mèdic-quirúrgic consistent en dos punts de sutura i la posterior retirada, que va curar després de 35 dies improductius. A més, va quedar-li com a seqüela una cicatriu a la zona afectada, que li ocasiona un perjudici estètic lleu.

El 22 de febrer de 2021, l'acusada Claudia Romero Sans, major d'edat i sense antecedents penals, es va personar a la comissaria dels Mossos d'Esquadra. Manifestà que tenia en possessió l'escopeta amb el canó retallat de Juan Carlos, malgrat no tenir llicència d'arma, i que un dia, a mitjans del mes d'octubre, ell havia trucat a casa seva i li havia dit "guárdamela que me está persiguiendo la policía, ya vendré a buscarla." L'havia guardat a casa seva fins aleshores i la va entregar en aquell mateix moment als agents, que, en registrar el seu vehicle, van advertir que el número de bastidor no coincidia amb la matrícula.

SEGONA.- Els fets relatats són constitutius d'un:

- A) Delicte de robatori amb violència sobre les persones, amb utilització d'instrument perillós, d'acord amb els articles 237, 242.1 i 242.3 del Codi Penal i un delicte de maltractament d'obra de l'article 147.3.
- B) Delicte d'atemptat contra agent de l'autoritat amb ús de vehicle amb motor, segons els articles 550 i 551.3º del Codi Penal, en concurs ideal previst en l'article 77.2 CP, amb un delicte de lesions del 148.1, en relació amb l'Agent amb TIP 16.
- C) Delicte de conducció sense permís, tipificat a l'article 384 paràgraf segon del Codi Penal.
- D) Delicte d'encobriment personal previst a l'article 451.2º del Codi Penal.
- E) Delicte de tinència il·lícita d'arma llarga modificada dels articles 563 del Codi Penal, essent aquesta una arma prohibida d'acord amb l'article 5.1 c) del Reial decret 137/1993, de 29 de gener, pel qual s'aprova el Reglament d'Armes. Alternativament, un delicte de l'article 564.1.2º en relació amb l'apartat segon, paràgraf primer.
- F) Delicte de falsedat documental comès per particular de l'article 392 del Codi Penal, en relació amb l'article 390.1.1º.

TERCERA.- És responsable l'acusat Juan Carlos Riba dels delictes A, B i E; l'acusada Ainhoa Torres dels delictes A, C i E i l'acusada Claudia Romero dels delictes D, E i F. Tots ells en concepte d'autors, d'acord amb el que estableix l'article 28 del Codi Penal.

QUARTA.- Pel que fa a l'acusat Juan Carlos, concorre per a tots els delictes, la circumstància atenuant analògica de l'article 21.7, en relació amb l'article 21.1 del Codi Penal, d'acord amb l'informe psiquiàtric que consta en la instrucció.

Respecte a l'acusada Ainocha, concorre la circumstància agreujant de reincidència prevista a l'article 22.8 del Codi Penal, per haver comès anteriorment el mateix delicte, sense que hagin cancel·lat els antecedents penals, per al delicte C.

Respecte de l'acusada Claudia, apreciem la circumstància atenuant de confessió de l'article 21.4 del Codi Penal, per als delictes D i E.

CINQUENA.- Escau imposar a l'acusat Juan Carlos les següents penes pels delictes:

A) pena privativa de llibertat de 4 anys i 3 mesos i, d'acord amb l'article 56 del Codi Penal, inhabilitació especial pel dret al sufragi passiu durant el temps de la condemna pel delicte de robatori. Pel delicte de maltractament d'obra, una pena de multa d'1 mes i 10 dies a raó de 4 € al dia. En cas d'impagament, quedarà subjecte a una responsabilitat personal subsidiària d'un dia de privació de llibertat per cada dues quotes diàries no satisfetes, tal com es preveu a l'article 53 del Codi Penal. Juntament amb la prohibició d'apropar-se a la distància de 500 metres respecte al domicili, lloc de treball i altres on freqüenti Marcos Roig durant el termini mínim de 5 anys i 3 mesos, i la prohibició de comunicar-se amb la víctima per qualsevol mitjà de comunicació, informàtic o telemàtic, contracte escrit, verbal o visual, d'acord amb els articles 57 i 48.2 i 48.3 del Codi Penal.

B) pena privativa de llibertat de 4 anys i 6 mesos i inhabilitació especial per al sufragi passiu durant el temps de la condemna.

E) pena privativa de llibertat d'1 any i 6 mesos i inhabilitació especial per al sufragi passiu durant el temps de la condemna.

És procedent imposar a l'acusada Ainocha les següents penes pels delictes:

A) pena privativa de llibertat de 4 anys i 3 mesos i, d'acord amb l'article 56 del Codi Penal, inhabilitació especial pel dret al sufragi passiu durant el temps de la condemna pel delicte de robatori. Pel delicte de maltractament d'obra, una pena de multa d'1 mes i 10 dies a raó de 4 € al dia. En cas d'impagament, quedarà subjecte a una responsabilitat personal subsidiària d'un dia de privació de llibertat per cada dues quotes diàries no satisfetes, tal com es preveu a l'article 53 del Codi Penal. Juntament amb la prohibició d'apropar-se a la distància de 500 metres respecte al domicili, lloc de treball i altres on freqüenti Marcos Roig durant el termini mínim de 5 anys i 3 mesos, i la prohibició de comunicar-se amb la víctima per qualsevol mitjà de comunicació, informàtic o telemàtic, contracte escrit, verbal o visual, d'acord amb els articles 57 i 48.2 i 48.3 del Codi Penal.

C) pena privativa de llibertat de 6 mesos i inhabilitació especial per al sufragi passiu durant el temps de condemna, així com el decomís del vehicle, d'acord amb els articles 385 bis i 127.1 del Codi Penal, ja que cotxe té la consideració d'instrument del delicte.

E) pena privativa de llibertat d'1 any i 6 mesos i inhabilitació especial per al sufragi passiu durant el temps de la condemna.

Escau imposar a l'acusada Claudia les següents penes pels delictes:

D) pena de presó de 12 mesos i la inhabilitació especial pel dret al sufragi passiu durant el temps de la condemna.

E) pena privativa de llibertat d'1 any i 3 mesos i inhabilitació especial per al sufragi passiu durant el temps de la condemna.

F) pena de presó de 12 mesos, juntament amb una multa de 9 mesos de multa a raó de 4 euros al dia i inhabilitació especial per al sufragi passiu durant el temps de la condemna, amb aplicació de l'art. 53 del Codi Penal en cas d'impagament.

SISENA.-L'acusat haurà d'indemnitzar a l'Agent amb TIP 12 amb una quantia de 350 €, a raó de 50 € per dies no impeditius i a l'Agent amb TIP 16 amb una quantia total de 3.050 €, a raó de 70 € per dia impeditiu de sanitat i 50 € per dia no impeditiu, juntament amb la quantitat de 1.000 € (1 punt x 1.000 €) per les seqüeles consistents en un perjudici estètic lleu.

Els acusats Ainoha i Juan Carlos hauran d'indemnitzar solidàriament i conjunta, d'acord amb l'article 116.2 del Codi Penal, al Sr. Roig en una quantia de 928,07 €, per la jaqueta de pell, el telèfon mòbil i els diners en efectiu que no s'han pogut recuperar.

SETENA.-Els acusats hauran de satisfer les costes.

Per tot això,

SOL·LICITO AL JUTJAT: que tingui per presentat aquest escrit, l'admeti i el traslladi a la resta de parts.

ALTRESSÍS

1. Exoso: Que és procedent el manteniment de la situació de presó provisional durant el temps estrictament necessari i en tot cas, respectant el termini màxim establert legalment, ja que existeixen suficients indicis racionals de criminalitat contra els acusats i per tal de mantenir els fins per la qual fou acordada.

Sol·licito que el temps de privació de llibertat provisional sigui abonat per al compliment de les penes imposades pel Tribunal Sentenciador, d'acord amb el que estableix l'article 58 del Codi Penal i que es doni a la causa la preferència i celeritat que li correspon per tractar-se d'una causa amb presos.

2. Exoso: Que d'acord amb els articles 590 i 783.2 de la Llei d'Enjudiciament criminal, la responsabilitat civil es substanciarà en peça separada.

Sol·licito: Que es formi una peça separada de responsabilitat civil per tal de determinar la capacitat econòmica dels acusats.

3. Exposo: Que d'acord amb l'article 7 la Llei 4/2015, de 27 d'abril, de l'Estatut de la víctima del delictes aquesta té dret a rebre les corresponents notificacions del procediment.

Sol·licito: Que li siguin comunicades a Marcos Roig Garcia les resolucions degudes.

4. Exposo: Que per al judici oral sol·licito, prèvia admissió, la pràctica dels següents MITJANS DE PROVA:

- Interrogatori dels tres acusats, Juan Carlos, Ainoha i Claudia.

- Testifical, interrogatori dels testimonis que es mencionen a continuació i que han de ser citats judicialment.

- Marcos Roig García, víctima del delictes de robatori.
- Agent amb TIP 16, víctima d'un delictes de lesions.
- Agent amb TIP 12, que estava present en el moment dels fets.

- Pericial:

- peritatge de la valoració del vehicle i dels béns no recuperats, emès per Anna Maria Sans Pérez, que ha de ser citada judicialment.
- informe del metge forense, que s'ha de citar judicialment, que explora l'Agent amb TIP 12.
- informe del metge forense, que s'ha de citar judicialment, que explora l'Agent amb TIP 16.
- informe del metge forense que explora Juan Carlos, realitzat per la Dra. Alba Cano Esteve, a qui s'ha de citar judicialment.
- peritatge del funcionament de l'arma emprada per a la comissió del delictes, emès pels Agents dels Mossos d'Esquadra amb TIPS 952 i 103, que han de ser citats judicialment.

- Documental: Els Folis números 2 (informe mèdic d'urgències de l'Agent amb TIP 16), 3 (informe mèdic d'urgències de l'Agent amb TIP 16), 10 (full historicopenal de Juan Carlos Riba) i 11 (full historicopenal de Ainoha Torres) del Procediment abreujat.

Sol·licito: que declari pertinents les proves interessades i que n'acordi la pràctica.

Reus, 28 de febrer de 2022

La Fiscal,

FIRMAT LAIA CUNILLERA FIGUERAS

ANNEX V: ESCRIT DE CONCLUSIONS PROVISIONALS DE L'ACUSACIÓ PARTICULAR

JUZGADO DE INSTRUCCIÓN NÚM. 1 DE REUS

PROCEDIMIENTO ABREVIADO Nº 13/2022

AL JUZGADO

D. DARÍO GARCÍA LÓPEZ, Procurador de los Tribunales y en nombre y representación del acusador particular MMEE TIP 12 i MMEE TIP 16, con la asistencia letrada de D^a. CLAUDIA BES GONZÁLEZ, Letrado del Ilustre Colegio de Abogados de TARRAGONA, número de colegiado 26.817, con despacho profesional en TARRAGONA, ante este Juzgado comparezco y como mejor proceda en derecho,

DIGO:

Que, habiéndose me dado traslado de las actuaciones del proceso que se deriva de las diligencias previas 2710/2020, mediante el presente escrito, en tiempo y forma a tenor de lo establecido en los artículos 781 y 650 de la LECrim solicito la apertura del juicio oral ante el Juzgado de lo Penal que por las normas de reparto corresponda y formulo el presente escrito de acusación, con base en las siguientes,

CONCLUSIONES PROVISIONALES

PRIMERA. – En fecha 27 de octubre de 2020, sobre las 13:00 horas, Marcos Roig García, se disponía a aparcar su vehículo Marca Mercedes, Modelo GLA, con matrícula 1234-ABC, color negro, en el parking de su domicilio sito en la C/ Sebastià I, núm. 13, de Vinyols i els Arcs.

Mientras esperaba que se levantara la puerta del parking, D. JUAN CARLOS RIBA HERNÁNDEZ, mayor de edad y provisto de DNI 12345678-A, se aproximó a la ventanilla del conductor, obligando al Sr. Roig a que bajase del vehículo, mientras empuñaba una escopeta con el cañón recortado y le decía “esto es un robo, me voy a llevar el coche, tira para adentro”. El Sr. Roig quiso impedir que se llevaran su coche, forcejeando con JUAN CARLOS, en el que el arma no llegó a detonar. En ese momento, Dña. AINHOA TORRES CAMPOS, mayor de edad y provista de DNI 12345678-B, cogió del cuello al Sr. Roig, por detrás, y entre ella y el Sr. RIBA le tiraron al suelo. El

Sr. RIBA cogió el coche y la Sra. TORRES cogió el vehículo Marca Audi, Modelo A3, color blanco, con matricula A-1234- EO, huyeron uno tras otro del lugar.

Una vez recibido el aviso por parte del cuerpo de Mossos d'Esquadra, se colocó un dispositivo en la rotonda de Misericordia de Reus, situándose los Agentes con TIP 12 y TIP 16 fuera del vehículo oficial. Al llegar allí el Sr. RIBA conduciendo el vehículo Mercedes, tuvo que detenerse a causa de la retención del tráfico.

Los Agentes le requirieron para que bajara del vehículo, pero el conductor hizo caso omiso, a lo que el Agente TIP 16 hizo uso de la porra extensible para romper el cristal de la puerta del conductor e introdujo su brazo izquierdo dentro del mismo para intentar sacar las llaves del contacto, momento en el que el conductor inició la marcha, forzando a que el agente sacara el cuerpo del interior del vehículo. A la vez, el Agente con TIP 12 tuvo que apartarse para evitar ser arrollado por el vehículo conducido por el Sr. RIBA, quien continuó la marcha adentrándose en la localidad de Reus.

A consecuencia de estos hechos, el Agente con TIP 16 sufrió lesiones consistentes en "herida incisa a nivel de codo izquierdo con posterior infección", que precisaron para su sanación de 2 puntos de sutura y 35 días improductivos para sus ocupaciones habituales, quedándole como secuencia un perjuicio estético leve.

Los Agentes de MMEE cogieron el vehículo policial a fin de poder dar alcance al vehículo Mercedes, conducido por el Sr. RIBA, si bien, al entrar en la intersección de la T-3125, un tercer vehículo no pudo reaccionar a las maniobras de los agentes y topó con el vehículo policial, provocando que el mismo volcara, imposibilitando que los Agentes pudieran seguir con la persecución.

El vehículo Mercedes fue abandonado en la Avda. Pere el Cerimoniós de Reus, con daños, valorados pericialmente en 650,00.-€, que el propietario no reclama, ya que fueron indemnizados por la compañía aseguradora del Sr. Roig. El Sr. RIBA y la Sra. TORRES se apropiaron de una chaqueta de piel, un teléfono móvil y 300.-€ en efectivo del interior del vehículo.

Paralelamente, otra dotación de MMEE siguió el vehículo Audi A3 conducido por la Sra. TORRES, dándole alcance y procediendo a su detención, siendo trasladada a la Comisaría de Mossos d'Esquadra de Reus. Conducía el vehículo Audi A3 sin disponer de permiso de conducir por no haberlo obtenido nunca.

Cuando la Sra. TORRES se encontraba detenida en comisaría, se presentó su madre para interesarse por la situación de su hija. Que acompañando a la madre de la Sra. TORRES, pero quedándose en el exterior de la Comisaría, se encontraba el Sr. RIBA que, siendo reconocido por los Agentes de MMEE con TIP 12 y TIP 16, que se encontraban en ese momento en el interior de la Comisaría, procedieron a su detención.

Que por Auto de 28 de octubre de 2020, se acordó la prisión provisional comunicada y sin fianza de D. JUAN CARLOS RIBA HERNÁNDEZ y Dña. AINHOA TORRES CAMPOS, situación personal que se mantiene a día de hoy.

Que en fecha 22 de febrero de 2021, Dña. CLAUDIA ROMERO SANS, mayor de edad, provista de DNI 12345678-C, y vecina de la localidad de Reus, con residencia en Avda. Pere el Cerimoniós de Reus, núm. 34, se personó en la Comisaría de Mossos d'Esquadra de Reus, y manifestó que tenía la escopeta recortada del Sr. RIBA. Que no recuerda la fecha exacta, pero que, a mediados de octubre, un amigo llamado "Juanca", llamó al timbre de su domicilio y le dijo "guárdamela que me está persiguiendo la policía, ya vendré a buscarla", mientras le hacía entrega de una escopeta. Que la guardó en su casa y que hasta ahora no había dicho nada por miedo a que le pudiera pasar algo.

Que el Agente de Mosso d'Esquadra con TIP 19 procedió al registro del vehículo de la Sra. ROMERO, Marca Seat, Modelo Tarraco, Matrícula 5678ABC, que se encontraba estacionado en el exterior de la Comisaría, y se advierte que la matrícula no se corresponde con el número de bastidor del vehículo".

SEGUNDA. – Los hechos narrados anteriormente son constitutivos de los siguientes injustos penales: Los hechos descritos en el apartado cuarto de la conclusión primera son constitutivos de un delito de atentado contra la autoridad, tipificado en el artículo 550 del Código Penal, mediando, en concurso ideal de delitos, el delito lesiones que se encuentra previsto y penado en el artículo 147 del Código Penal.

TERCERA. – De acuerdo con lo establecido en las conclusiones anteriores, responde penalmente en calidad de autor del siguiente delito: El acusado, D. JUAN CARLOS RIBA, responderá personalmente de los hechos descritos en calidad de autor del delito de atentado contra la autoridad.

CUARTA. – Con respecto al acusado, D. JUAN CARLOS RIBA concurren circunstancias atenuantes de responsabilidad criminal del artículo 21.1 del Código Penal, en concreto, la anomalía o alteración psíquica prevista en el artículo 20.1º del Código Penal, apartado segundo, ya que no exime de pena cuando hubiese sido provocado por el sujeto con el propósito de cometer el delito.

QUINTA. – Procede imponer al acusado D. JUAN CARLOS RIBA la pena de prisión de 4 años y 6 meses por el delito de atentado, mediando en concurso ideal el delito de lesiones.

SEXTA. – El acusado, D. JUAN CARLOS RIBA deberá indemnizar a los Agentes de Mossos d'Esquadra con TIP 12 y TIP 16 por el importe de 250€ y 500€, respectivamente, como responsable civil por los daños causados a éstos que les provocaron las lesiones descritas en los informes médico-forenses.

SÉPTIMA. – Las costas deberán ser satisfechas por el acusado.

Por todo lo expuesto,

SUPLICO AL JUZGADO: que tenga por presentado este escrito, lo admita y tenga por realizado el trámite de traslado para la acusación y

OTROSÍ PRIMERO DIGO: Que para el juicio oral solicito, previa su admisión, la práctica de los siguientes MEDIOS DE PRUEBA:

1. Interrogatorio del acusado
2. Testifical, con citación a través de la Oficina Judicial de los siguientes testigos:
  - Agentes de los Mossos d'Esquadra TIP 12 i TIP 16
3. Documental, para dar lectura de lo actuado y, en concreto, los informes médicoforenses de los agentes TIP 12 i TIP 16.

SUPLICO AL JUZGADO: Que tenga por propuestas unas y presentadas otras, las pruebas de las que intenta hacerse valer esta parte, declare la práctica de las mismas y de las cuantas pudieran aportar Ministerio Fiscal y las demás partes, con facultad para intervenir en las mismas y pedir su práctica, aunque fueren expresamente renunciadas total o parcialmente por aquellas.

OTROSÍ SEGUNDO DIGO: Se interesa, que por el Juzgado de Instrucción se acuerde la apertura de pieza separada de responsabilidad civil, requiriendo al acusado que preste fianza en cuantía suficiente para asegurar las responsabilidades pecuniarias que, en definitiva, puedan declararse procedentes y, subsidiariamente, se reclamen al Estado.

SUPLICO AL JUZGADO: Que tenga por realizada la anterior petición y ordene lo que en derecho sea procedente para su cumplimiento.

OTROSÍ TERCERO DIGO: Dese traslado a esta parte de la copia del escrito de conclusiones provisionales que formule la defensa de los acusados o cualquier parte en los tramites del artículo 784 de la Ley de Enjuiciamiento Criminal.

SUPLICO AL JUZGADO: Que se acuerde lo señalado a efectos oportunos.

En TARRAGONA, a 16 de FEBRERO de 2022.

Firma de Abogado

Firma del Procurador

ANNEX VI: INTERLOCUTÒRIA D'OBERTURA DEL JUDICI ORAL

JUZGADO DE INSTRUCCIÓN NÚMERO 1 DE REUS
DILIGENCIAS PREVIAS 2710/2020

AUTO

En Reus, a 6 de marzo

HECHOS

ÚNICO.- Por el Ministerio Fiscal en Procedimiento Abreviado número 13/2022 que se siguen en este Juzgado, se ha solicitado la apertura del juicio oral en el presente procedimiento calificando los hechos como un **delito de robatorio con violencia, un delito de maltrato de obra, un delito de atentado contra los agentes de la autoridad, un delito de conducción sin permiso, un delito de encubrimiento, un delito de tenencia ilícita de armas y un delito de falsedad documental** del que son responsables en concepto de autores JUAN CARLOS RIBA de los delitos de robo con violencia, maltrato de obra y tenencia ilícita de armas. AINHOA TORRES de los delitos de robo con violencia, conducción sin permiso y tenencia ilícita de armas. CLAUDIA ROMERO de los delitos de encubrimiento, tenencia ilícita de armas y falsedad documental, proponiendo las pruebas que se señalan en su respectivo escrito de acusación.

RAZONAMIENTOS JURÍDICOS

PRIMERO.- De conformidad con lo dispuesto en el artículo 783.3 de la LECrim es procedente ordenar la apertura del juicio oral, solicitada por el Ministerio Fiscal en su escrito de calificación, ya que los hechos objetos del procedimiento revisten los caracteres de delito, y de las diligencias practicadas, aparecen indicios suficientes para exigir responsabilidad criminal a JUAN CARLOS RIBA, AINHOA TORRES y CLAUDIA ROMERO.

SEGUNDO.- En virtud de lo dispuesto en el precepto antes indicado y en el artículo 783.2 de la LECrim se procede acordar determinadas medidas cautelares en orden al aseguramiento de las responsabilidades pecuniarias de las que pudieran resultar responsables civiles.

TERCERO.- Vista la entidad y naturaleza de la pena solicitada por la Acusación Pública, conforme a lo dispuesto en los artículos 14 LECrim procede señalar como órgano competente para el conocimiento y fallo de la causa al Juzgado de lo Penal 1 de Reus.

PARTE DISPOSITIVA

Primero.- Se dispone a declarar abierto el juicio oral, en el presente procedimiento y por dirigida la Acusación contra JUAN CARLOS RIBAS, AINHOA TORRES y CLAUDIA ROMERO. A quienes se emplazará en forma con entrega de la copia de los escritos de acusación para que en el término de tres días comparezcan en forma con Abogados y Procurador que le defiendan y represente, nombrándosele de oficio si no lo hubieran designado. Una vez designados, hágasele entrega de este Auto y de las actuaciones para que en el plazo de diez días presenten escrito de defensa frente a las acusaciones formuladas, con la advertencia de que si no presente su escrito en el plazo señalado, se entenderá que se opone a las acusaciones y seguirá su curso el procedimiento.

Segundo.- Se tienen por solicitadas las pruebas propuestas sobre cuya admisión resolverá en su día el órgano al que corresponda el enjuiciamiento.

Tercero.- Se señala como órgano competente para el conocimiento y fallo de la causa al Juzgado de lo Penal de Reus núm 1.

Cuatro.- Se decreta la responsabilidad civil de los acusados JUAN CARLOS RIBA y AINHOA TORRES para que presten fianza conjunta y solidaria de 400 euros, para cubrir las responsabilidades pecuniarias que puedan derivarse de los hechos, dicha suma devengará los intereses legales del artículo 576 de la Ley de Enjuiciamiento Civil. A parte, al sr RIBA se le sumará una fianza de 300 euros por los hechos cometidos.

Requieraseles para que en el plazo de un día al siguiente de la notificación del auto dictado preste la fianza solicitada, de no prestar fianza proceder al embargo de bienes del imputado, requiriéndole para que señale bienes suficientes para cubrir la cantidad que se ha fijado para las responsabilidades pecuniarias, o acredite su insolvencia si careciese de bienes.

Quinto.- Se acuerda mantener la situación personal del/los acusados.

Procédase a la formación de las piezas separadas que correspondan.

Notifíquese la presente auto a las partes personadas y a los acusados, haciendo constar que contra la presente resolución no cabe recurso alguno excepto respecto a la situación personal de los acusados.

Así lo acuerda, manda y firma D/ CARLA CASTAÑARES LORENTE Magistrada Juez del Juzgado de Instrucción núm 1 de Reus.

DILIGENCIA. Seguidamente se cumple lo acordado, doy fe.

ANNEX VII: ESCRIT DE CONCLUSIONS PROVISIONALS DE L'ADVOCAT DE LA DEFENSA DE JUAN CARLOS RIBA HERNÁNDEZ

AL JUZGADO DE INSTRUCCIÓN N° 1 DE REUS

Procedimiento Abreviado 13/2022

D. GERMAN GUTIÉRREZ, Procurador/a de los Tribunales en la representación que tiene acreditada de D. JUAN CARLOS RIBA HERNANDEZ, acusado en el procedimiento abreviado número 13/2020, bajo la dirección letrado D. Pedro Piñero Soriano comparezco ante el Juzgado y, como mejor proceda en derecho, DIGO:

Que, conforme a lo preceptuado en el artículo 784.1 de la Ley de Enjuiciamiento Criminal, manifiesto mi disconformidad con los escritos de acusación y formulo escrito de defensa en base a las siguientes:

CONCLUSIONES

PRIMERA. Disconforme con la correlativa del Ministerio Fiscal y del acusador particular.

SEGUNDA. Disconforme con las correlativas. Los hechos no son constitutivos de ningún ilícito penal.

TERCERA. Niego las correlativas. Mi representado no es el autor del delito por el que se procede ni de ningún otro.

CUARTA. Disconforme con las correlativas. Al no ser autor de ningún delito no pueden existir circunstancias modificativas de la responsabilidad inexistente.

QUINTA. Disconforme con las correlativas. Procede absolver a mi representado/a con todos los pronunciamientos favorables, por no ser el autor.

SEXTA. Disconforme con las correlativas. No existiendo delito no ha lugar a realizar pronunciamiento alguno en torno a la responsabilidad civil

SEPTIMA. No procede la imposición de costas.

Por todo lo expuesto

SUPLICO AL JUZGADO

Que tenga por presentado este escrito con sus copias, los admita y por realizada la calificación.

Es de justicia que pido en Reus, a 10 de marzo de 2022.

OTROSÍ DIGO: Que para el acto del juicio oral propongo los siguientes:

MEDIOS DE PRUEBA

Todos los propuestos por el Ministerio fiscal y el acusador particular y además los siguientes:

1.- Interrogatorio de los acusados

2.- Testifical de:

- Agente de los MMEE TIP 12, que será citado a través de su superior jerárquico
- Agente de los MMEE TIP 16, que será citado a través de su superior jerárquico

3.- Pericial siguiente: a cuyo fin deberá ser citada judicialmente la siguiente perito:

- Alba Cano Esteve, médico forense firmante del informe de las actuaciones, para la ampliación y la ratificación de los informes médicos obrantes al folio 17, respecto al estado psíquico y físico del acusado. La Médico Forense deberá informar en el acto del juicio oral sobre las consecuencias de encontrarse afectado por el trastorno bipolar.

4.- Documental: conforme al art.784.2 LECrim, consistente en la lectura de los siguientes folios de las actuaciones: 1 a 17.

SUPLICO AL JUZGADO: Declare pertinentes las pruebas interesadas y acuerde su práctica.

Es Justicia que reitero en el lugar y fecha "ut supra" indicados.

Firma del abogado

Firma del Procurador

ANNEX VII: ESCRIT DE CONCLUSIONS PROVISIONALS DE L'ADVOCAT DE LA DEFENSA D'AINOHA TORRES CAMPOS

Juzgado de Instrucción núm. 1 de Reus

Procedimiento abreviado 13/2022

Diligencias Previas núm.2710/2020

AL JUZGADO DE INSTRUCCIÓN NÚM. 1 DE REUS

PABLO GONZÁLEZ CORREA, PROCURADOR de los Tribunales y de Dña. **AINHOA TORRES**, con representación letrada de D. **CHRISTIAN ARBUCIAS JUANCOMARTI** con número de colegiado 2233, del ilustre Colegio de Abogados de Tarragona; ante el juzgado de Instrucción núm. 1 de Reus comparezco y como mejor proceda a Derecho DIGO:

Que, de acuerdo al artículo 784 de la LECrim y mediante el presente ESCRITO DE DEFENSA, con disconformidad en las acusaciones a mi representado, formulo las siguientes:

CONCLUSIONES PROVISIONALES

PRIMERA. – Por disconforme con la narración fáctica del Ministerio Fiscal y de la acusación. Niego y disiento la calificación y acusación de los delitos a mi representada.

Que mi representada no estuvo en el lugar de los hechos en el día y hora de ejecución de los mismos y nadie la pudo identificar en el mismo.

SEGUNDA. - Que no existen hechos constitutivos de delito alguno.

TERCERA. – Que sin autor no hay delito y sin delito no existe responsabilidad penal.

CUARTA. – Que, no habiendo autor, no existen circunstancias modificativas de la responsabilidad criminal.

QUINTA. – Que procede la LIBRE ABSOLUCIÓN de mi representada y todas las pronunciaciones favorables y sin imposición en costas.

Que, por lo consiguiente,

AL JUZGADO SUPPLICO: Que de por formulado el presente ESCRITO DE DEFENSA, por formuladas las conclusiones provisionales y dicte sentencia absolutoria de las imputaciones a mi representada.

OTROSÍ DIGO: Que, para el acto del juicio oral, esta representación interesa los siguientes medios de prueba:

- 1) Los mismos que proponga el Ministerio Fiscal, la acusación particular y la resta de defensas, aunque renuncien.
- 2) Interrogatorio a la acusada.
- 3) Testifical de:
  - Don MARCOS ROIG GARCÍA, presunta víctima del delito de robo con violencia.
  - Agentes de Mossos d'Esquadra TIP 12 y 16.
  - Agentes de Mossos d'Esquadra TIP 13 y 17.
- 4) Pericial de:
  - Informe médico-forense que explora al Sr. Marcos ROIG GARCÍA, por el presunto delito de maltrato de obra.
- 5) Documental de:
  - Folio núm. 2 (informe médico de urgencias del agente TIP 16)
  - Folio núm. 3 (informe médico de urgencias del agente TIP 12)

Que, para la solicitud de los documentos y citaciones de los testigos, se la oficina judicial quien se encargue de los mismos.

AL JUZGADO SUPPLICO DE NUEVO: Que tenga por presentados los siguientes medios de prueba y acuerde en conformidad.

Reus 20 de marzo de 2022.

Fdo. Christian Arbucias Juancomarti

ANNEX VIII: ESCRIT DE CONCLUSIONS PROVISIONALS DE L'ADVOCADA DE LA DEFENSA DE CLAUDIA ROMERO SANS

PROCEDIMIENTO ABREVIADO 13/2022

AL JUZGADO DE INSTRUCCIÓN Nº 1 DE REUS

D. DANIEL GÓMEZ RUIZ, Procurador de los Tribunales y en nombre de Dña CLAUDIA ROMERO SANS, con D.N.I 12345678-C, cuya representación tengo acreditada en el Procedimiento Abreviado 13/2022, con Diligencias Previas Nº 2710/2020, y bajo la dirección letrada de Dña IRENE MENA VELASCO, con Nº de colegiada 18.246 en el Ilte. Colegio de Abogados de Reus, ante el Juzgado comparezco y como mejor proceda en derecho **DIGO**:

Que en la representación que ostento y, evacuando el traslado dentro del plazo conferido al efecto, en aplicación del artículo 784 de la Ley de Enjuiciamiento Criminal y por medio del presente escrito formulo **ESCRITO DE DEFENSA** en base a las siguientes,

CONCLUSIONES PROVISIONALES

PRIMERA.- En disconformidad con el relato del Ministerio Fiscal, en base a que mi representada no ha cometido los hechos que se le atribuyen.

En fecha 22 de febrero de 2021, Dña. CLAUDIA ROMERO SANS, mayor de edad, provista de DNI 12345678-C, y vecina de la localidad de Reus, con residencia en Avda. Pere el Cerimoniós de Reus, núm. 34, se personó en la Comisaría de Mossos d'Esquadra de Reus, y manifestó que tenía la escopeta recortada de D. JUAN CARLOS RIBA HERNÁNDEZ. La misma manifestó que no recordaba la fecha exacta, pero que a mediados de octubre un amigo llamado "Juanca" llamó al timbre de su domicilio y le comunicó "*guárdamela que me está persiguiendo la policía, ya vendré a buscarla*", mientras le entregaba una escopeta, y que la guardó en su casa y hasta ahora no había dicho nada por miedo a que le pudiera pasar algo. Fue entonces cuando el Agente de la unidad de Mossos d'Esquadra con TIP 19 procedió al registro de su vehículo Marca Seat, Modelo Tarraco, Matricula 5678ABC, estacionado en el exterior de la comisaría, y determinó que la matrícula no correspondía con el número de bastidor del vehículo.

Ha de tenerse en cuenta que en la declaración judicial en condición de investigada de DÑA. CLAUDIA ROMERO SANS, en fecha 23 de febrero de 2021, la misma manifestó que se personó en la Comisaría porque ya hacía muchos días que tenía la escopeta y no podía contactar con "Juanca", que hasta ahora no había dicho nada por miedo a que le pudiera pasar algo, que no sabe nada de que su coche lleva una matrícula que no corresponde con el número de bastidor del vehículo, y que ella compró el vehículo de segunda mano y el mismo ya venía con esa matrícula.

SEGUNDA.- En desacuerdo con la correlativa de la acusación en cuanto a la calificación efectuada, puesto que los hechos relatados no son constitutivos de delito alguno.

TERCERA.- No existiendo delitos de encubrimiento, de tenencia de arma prohibida, de tenencia de arma de fuego reglamentada, y de falsedad documental, tampoco existe responsabilidad en concepto de autora por parte de mi representada en los términos expuestos en el artículo 28 del Código Penal.

CUARTA.- Al no considerarse autora de ilícito penal alguno, no proceden circunstancias modificativas de la responsabilidad criminal en cuanto a los delitos mencionados. De proceder, concurren las siguientes circunstancias en los delitos de encubrimiento, de tenencia de armas prohibidas, y de tenencia de armas de fuego reglamentadas, previstos respectivamente en los artículos 451.2º, 563 y 564.1.2º del Código Penal:

1.- Eximente completa del artículo 20.6 del Código Penal, por obrar mi representada impulsada por miedo insuperable.

2.- Subsidiariamente, la misma como eximente incompleta del artículo 21.1 del Código Penal.

3.- Subsidiariamente, la misma como atenuante analógica del artículo 21.7 del Código Penal, en relación con el artículo 21.1 del Código Penal.

4.- Atenuante de confesión del artículo 21.4 del Código Penal.

QUINTA.- En disconformidad con el correlativo del Ministerio Fiscal, en consecuencia, procede la libre absolución de mi representada con todos los pronunciamientos favorables.

SEXTA.- Al no existir delito, ni responsabilidad criminal alguna, no procede efectuar pronunciamiento sobre responsabilidad civil derivada de delito.

SÉPTIMA.- Procede declarar las costas de oficio.

Ante lo expuesto,

AL JUZGADO SUPPLICO, tenga por evacuado el trámite de calificación provisional conferido a esta representación, así como por presentado el presente escrito en correcto tiempo y forma, y se sirva admitirlo, teniendo por formulada la disconformidad al escrito de acusación del Ministerio Fiscal, otorgando a la causa el curso legal pertinente.

OTROSÍ PRIMERO DIGO: Que no procede el mantenimiento de la situación de prisión provisional de Dña. CLAUDIA ROMERO SANS, puesto que no existen indicios de criminalidad suficientes contra la misma acusada.

AL JUZGADO SUPPLICO, tenga en consideración la anterior petición y ordene lo que mejor proceda en derecho.

OTROSÍ SEGUNDO DIGO: Para el acto del juicio oral esta parte hace suyas las pruebas propuestas por el Ministerio Fiscal, en cuya práctica se reserva el derecho a intervenir, así como a renunciar a las mismas, y de conformidad con el artículo 785.1 de la Ley de Enjuiciamiento Criminal pretende valerse además de los siguientes,

MEDIOS DE PRUEBA

I.- INTERROGATORIO de la acusada Dña. CLAUDIA ROMERO SANS.

II.- PERICIAL, informe nº UCBTI-379/21, relativo al estudio del arma prohibida, emitido por los peritos con TIP 952 y TIP 103, que deben ser citados judicialmente.

III.- DOCUMENTAL, consistente en la lectura de los folios números 12 (atestado policial 123456 AMPLIATORIAS 7891011) y 14 (declaración judicial de la investigada CLAUDIA ROMERO SANS) de las Diligencias Previas.

En su virtud,

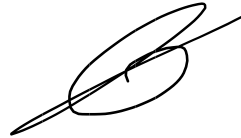
AL JUZGADO SUPPLICO, tenga por presentados y declare pertinentes los medios de prueba propuestos, acordando para su práctica lo procedente.

En Tarragona, a 9 de marzo de 2022.

La letrada

El procurador

ANNEX IX: INFORME DE CONCLUSIONS DEFINITIVES DEL MINISTERI FISCAL FISCALIA PROVINCIAL DE TARRAGONA

TRÀMIT D'INFORME DEL MINISTERI FISCAL PER ESCRIT

Amb la vènia, senyoria. Aquesta part sol·licita, d'acord amb el nostre escrit de conclusions provisionals, modificades en els termes ja mencionats, una sentència condemnatòria contra els acusats **Juan Carlos Riba Hernández, Ainoha Torres Campos i Claudia Romero Sans.**

En primer lloc, l'acusació considera provat que **Juan Carlos Riba i Ainoha Torres** són autors d'un **delicte de robatori amb violència sobre les persones, amb utilització d'instrument perillós**, d'acord amb els articles **237, 242.1 i 242.3 del Codi Penal**. Tal com declara la víctima del delicte, Marcos Roig, en data 27 d'octubre de 2020, al voltant de les 13.00 h, els dos acusats, el Sr. Riba i la Sra. Torres, van desplaçar-se fins al pàrquing del C/Sebastià I, núm. 13 de Vinyols i els Arcs, propietat del perjudicat, el Sr. Roig, amb la clara intenció d'apropiar-se del seu vehicle marca Mercedes, model GLA, amb matrícula 1234-ABC. Segons el que manifesta el denunciant-perjudicat, Juan Carlos Riba mentre empunyava una escopeta amb el canó retallat, li digué "esto es un atraco, me voy a llevar tu coche." L'escopeta fou recuperada perquè la va entregar l'acusada Claudia Romero. En relació amb la modificació de l'arma de foc, així es fa palès en el peritatge de funcionament, emès pels Agents de Mossos d'Esquadra amb TIP 952 i 103, els quals l'han ratificat en la sessió d'avui. Així doncs, es tractava d'una escopeta modificada, que no duia obstruccions a l'interior del canó, sense número de sèrie ni encunys de cap Banc de Proves homologat. No era apta per disparar cartutxos de 16 mm, però sí que podia detonar els de 12 mm.

Seguint amb la declaració de la víctima, aquesta manifesta que després d'això va arribar una noia, el rostre de la qual no va veure, ja que va venir per darrere seu; que tenia veu de dona i que el va agafar pel coll i entre tots dos el van tirar a terra. Així doncs, ha quedat comprovat el fet que hi hagué violència. Concretament, els requisits exigits pel legislador són: 1) que es tracti de violència física, 2) que la violència tingui una entitat rellevant i suficient, 3) que s'exerceixi sobre una persona física, sigui la víctima o un tercer i 4) que s'utilitzi com a mitjà d'apoderament de la cosa moble aliena. Si no hagués sigut per aquesta violència, no hagueren aconseguit apoderar-se del vehicle. Per tant, tots ells es compleixen

Després d'això, Juan Carlos va fugir conduint el vehicle propietat de Marcos Roig i Ainoha, en canvi, conduint un vehicle marca Audi, model A3, de color blanc.

A conseqüència dels fets, el vehicle sostret va sofrir uns danys valorats en 641,74 €, quantia que la Sra. Sans, en qualitat de perit, ha ratificat en la vista oral. A més, el Sr. Riba i la Sra. Torres van apoderar-se d'una jaqueta de pell, un telèfon mòbil i 300 € en efectiu, tot això valorat en 928,07 €, com també ratifica la perit.

En segon lloc, considerem provat que **Juan Carlos Riba** és autor d'un delictes d'**atemptat contra agent de l'autoritat amb ús de vehicle de motor**, d'acord amb els **articles 550 i 551.3 del Codi Penal**, en un concurs **ideal**, de l'article 77.2 del Codi Penal, amb un delictes de **lesions de l'article 148.1**. Com expressa Marcos Roig en fase instructora, ratificant-ho amb posterioritat durant la pràctica de la prova, va trucar als Mossos d'Esquadra, que van enviar dues dotacions per tal de detenir-los. Van col·locar un control policial a la rotonda de Misericòrdia de Reus, on hi havia els Agents amb TIP 16 i TIP 12 fora del vehicle policial. Juan Carlos, en arribar-hi, va haver d'aturar-se pel trànsit que hi havia. Aleshores l'Agent amb TIP 12 es va posar davant del vehicle conduït per Juan Carlos i l'altre, amb TIP 16, davant de la finestreta del conductor. El Sr. Riba fou requerit a baixar del vehicle, però en va fer cas omís. L'Agent amb TIP 16 va fer ús d'una porra extensible amb què va trencar la finestra del vehicle per intentar treure les claus del contacte del vehicle. L'acusat Juan Carlos, amb ànim de menysprear el principi d'autoritat i de lesionar-lo, va iniciar la marxa i els dos Mossos d'Esquadra van haver-se d'apartar del cotxe. Així ho relaten els dos agents en la pràctica de la prova testifical.

L'Agent amb TIP 16 va resultar lesionat. El comportament de Juan Carlos, utilitzant un **instrument perillós** com és un **vehicle de motor**, li causà una ferida incisa a nivell del colze esquerre amb posterior infecció, que va necessitar un **tractament mèdic-quirúrgic**, dos punts de sutura i la posterior retirada, que va curar després de 35 dies impeditius. A més, li quedà com a seqüela una cicatriu a la zona afectada, que li ocasiona un perjudici estètic lleu. Això consta en el Foli núm. 2 del Procediment Abreujat, ratificat pel metge forense en la vista oral.

D'aquesta manera, considerem provats tots els requisits del delictes d'atemptat que exigeix la jurisprudència, que són els següents:

- a) El caràcter d'autoritat, agent de l'autoritat o funcionari públic en el subjecte passiu.
- b) El subjecte passiu ha d'estar en exercici de les seves funcions pròpies del càrrec.

- c) L'acció ha de consistir en utilització de la força, intimidació greu o resistència greu.
- d) El subjecte actiu ha de conèixer que la persona sobre qui exerceix la violència és funcionari públic, autoritat o agent de l'autoritat.
- e) El subjecte actiu té un ànim d'ofendre o denigrar el principi d'autoritat.

La víctima és un Agent dels Mossos d'Esquadra, que està exercint les seves funcions i va uniformat. Juan Carlos, tot i saber aquestes dues circumstàncies, utilitza la força contra ell per tal d'ofendre el principi d'autoritat i escapar del lloc on es troba. A més, reiterada jurisprudència, com per exemple la Sentència del Tribunal Suprem núm. 690/93, de 22 de març de 1993, estableix que si s'han produït lesions, aquestes seran castigades en concurs ideal amb l'atemptat.

D'altra banda, la segona dotació policial va perseguir el vehicle conduït per l'acusada Torres i van poder-la localitzar i detenir. Per tant, malgrat que el Sr. Roig no aconseguís veure-li la cara, sabem amb certesa que fou ella, ja que els Agents amb TIP 13 i 17 la van identificar conduint el vehicle amb el qual la víctima havia vist que fugia. Així ho ratifiquen els Agents en la seva declaració testifical.

No obstant això, l'acusada **Ainoha Torres** no tenia permís de conducció, fet del qual queda constància en la base de dades de la Direcció General de Trànsit. Per la qual cosa, queda comprovat, que és autora d'un delictes de **conducció sense permís de l'article 384 del Codi Penal**.

Quatre mesos més tard, el 23 de febrer de 2021, l'acusada Claudia Romero manifesta en declaració judicial davant del Jutge instructor, que el dia abans, 22 de febrer de 2021, s'havia personat a la comissaria de Mossos d'Esquadra i explica que té en la seva possessió l'escopeta amb el canó retallat instrument del delictes de robatori comès l'octubre de 2020. A preguntes de la seva Lletrada, respon que un dia, a mitjans del mes d'octubre, el seu amic "Juanca" va trucar al timbre i li digué "guárdamela que me está persiguiendo la policía, ya vendré a buscarla." En el mateix moment, l'Agent amb TIP 19 registra el seu vehicle marca Seat model Tarraco, amb matrícula 5678ABC i adverteix que la matrícula no correspon amb el número de bastidor, fets dels quals queden constància en les diligències ampliàtories núm. 7891011 de l'atestat policial 123456.

Els requisits per a poder apreciar el delictes d'encobriment són:

- a) La comissió prèvia d'un delictes.
- b) L'encobridor no ha d'haver intervingut en el delictes anterior.
- c) L'encobridor ha de conèixer que s'ha comès el delictes encobert. No són suficients meres sospites, però tampoc s'exigeix a l'encobridor que conegui totes les circumstàncies concretes que envolten el fet punible.

És clar que els dos primers requisits es compleixen. La qüestió estriba en aquest últim. Claudia sap que la policia està buscant a Juan Carlos i, per tant, encara que no conegui els detalls concrets, sap que ha comès un delictes i l'ajuda, ocultant la seva escopeta, cos del delictes.

D'altra banda, els elements de la falsedat són:

- a) Mutació de la veritat mitjançant un dels procediments enumerats en l'article 390 del Codi Penal.
- b) Que la mutació o alteració de la veritat afecti a elements essencials del document i que tingui suficient entitat per afectar a la normal eficàcia d'aquest.
- c) Consciència i voluntat d'alterar la realitat.
- d) Que el document falsificat entri dins del tràfic jurídic.

L'acusada Claudia ha declarat que ella no sabia res del fet que la matrícula del seu cotxe no correspongués amb el número de bastidor, i, que havia comprat el vehicle de segona mà. Això no obstant, aquesta qüestió s'ha de valorar tenint en compte el següent: 1) el dret a no confessar-se culpable i a no declarar contra un mateix, integrat dins del dret fonamental a la tutela judicial efectiva, de l'article 24 de la Constitució Espanyola i 2) la compradora hauria d'haver sigut diligent i hauria d'haver comprovat la documentació proporcionada pel venedor, encara més en tractar-se d'una compravenda d'un vehicle de segona mà. Qualsevol persona hauria actuat així, amb la diligència d'un bon pare de família, per assegurar-se que està tot correcte abans d'efectuar la compravenda. En el cas que Claudia hagués sigut diligent i ho hagués comprovat, tindria la plena consciència i voluntat d'alterar la realitat, ja que, malgrat saber-ho, hauria comprat igualment el cotxe. La Fiscal entén que entraria en joc la prova indiciària, de mode que aquest fet no queda provat per una prova directa, sinó que queda acreditat perquè se'n dedueix la seva certesa en virtut d'altres fets provats. El Tribunal Europeu de Drets Humans ha admès la prova indiciària i així ho recull la Sentència del Tribunal Suprem número 641/2007, de 28 de

juny de 2007. A banda, el document falsificat sí que ha entrat en el tràfic jurídic, ja que ha estat circulant amb aquest vehicle.

Per tot això, **Claudia Romero** esdevé autora d'un delictes **d'encobriment personal**, previst a l'article **451.2 del Codi Penal**, així com d'un **delictes de falsedat en document oficial**, la matrícula d'un vehicle, **comès per particular** de l'article **392 del Codi Penal**.

Cap dels tres acusats, **el Sr. Riba, la Sra. Torres i la Sra. Romero** tenia llicència d'arma i malgrat això, tots ells van tenir-la en la seva possessió. Els dos primers mentre estaven cometent el delictes de robatori i l'última d'ells, la va guardar a casa seva durant quatre mesos. D'aquesta manera, observem que de la pràctica de la prova ha quedat acreditat que tots ells són autors d'un delictes de **tinència il·lícita d'arma llarga modificada de l'article 563 del Codi Penal**, essent aquesta una **arma prohibida** d'acord amb l'article 5.1 c) del Reial decret 137/1993, de 29 de gener, pel qual s'aprova el Reglament d'Armes. Cal esmentar que aquest article del Codi Penal és una norma penal en blanc, admeses constitucionalment, i és per això que hem d'acudir a la legislació específica, el Reglament d'Armes, per veure quines són les armes prohibides. Alternativament, per al cas que sa senyoria no ho consideri així, entenem que seria constituïu d'un delictes de l'article 564.1.2º en relació amb l'apartat segon, paràgraf primer.

Passem ara a exposar el que ha quedat provat amb relació a les circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal. L'art. 2 de la LECr preveu que totes les autoritats i funcionaris que intervenen en el procediment penal han de consignar i apreciar les circumstàncies, siguin adverses o favorables al presumpte reu. És per això que el Ministeri Fiscal té l'obligació de sol·licitar, quan sigui procedent, les circumstàncies agreujants, però també les atenuants de la responsabilitat criminal.

Pel que fa a l'acusat **Juan Carlos Riba**, la metgessa forense ha ratificat l'informe que va elaborar en data 21 d'octubre de 2021, després d'haver-lo explorat, queda demostrat que pateix un **trastorn bipolar**, que actualment està estabilitzat i en tractament, que va influir en els fets objecte del judici. Per tant, es compleixen el criteri psicològic i el biològic. Va existir una minva lleu de les seves capacitats volitives i cognitives, de mode que aquesta part considera adequada l'aplicació de la **circumstància atenuant analògica de l'article 21.7 del Codi Penal, en relació amb l'article 21.1.**

No podem aplicar l'eximent completa de l'article 20.1 del Codi Penal, ja que no concorren els següents requisits que estableix la jurisprudència del Tribunal Suprem:

- 1) Ha d'existir un diagnòstic que apreciï una anomalia o alteració psíquica.
- 2) Aquest dèficit ha d'impedir al subjecte comprendre la il·licitud de la conducta o bé l'actuació conforme a aquesta comprensió.
- 3) Ha de quedar provada l'afectació de les facultats mentals en el cas concret.

Les facultats volitives i cognitives del subjecte actiu no estaven completament limitades o alterades, simplement minvades de forma lleu. Tampoc és d'aplicació l'eximent incompleta de l'article 21.1 i, per tant, només podem acudir a l'atenuant analògica del 21.7.

Per la qual cosa, d'acord amb l'**article 66.1**, apartat primer, del Codi Penal, escau aplicar la pena en la **meitat inferior** pels delictes imputats al Sr. Riba.

Respecte de l'acusada **Ainoha Torres**, ha quedat provat que concorre la circumstància **agreujant** de **reincidència** prevista a l'article **22.8 del Codi Penal**, per al delictes de conducció sense permís, per haver comès anteriorment el mateix delictes, sense que hagin cancel·lat els antecedents penals. L'acusada fou executòriament condemnada en sentència ferma núm. 3/2019, dictada pel Jutjat Penal núm. 5 de Tarragona, a la pena de 75 dies de treballs en benefici de la comunitat per un delictes de conducció sense carnet, pena que va complir en data 30 de setembre de 2019. Per tant, en el moment de la comissió dels fets encara no havien passat els dos anys que preveu l'article 136.1 apartat b) del Codi Penal.

Així consta en el seu full historicopenal, document aportat com a prova documental pel Ministeri Fiscal. És per això que, segons l'article **66.1**, apartat tercer, s'ha d'aplicar la pena en la seva **meitat superior** per al delictes de conducció sense permís.

Pel que fa a l'acusada **Claudia Romero**, és procedent aplicar la circumstància **atenuant** de **confessió** de l'article **21.4 del Codi Penal**, per als delictes d'encobriment personal i la tinència il·lícita d'armes. La jurisprudència és clara respecte als requisits que han de concórrer per poder apreciar tal circumstància. Entre d'altres, la Sentència del Tribunal Suprem, Sala Penal, Secció 1a, núm. 498/2017, de 29 de juny de 2017, en el seu Fonament Jurídic quart, menciona els següents:

- 1) Hi ha d'haver un acte de confessió de la infracció.

- 2) El subjecte actiu de la confessió haurà de ser el culpable.
- 3) La confessió ha de ser veraç en el substancial.
- 4) La confessió s'ha de mantenir al llarg de les diferents manifestacions realitzades en el procediment, en el substancial.
- 5) La confessió ha de fer-se davant de l'autoritat, agents o funcionari qualificat per rebre-la.
- 6) Ha de concórrer el requisit cronològic, consistent en el fet que la confessió s'ha d'haver fet abans que el confessant conegués que s'havia iniciat un procediment contra ell.

En les ampliàtores núm. 7891011 de 22 de febrer de 2021, es deixa constància que l'acusada Claudia es persona a la comissaria dels Mossos d'Esquadra i exposa que té l'escopeta del Sr. Riba, a l'hora que l'entrega. Per tant, es personà, davant de l'autoritat competent, per confessar, essent autora d'un delictes de tinència il·lícita d'armes i sent-ne conscient, en la mesura en què no té llicència d'arma, i d'un encobriment, ja que està guardant l'instrument amb què el seu amic Juan Carlos havia comès un delictes de robatori amb violència. L'endemà, declara davant del jutge instructor i manifesta el mateix. A més, del conjunt de la pràctica de la prova, es desprèn que tot el que explica és veraç. I per acabar, quan la Sra. Romero es dirigeix als Mossos d'Esquadra, no pot saber de cap manera que s'està dirigint contra ella un procediment, ja que en aquell moment, constaven com a investigats en la causa el Sr. Riba i la Sra. Torres. En síntesi, sense la seva confessió mai s'hauria recuperat el cos del delictes de robatori i, per tant, no s'hagués pogut analitzar l'arma en qüestió ni tampoc haguéssim tingut una certesa absoluta sobre les circumstàncies concretes del delictes de robatori.

D'altra banda, **aquesta part no considera** que sigui **aplicable** ni **l'eximent completa** de l'art. 20.6 CP, **ni** tampoc subsidiàriament **l'eximent incompleta** de l'art. 21.1, **ni l'atenuant analògica** pel que fa a la **por insuperable**, com sol·licita la defensa de l'acusada Claudia. La jurisprudència del Tribunal Suprem estableix el següent:

- Per a l'aplicació de l'eximent completa, hem d'examinar, en el cas concret, si el subjecte podia haver actuat d'una altra forma i si se li podia exigir una conducta diferent de la duta a terme davant la pressió per por. (FJ 20 de la STS núm. 1095/2001, de 16/7/2001)

- Per a l'aplicació de l'eximent incompleta, ha d'existir un temor inspirat en un fet efectiu, real i acreditat que assoleixi un grau suficient per disminuir notablement la capacitat d'elecció. (FJ 9è de la STSJ de Madrid, núm. 49/2019, de 13/3/2019)

A banda, reiteradament també s'ha establert que hi ha d'haver una relació de causalitat entre l'estímul que provoca la por i la reacció delictiva de la persona afectada per l'estímul. A més, ha de concórrer una immediatesa temporal entre l'estímul aterrador i el delicte comès. En síntesi, que la por havia de ser suficient perquè la majoria de persones haguessin reaccionat d'igual forma. (FJ 1r de la STS, núm. 211/2018, de 3/5/2018).

Per la qual cosa, només considerem d'aplicació l'atenuant de confessió. Conseqüentment, en virtut de l'article 66.1.1, s'ha d'aplicar la pena en la meitat inferior per als dos delictes mencionats anteriorment, la tinència i l'encobriment.

Per tot el que s'ha exposat, considerem acreditats els fets avui enjudiciats i sol·licitem a sa senyoria que **condemni a l'acusat JUAN CARLOS RIBA HERNÁNDEZ** a les següents penes, **a més de totes les penes accessòries** descrites en l'escrit d'acusació:

- Pel delicte de robatori, a la pena privativa de llibertat de 4 anys i 3 mesos.
- Per a l'atemptat contra agents de l'autoritat, una pena privativa de llibertat de 4 anys i 6 mesos.
- Per la tinència il·lícita d'armes, la pena privativa de llibertat d'1 any i 6 mesos i inhabilitació especial per al sufragi passiu durant el temps de la condemna.

A AINOHA TORRES CAMPOS, a més de totes les penes accessòries descrites en l'escrit d'acusació, a les penes següents pels delictes:

- Pel delicte de robatori, a la pena privativa de llibertat de 4 anys i 3 mesos.
- Per a la conducció sense permís, una pena privativa de llibertat de 6 mesos.
- Per la tinència il·lícita d'armes, la pena privativa de llibertat d'1 any i 6 mesos.

A CLAUDIA ROMERO SANS, a més de totes les penes accessòries descrites en l'escrit d'acusació, a les penes expressades a continuació:

- Pel delicte d'encobriment personal, una pena de presó de 12 mesos.
- Per la tinència il·lícita d'armes, la pena privativa de llibertat d'1 any i 6 mesos.
- Per a la falsedat documental, una pena de presó de 12 mesos, juntament amb una multa de 9 mesos de multa a raó de 4 euros al dia.

A banda, sol·licitem que en concepte de **responsabilitat civil** se satisfacin les següents quanties:

- **JUAN CARLOS** haurà d'indemnitzar a l'**Agent amb TIP 16** amb una quantia total de **3.050 €**, a raó de 70 € per dia impeditiu de sanitat i 50 € per dia no impeditiu, juntament amb la quantitat de 1.000 € (1 punt x 1.000 €) per les seqüeles consistentes en un perjudici estètic lleu.
- **AINOHA i JUAN CARLOS** hauran d'indemnitzar **solidàriament** i conjunta, d'acord amb l'article 116.2 del Codi Penal, al Sr. Roig en una quantia de **928,07 €**, per la jaqueta de pell, el telèfon mòbil i els diners en efectiu que no s'han pogut recuperar.

Reus, 10 d'abril de 2022

La Fiscal,

FIRMAT LAIA CUNILLERA FIGUERAS

ANNEX X: INFORME DE CONCLUSIONES DEFINITIVES DE L'ACUSACIÓ PARTICULAR

ESCRITO DE CONCLUSIONES DEFINITIVAS DE LA ACUSACIÓN

Con la venia, Señoría,

Para solicitar se dicte una sentencia condenatoria para el acusado, D. JUAN CARLOS RIBA, como autor penalmente responsable del delito de atentado contra la autoridad, previsto y tipificado en el artículo 551, apartado tercero, del Código Penal, mediando en concurso ideal de delitos, el delito de lesiones del artículo 147.1 del Código Penal.

Tal y como declaró el Sr. Roig en la fase de instrucción y con su posterior ratificación en la prueba practicada durante la vista oral, realizó una llamada al Cuerpo de Mossos d'Esquadra para denunciar el robo de su vehículo y, de este modo, se encargaron de montar dos dispositivos policiales con el fin de localizar y detener a los autores del robo, el Sr. Riba y la Sra. Torres.

Se montó uno de los dispositivos en Reus, en la rotonda de la Misericordia, donde se encontraban los agentes de los MMEE TIP 12 y TIP 16. Los dos agentes se hallaban fuera del vehículo. Una vez identificado el vehículo, el agente MMEE TIP 12 se situó delante del coche y el agente TIP 16 se colocó en la ventanilla del conductor, el Sr. Riba. Se le pidió que abandonara el interior del vehículo, pero hizo caso omiso.

El agente TIP 16 hizo uso de una porra extensible con la que rompió la ventana del vehículo para intentar sacar las llaves del contacto del vehículo. El acusado, Juan Carlos, comenzó la marcha del vehículo y los dos Mossos d'Esquadra tuvieron que apartarse éste.

Este hecho queda probado durante la práctica de la prueba testifical de ambos agentes, que se da por reproducida.

El agente TIP 16 resultó herido. La acción de Juan Carlos, utilizando el vehículo a motor, causó una herida de incisión en el nivel de codo izquierdo con una infección posterior, que necesitó para su cura un tratamiento quirúrgico, dos puntos de sutura y la jubilación posterior, que se curaba pasados 35 días impeditivos. Además, tuvo como consecuencia una cicatriz, lo que causa un daño estético leve. Esto consta en folio nº 2 del procedimiento abreviado nº 13/2022, ratificado por el médico forense en vista oral, y se da por reproducido.

Por todo ello, y basándonos en los requisitos establecidos por la jurisprudencia en cuanto al delito de atentado contra agente de la autoridad, vemos que se cumple, en primer lugar, el carácter de la parte perjudicada al tratarse de un agente de la autoridad; que se encuentre en el ejercicio de sus funciones laborales; que se trate de una acción con el uso de fuerza, intimidación o resistencia graves; el sujeto activo, el Sr. Riba, debe conocer que la persona sobre la que realiza la acción es un agente de la autoridad y debe tener la intención de ofender o denigrar el principio de autoridad.

Aunque respecto al acusado, el Sr. Juan Carlos Riba, se le atribuya un trastorno mental de bipolaridad, la acusación particular no considera que sea de aplicación la atenuante analógica prevista en el artículo 21.7 del Código Penal, ni tampoco la del 21.1 del mismo código, ya que a nuestro entender y parecer, la disminución de las capacidades volitivas y/o cognitivas no son suficientes como para no lograr entender la gravedad de los hechos que estaba cometiendo el autor.

Por ello, en atención a lo establecido por el artículo 66.6 del Código Civil, al no concurrir circunstancias agravantes ni atenuantes, solicitamos que se aplique la pena prevista por la ley para el delito cometido y, en atención a la gravedad del delito y al resto de circunstancias personales del autor, como puede ser en este caso, la comisión de múltiples delitos, solicitamos que se aplique la pena de prisión de 4 años y 6 meses de pena privativa de libertad.

Asimismo, se ha condenado conforme a las penas solicitadas con anterioridad en el escrito de acusación presentado, cuyas conclusiones elevamos a definitivas en este acto, con las siguientes modificaciones:

- En cuanto a la responsabilidad civil solicitada para el acusado, rogamos que satisfaga la cantidad de 3.050€ al agente de MMEE TIP 16 en concepto de indemnización, a razón de 1.000 euros por punto de sutura y las secuelas pertinentes, junto con 70€ por día impeditivo de sanidad y 50€ por día no impeditivo.
- En cuanto a la indemnización para el agente MMEE TIP 12, la cantidad de 350€, a razón de 70€ por día impeditivo de sanidad y 50€ por día no impeditivo.

En REUS, a 19 de abril de 2022,

Claudia Bes González Lletrada

ANNEX XI: INFORME DE CONCLUSIONS DEFINITIVES DE L'AVOCAT DE LA DEFENSA DE JUAN CARLOS RIBA HERNÁNDEZ

INFORME ESCRITO DE LA DEFENSA DEL SR. JUAN CARLOS RIBA

Con la venia, para solicitar una sentencia absolutoria de acuerdo con nuestro escrito de defensa, al entender que no ha quedado acreditada la autoría de mi defendido en los delitos que se le imputan.

De la actividad probatoria llevada a cabo en este plenario no se ha acreditado ni la participación de mi defendido en los hechos, ni se han calificado correctamente los hechos.

En efecto, y empezando por el presunto delito de robo con violencia, su presencia en el lugar de los hechos no consta probada, toda vez que de la testifical de los agentes lo único que podemos inferir es que se observó a mi defendido conduciendo el vehículo sustraído, pero no que el sr. Riba hubiera sustraído previamente el vehículo.

En este sentido, debemos destacar la testifical del denunciante quien manifiesta que al momento de llamar a emergencias manifestó haber sido víctima de un robo a manos a de un hombre varón de unos 50 años, 1,80 metros de altura y complexión normal, però no aporta ningún dato concluyente sobre la identidad de este sujeto. Además, téngase que no existe ninguna otra prueba de cargo que localice a mi defendido en el lugar de los hechos, más allá de la declaración de la víctima, la cual por sí sola no puede enervar la presunción de inocencia de mi patrocinado.

En cualquier caso, y aun asumiendo que éste estuvo en el lugar de los hechos al momento de cometerse el robo, de ningún modo se pueden calificar los hechos en los términos que realizan las acusaciones, y ello, porque no estamos ante un robo con violencia o intimidación, pues de la prueba practicada no se desprende tal calificación.

Efectivamente, en el presente caso debemos desechar la existencia de una intimidación, toda vez que de acuerdo con reiterada jurisprudencia (vid. SAP Madrid 30 de enero de 2020), es necesario atender a las circunstancias concretas de cada caso y, particularmente, a las condiciones y situación de la víctima. En el presente caso, por cuanto queda acreditado que la víctima no se sintió intimidada pues pudo incluso enfrentarse a los supuestos agresora y consiguió despojarles del arma que portaban.

Por otra parte, y precisamente en relación a la agravante por uso de arma, debemos señalar que tal apreciación es del todo incorrecta. Y ello, porque como se dice en la SAP 10 de mayo de 2000, el art. 242.3 “establece que el subtipo agravado se aplicara cuando el arma se use para proteger la huida y además cuando el reo atacare a los que acudieran en auxilio de la víctima o a los que lo persiguieran. Se evidencia que el precepto utiliza términos distintos, por un lado, habla de «hacer uso» y por otro lado de «ataca», lo que es sinónimo de acometer o embestir, exigiéndose por ello una conducta material ejercida sobre las personas que auxilian a la víctima”

Por lo tanto, desde el momento en que no existe una conexión entre la exhibición del arma y el apoderamiento del vehículo, no podemos considerar aplicable el subtipo agravado del art. 242.3 CP. Con todo, debe tenerse en cuenta que el arma nunca se llegó a usar con efectos intimidatorios, pues, como señalamos anteriormente, nunca llegó a haber una intimidación.

En consecuencia, respecto al delito de robo con violencia o intimidación, debe concluirse que mi defendido no participó en los hechos, pues no existe prueba de cargo suficiente en tal sentido y, subsidiariamente, se debería calificar los hechos como hurto y no como robo con violencia y, en todo caso, subsidiariamente a su vez, debería apreciarse la existencia de un delito de robo con violencia, pero en su modalidad básica y teniendo en cuenta que la circunstancia de violencia se comunicaría de la sra. Torres al sr. Riba.

En cuanto al delito de atentado contra la autoridad, esta defensa desea poner de manifiesta la incongruencia entre los hechos declarados en el plenario y la documental aportada en relación a las lesiones sufrida por el agente TIP 12, pues queda probado que este agente se apartó y no fue alcanzado por el conductor, por lo que las lesiones que pudiera padecer no guardan ninguna relación con la acción de mi defendido. Por otra parte, y en cuanto al concurso ideal con las lesiones sufridas por el agente TIP 16 se acepta la calificación realizada por el Ministerio Fiscal quien tipifica los hechos como un delito de maltrato de obra.

En cuanto al resto de delitos y hechos enjuiciados en el presente procedimiento, queda claro que esta defensa poco puede alegar, toda vez que es patente que mi patrocinado no participó ni colaboró en el resto de los hechos delictivos.

Sin embargo, en último lugar, debemos indicar que mi patrocinado, aun en el caso de que Su Señoría reconociera su autoría en los delitos de robo y atentado contra la autoridad,

está afectado por una circunstancia eximente de la responsabilidad criminal en los términos del art. 20.1º CP pues así queda acreditado a través del informe forense, en el que se afirma que el acusado estaba afectado en el momento de los hechos por una alteración psicopatológica que mermaba sus capacidades cognitivas y volitivas. En este sentido, no compartimos el criterio de la acusación particular en el sentido de afirmar que no concurre la circunstancia porque fue el propio acusado quien provocó la eximente con el propósito de cometer el delito, pues del informe lo que se desprende la existencia de una enfermedad mental, respecto de la que mi patrocinado poco puede hacer más allá de tomar la pertinente medicación.

Así, debe apreciarse la eximente completa de responsabilidad criminal de mi patrocinado. Sin embargo, subsidiariamente, debería apreciarse la eximente en su modalidad incompleta de conformidad con el art. 21.1º CP.

Por todo ello, esta parte solicita la libre absolución de mi patrocinado con todos los pronunciamientos favorables y, subsidiariamente, la imposición de una pena en su extensión mínima concurriendo la circunstancia eximente completa o, en su defecto, incompleta.

ANNEX XII: INFORME DE CONCLUSIONS DEFINITIVES DE L'ADVOCAT DE LA DEFENSA D'AINOHA TORRES CAMPOS

INFORME FINAL

Con la Venia de su Señoría,

Para interesar la libre absolución de mi representada la Sra. Ainhoa TORRES, por la acusación de los presuntos delitos: de robo con violencia penado en el artículo 242 del Código Penal, de maltrato de obra penado en el artículo 147.3 del Código penal relacionado con el de robo con violencia y el de tenencia ilícita de armas penado en el artículo 563 del Código penal.

Señoría, de las pruebas practicadas en este auto, no ha quedado acreditado que mi defendida sea autora de dichos hechos delictivos acontecidos el 27 de octubre de 2020 a las 13:00 horas en la C/ Sebastià núm. 13 del municipio de Vinyols i els Arcs.

En primer lugar, del interrogatorio a la víctima el Sr. Marcos Roig, y de lo manifestado por el mismo, ha quedado probado que en ningún momento pudo reconocer a mi defendida como la autora de los relatados hechos, así como ya determinó en las documentales de la declaración policial y judicial. Una declaración de unos hechos que Don Marcos ha mantenido desde el primer momento y que ha sido corroborado por los policías, tanto en el atestado que obra en autos, como en la ratificación que han hecho en el día hoy del mismo.

En segundo lugar, de la prueba testifical practicada a los agentes de MMEE con TIP 12 y 16, también ha quedado acreditado por preguntas de este letrado que en ningún momento observaron a mi defendida en el lugar de los hechos, debido a que ni siquiera ellos estuvieron en dicho lugar, siendo que en ningún momento han podido relacionar a mi defendida con los hechos constitutivos de delito.

En tercer y último lugar, en lo referente al robo, de la prueba testifical practicada a los agentes de MMEE con TIP 13 y 17 y solicitada por esta parte, ha quedado probado que NO han podido reconocer a mi defendida como autora de los hechos anteriormente mencionados, y que el único motivo por el que deciden identificar a la Sra. TORRES, es por el hecho de ser una mujer conduciendo un vehículo Audi A3 de color blanco, no siendo ello suficiente como para vulnerar el derecho de presunción de inocencia de mi defendida. Dando suma importancia a que no tenían información de la placa de

matrícula, ni ningún rasgo característico del mismo. Y aportando esta parte, que el mencionado vehículo es uno de los vehículos más vendidos en su segmento de en España, tanto de primera adquisición como de segunda mano, durante muchos años y tal como como indican diferentes revistas del sector automovilístico como son “CARANDDRIVER” o “ActualidadMotor” y que podría coincidir con cualquier otra persona, debido a la densidad de los mencionados modelos de vehículos en territorio español. Que los agentes ni tan solo tenían una descripción de la vestimenta, ni rasgos físicos de la presunta autora, tal y como han respondido en la testifical, cosa que hace imposible su identificación. Basándose esta defensa e las diferentes sentencias asociadas a la falta de medio de prueba por no identificación del presunto autor, como son, la Sentencia de la Audiencia Provincial de Santa Cruz de Tenerife (Sección 5º) núm. 164/2019 de 23 de abril, Sentencia de la Audiencia Provincial de Barcelona (Sección 8º) núm. 496/2019 de 15 de octubre, o la Sentencia de la Audiencia Provincial de Tarragona (Sección 4º) núm. 314/2020 de 25 de noviembre.

Que no hay ninguna prueba concluyente que pueda identificar a mi defendida como autora de los hechos que se le imputan y por ello reincido en la absolución de Ainhoa de los cargos y de la responsabilidad civil de los mismos. Y como ya hemos mencionado, su señoría, supletoriamente y aun teniendo en cuenta que mi defendida no es autora de los hechos, cabe mencionar que el delito de maltrato de obra sin causar lesión, carece de sentido por sí mismo, ya que debe quedar absorbido por el delito del robo con violencia, puesto que es la fuerza mínima requerida de violencia para poder perpetrar el robo. Tal y como relata la Sentencia de la Audiencia Provincial de Toledo (Sección 4º) núm. 1/2000 de 17 de enero, en la que transcribo literal: “Ante todo hay que decir que estamos ante un robo con violencia, y no con intimidación, en las personas. En esta figura del delito de robo, la violencia o intimidación en las personas son las dos modalidades de comisión que han de estar presentes en algún momento de la fase ejecutiva de la acción de apoderamiento integradora del tipo objetivo. Pero no basta con un simple acompañamiento o presencia espacio-temporal en la sustracción, sino que es preciso que la violencia o la intimidación formen parte, como tales modalidades comisivas, de la conducta típica de apoderamiento que constituye el núcleo del ataque patrimonial, debiendo existir entre aquéllas y ésta una relación de vinculación típica, consistente en una conexión causal y subjetiva en virtud de la cual la violencia o la intimidación

constituyen el medio para conseguir o asegurar la desposesión y, en definitiva, la disponibilidad y consiguiente consumación del apoderamiento de los bienes sustraídos.

En el presente caso, si bien en un primer momento pudo darse una situación intimidatoria, concretada en la conminación a la entrega de la cartera y en la exhibición de una navaja, esta situación, que podía responder a un inicial propósito intimidante por parte de los sujetos activos, no se mostró eficaz ni condujo a una intimidación real y efectiva en la víctima, la cual, lejos de sentirse atemorizada, se negó a las pretensiones de aquéllos, ante lo cual éstos tuvieron que recurrir a la violencia física que se manifestó en el desarrollo posterior de los hechos como el verdadero y único medio comisivo del apoderamiento perpetrado, de manera que la sustracción aparece vinculada causalmente al empleo de la violencia y no de la intimidación sobre la víctima.” Tal como se sucede en el caso en concreto, en el que la víctima no se vio amedrentada por la intimidación del Sr. Juan Carlos con el arma de fuego, lejos de ello se abalanzó hacia él y forcejeó con el arma, acción que dio lugar a la necesidad de ser reducido por los asaltantes.

En todo caso destacar, teniendo en cuenta que se estimara el delito de maltrato de obra, que se requeriría por parte de la víctima una denuncia de los hechos y demostrar además dichas lesiones con un parte médico que soporte su veracidad. Cosa que como hemos podido observar no se presenta en dicho tribunal, ni se ha solicitado por las partes como medio de prueba.

Atendiendo a lo referido al delito contra la seguridad vial, he de reiterar que tal y como se ha mostrado en la declaración de los agentes de MMEE con TIP 13 y 17, hay series incongruencias y falta de medios de prueba para vulnerar la presunción de inocencia de mi defendida. Pues todos hemos podido evidenciar la contradicción de los agentes en el momento de acreditar la hora en la cual detuvieron a mi defendida en la localidad de Reus (EL TIP 13 manifiesta que a sobre las 13:00 horas y el TIP 17 sobre las 15:00 horas), así como de que no recuerdan quien verificó ni acreditó que mi defendida no tenía permiso de conducir, ni siquiera se hizo constar en diligencias policiales y tampoco se presenta prueba alguna de la comprobación de la vigencia o no de permiso de conducir en vigor en el lugar de los hechos y de comprobación de los mismos en la base de datos de la Dirección General de Tráfico. De la misma manera que se muestran tales contradicciones, ¿cómo podemos verificar que mi defendida estaba conduciendo y no estaba parada dentro del vehículo? Pues estos hechos no constan en diligencias policiales y muestran una mala praxis de dichos agentes, a los cuales se les exige por su profesionalidad en el trabajo

policial el realizar las actuaciones con suma diligencia, cosa que parece mermada, al no haber efectuado su trabajo como procede. Cosa que hace sembrar más que dudas en cuanto a los hechos acontecidos y sobre todo en cuanto a los hechos probados, tanto en que la Sra. Ainhoa estaba conduciendo el vehículo, como en la presunción de los mismos a la hora de determinarlos por unos indicios tan minúsculos, como es que una mujer conduciendo un vehículo común, sea la autora de un delito de robo con violencia ocurrido en una localidad diferente a la que ocurrieron los hechos. Tales contradicciones de los agentes, con similitud al presente caso, sentencian absolución en las siguientes sentencias que aporro: Sentencia de la Audiencia Provincial de Madrid (Sección 7º) núm. 3/2008 de 14 de enero y Sentencia de la Audiencia Provincial de Madrid (Sección 29º) núm. 584/2016 de 10 de noviembre.

Por todo lo expuesto Señoría, suplico tenga en cuenta la falta de pruebas para todos los delitos injustamente imputados a mi defendida.

Por último y supletoriamente, mencionar que, en caso de condena por alguno de los cargos, se tenga por computados y se abonen a una posible pena los días “a quo” que la Sra. Ainhoa ha estado en prisión preventiva como medida cautelar. Teniéndolos como referencia desde el día de su detención el 27 de octubre de 2020 y hasta el día de la sentencia condenatoria firme, atendiendo a lo dispuesto en el artículo 58 de Código Penal.

Suplico señoría, sentencia absolutoria por todos los cargos.

ANNEX XIII: INFORME DE CONCLUSIONS DEFINITIVES DE L'ADVOCADA DE LA DEFENSA DE CLAUDIA ROMERO SANS

JUZGADO DE LO PENAL Nº1 DE REUS

PROCEDIMIENTO ABREVIADO 13/2022

TRÁMITE DE INFORME POR ESCRITO

Con la venia de su señoría.

Esta parte interesa la libre absolución de Dña. CLAUDIA ROMERO SANS por cuanto, atendiendo al resultado de la prueba practicada, no existe prueba de cargo suficiente para enervar la presunción de inocencia.

Primeramente, se realizará una exposición de los hechos relevantes que han quedado acreditados para, acto seguido, elaborar un examen crítico de la prueba de cargo practicada.

En fecha 22 de febrero de 2021, Dña. CLAUDIA ROMERO SANS, mayor de edad, provista de DNI 12345678-C, y vecina de la localidad de Reus, con residencia en Avda. Pere el Cerimoniós de Reus, núm. 34, se personó en la Comisaría de Mossos d'Esquadra de Reus, y manifestó que tenía la escopeta recortada de D. JUAN CARLOS RIBA HERNÁNDEZ. La misma manifestó que no recordaba la fecha exacta, pero que a mediados de octubre un amigo llamado "Juanca" llamó al timbre de su domicilio y le comunicó "guárdamela que me está persiguiendo la policía, ya vendré a buscarla", mientras le entregaba una escopeta, y que la guardó en su casa y hasta ahora no había dicho nada por miedo a que le pudiera pasar algo. Fue entonces cuando el Agente de la unidad de Mossos d'Esquadra, con TIP 19, procedió al registro de su vehículo Marca Seat, Modelo Tarraco, Matricula 5678ABC, estacionado en el exterior de la Comisaría, y determinó que la matrícula no correspondía con el número de bastidor del vehículo.

Ha de tenerse en cuenta que en la declaración judicial en condición de investigada de DÑA. CLAUDIA ROMERO SANS, en fecha 23 de febrero de 2021, la misma manifestó que se personó en la Comisaría porque ya hacía muchos días que tenía la escopeta y no podía contactar con "Juanca", que hasta ahora no había dicho nada por miedo a que le pudiera pasar algo, que no sabe nada de que su coche lleva una matrícula que no corresponde con el número de bastidor del vehículo, y que ella compró el vehículo de segunda mano y el mismo ya venía con esa matrícula.

Se niega la correlativa de la acusación en cuanto a la calificación efectuada respecto a los delitos de tenencia de armas prohibidas y de tenencia de armas de fuego reglamentadas, previstos respectivamente en los artículos 563 y 564 del Código Penal, puesto que también debería haberse apreciado la previsión del artículo 565, atendiendo a las circunstancias del hecho y del culpable que evidencian la falta de intención de usar las armas con fines ilícitos. En cuanto a las circunstancias del culpable, puede apreciarse que Dña. Claudia no dispone de antecedentes penales, no existen indicios de utilización del arma, sino que únicamente la guardó en su casa y, así mismo, es quien posteriormente realiza su entrega voluntaria ante la autoridad policial. En las circunstancias del hecho, tal como resulta acreditado en la prueba oral, se debería atender al informe nº UCBTI-379/21, sobre el estudio del arma utilizada, emitido por los peritos con TIP 952 y TIP

103, puesto que en su conclusión quinta afirma que la modificación del arma impide poder disparar los cartuchos del calibre 16 mm que acompañan la misma, y en la séptima indica que los mismos no son aptos para ser disparados por la escopeta modificada.

La jurisprudencia ha señalado, en reiteradas ocasiones, los requisitos necesarios para la tenencia de armas prohibidas, así la STS 709/2014, de 30 de octubre, en relación con otras tales como la STC 24/2004, de 24 de febrero, y la STS 496/2018, contempló que “la intervención penal sólo resultará justificada en los supuestos en que el arma objeto de la tenencia posea una especial potencialidad lesiva y, además, la tenencia se produzca en condiciones o circunstancias tales que la conviertan, en el caso concreto, en especialmente peligrosa para la seguridad ciudadana”.

De hecho, en cuanto a esta última circunstancia, al no resultar el arma potencialmente utilizable mediante los cartuchos que la misma contenía, tampoco reúne el requisito jurisprudencial consistente en que la tenencia se produzca en circunstancias que la conviertan en especialmente peligrosa para la seguridad ciudadana, excluyendo la intervención del Derecho Penal cuando no concurra realmente este peligro concreto, puesto que las condiciones en las que mi clienta guardó el arma no eran aptas para disparar esos cartuchos. Al no reunir el requisito anterior, y ante los motivos mencionados, los hechos relatados no son constitutivos del delito de tenencia de arma prohibida, previsto en el artículo 563 del Código Penal.

Los hechos relatados tampoco son constitutivos de un delito de tenencia de armas de fuego reglamentadas, careciendo de las licencias o permisos necesarios, previsto en el

artículo 564.2.1.^a del Código Penal, puesto que tratándose de un arma prohibida, y no reglamentada, Dña. Claudia no carecía de licencia o permiso necesario, al no ser posible la obtención de los mismos para su tenencia. El hecho de que la escopeta en cuestión no se considere un arma de fuego reglamentada, puede justificarse en base al artículo 3 del Real Decreto 137/1993, de 29 de enero, por el que se aprueba el Reglamento de Armas, el cual establece que “Se entenderá por «armas» y «armas de fuego» reglamentadas, cuya adquisición, tenencia y uso pueden ser autorizados o permitidos con arreglo a lo dispuesto en este Reglamento, los objetos que, teniendo en cuenta sus características, grado de peligrosidad y destino o utilización, se enumeran y clasifican en el presente artículo en las siguientes categorías”. Teniendo en cuenta que Dña. Claudia obtuvo el arma con el cañón previamente recortado, la adquisición y tenencia de la misma en ese estado no se autoriza ni permite por el presente Reglamento, sino que el mismo lo contempla como un arma prohibida en su artículo 5.1 c), de manera que no puede considerarse un arma de fuego reglamentada. En este sentido, la previsión de la escopeta como arma de fuego reglamentada se contempla en el mismo artículo 3, en su 3.ª categoría, apartado segundo, como aquellas “Escopetas y demás armas de fuego largas de ánima lisa, o que tengan cañón con rayas para facilitar el plomeo, que los bancos de pruebas reconocidos hayan marcado con punzón de escopeta de caza”. En atención a que la escopeta del presente supuesto carecía de número de serie y troqueles de un Banco de Pruebas homologado, de manera que tampoco disponía de marcado con punzón de escopeta de caza, también puede justificarse por este hecho la no contemplación de la

misma como arma de fuego reglamentada y la no procedencia del artículo 564 del Código Penal. En tal sentido, el citado informe n° UCBTI-379/21, en su conclusión segunda, añade que el hecho de no presentar ni número de serie ni troqueles de ningún Banco de Pruebas homologado prohíbe su tenencia.

En cuanto a esta última afirmación, cabe destacar que en el caso de D. Juan Carlos sí es posible la existencia de ambos delitos relativos a la tenencia de armas, puesto que el mismo fue quien entregó la escopeta recortada, y por lo tanto prohibida, a Dña. Claudia. Al haber sido D. Juan Carlos quien transmitió el arma prohibida, cabe la posibilidad de que el mismo fuese quien modificó el arma y, por lo tanto, quien pudo haber obtenido un permiso o licencia con anterioridad a su modificación si la misma llegó a tener consideración de arma de fuego reglamentada. El hecho de que D. Juan Carlos entregase el arma modificada a Dña. Claudia, implica la imposibilidad de obtener licencia o permiso

del arma por parte de la misma, de manera que tampoco procede la acusación del delito previsto en el artículo 564.2.1.^a del Código Penal por este motivo. De hecho, a pesar de que Dña. Claudia hubiese obtenido la licencia o permiso del tipo de arma concreto, aún así el mismo no hubiese resultado “necesario”, tal y como establece el precepto penal, puesto que el mismo no justificaría su tenencia al seguir siendo prohibida. Ante la anterior afirmación, la obtención de licencia o permiso por parte de Dña. Claudia hubiese resultado eficaz para otras armas del mismo tipo que sí gozasen de consideración de arma de fuego reglamentada, pero no para el arma del supuesto en cuestión.

Los hechos relatados tampoco son constitutivos del delito de encubrimiento, previsto en el artículo 451.2º del Código Penal, puesto que Dña. Claudia no tenía conocimiento de la comisión de un delito por parte de D. Juan Carlos, por lo que tampoco pudo impedir su descubrimiento si existía desconocimiento y fue la misma quien entregó el instrumento del presunto delito.

De hecho, teniendo en cuenta que el encubrimiento es un delito doloso, la jurisprudencia, entre ella la STS 67/2006, de 7 de febrero, añade que el mismo requiere “un elemento subjetivo consistente en “el conocimiento de la comisión del delito encubierto”, lo que se traduce por la exigencia de un actuar doloso en cuanto se requiere no una simple sospecha o presunción, sino un conocimiento verdadero de la acción delictiva previa”. Ante lo señalado, puesto que Dña. Claudia no obtuvo conocimiento verdadero de la acción delictiva cometida por parte de D. Juan Carlos, sino que, en todo caso, pudo tratarse de una mera sospecha o presunción al únicamente haberle comentado el mismo que le perseguía la policía y que la guardara, pero no por qué, el presente supuesto no reuniría el requisito subjetivo.

Puesto que no existe dolo, y que el encubrimiento no contempla su modalidad imprudente, dado que sería atípico, tampoco se debe acusar a Dña. Claudia del delito de encubrimiento.

Los hechos relatados tampoco son constitutivos de un delito de falsedad documental, previsto en el artículo 392 del Código Penal, en relación con el artículo 390.1.1º, puesto que Dña. Claudia adquirió de segunda mano el vehículo Marca Seat, Modelo Tarraco,

Matricula 5678ABC, y afirma que desconocía la falsedad del documento en los folios números 12 (atestado policial 123456 AMPLIATORIAS 7891011) y 14 (declaración judicial de la investigada CLAUDIA ROMERO SANS) de las Diligencias Previas, así

como en su interrogatorio durante la prueba oral. La jurisprudencia contempla los requisitos relativos al delito de falsedad documental y, concretamente, la STS 318/2017, de 1 de febrero, entre otras, señala que debe intervenir un elemento objetivo relativo a la mutación de la verdad o “mutatio veritatis”, que la misma afecte a elementos esenciales del documento, y un elemento subjetivo consistente en dolo falsario, es decir, conciencia y voluntad de alterar la realidad. El desconocimiento de la falsedad del documento implica, así mismo, carencia de conciencia y voluntad para cometer el delito, por lo que en ausencia de dolo falsario, así como de modalidad imprudente, no cabe hablar del tipo penal en cuestión. Tampoco procede alegar el artículo 390.1.1º, puesto que el desconocimiento del hecho y la compra a otro titular justifican que no fuese la misma quien realizó la alteración del documento.

Ante la fundamentación jurídica expuesta, el resultado de la valoración probatoria, y la falta de pruebas pertinentes, se debe valorar la absolución de Dña. Claudia.

En caso contrario, de resultar responsable Dña. Claudia de alguno de los delitos mencionados, se debería valorar en los delitos de tenencia ilícita de armas y de encubrimiento la eximente completa del artículo 20.6.º del Código Penal, por obrar la misma impulsada por miedo insuperable. Subsidiariamente, la misma como eximente incompleta del artículo 21.1.ª, y en defecto de esta, la misma como atenuante analógica del artículo 21.7.ª del Código Penal, en relación con el artículo 21.1.ª del Código Penal. En atención a la STSJ M 2810/2019, de 13 de marzo, la característica del miedo insuperable es la pérdida de capacidad de decisión, requiriendo el mismo la presencia de un mal que suponga temor invencible, que el miedo se inspire en un hecho efectivo, real y acreditado, o incluso inminente, que el miedo no sea controlable o dominable por el común de las personas, y que el miedo sea el único móvil de la acción. En primer lugar, en el supuesto en cuestión interviene un mal, puesto que Dña. Claudia tenía miedo a que le pudiera pasar algo por parte de D. Juan Carlos si la misma se negaba a recoger el arma o si confesaba su adquisición con posterioridad. Teniendo en cuenta que el mismo acudió a su domicilio con posterioridad a la comisión del robo con violencia, el comportamiento o estado de nerviosismo del mismo también pudo influenciar en la presunción de existencia de un mal por parte de D. Juan Carlos hacia Dña. Claudia, anulando la voluntad de la misma por miedo.

En segundo lugar, también puede afirmarse la existencia de un hecho efectivo, real y acreditado, puesto que, tal y como consta en los folios 12 y 14 de las Diligencias Previas

citados anteriormente, D. Juan Carlos fue quien acudió al domicilio de Dña. Claudia afirmando que le perseguía la policía, pero no el motivo, de manera que este hecho también pudo contribuir a que Dña. Claudia tuviese miedo a la posible actuación culpable que desconocía. De hecho, también podría valorarse un hecho inminente, puesto que la negación de la misma a la recepción del arma o su confesión podían comportar una actuación inminente por parte de D. Juan Carlos, al saber Dña. Claudia que el mismo vendría a buscar el arma, pero no cuándo. De los anteriores motivos se desprende que el miedo no era controlable por el común de las personas, puesto que una posible actuación inminente por parte de D. Juan Carlos justifica la existencia de miedo ante la incertidumbre de saber qué sucederá. Por último, también puede afirmarse que el miedo es el único móvil de la acción de Dña. Claudia, puesto que la misma afirma que no actuó con anterioridad por miedo a que le pudiera pasar algo y, de hecho, cuando contempla que D. Juan Carlos no vuelve a por el arma, reduciendo así el temor a su posible actuación inminente, es cuando Dña. Claudia procede a la confesión y entrega del arma. Si el miedo no hubiese sido el único móvil, de haber intervenido otros, tales como encubrir a D. Juan Carlos, entonces Dña. Claudia no hubiese procedido a confesar el delito y entregar el arma, hecho que justifica que el miedo fuese el único móvil.

En cuanto a la tenencia de arma prohibida, también podría valorarse, en atención a las circunstancias del hecho y las personales del autor, la existencia de error vencible sobre un hecho constitutivo de la infracción penal, previsto en el artículo 14.1 del Código Penal, en cuyo caso la infracción será castigada como imprudente. Puesto que el delito de tenencia de arma prohibida requiere conocimiento y animus possidendi, dado que la Sra. Romero no conocía la modificación prohibida de la misma, no existe dolo y no se contempla su modalidad imprudente, el presente delito no podría perseguirse por la vía penal al resultar atípico. La misma justificación serviría también para el delito de tenencia de armas de fuego reglamentadas, careciendo de permiso o licencia, sin marca de fábrica o número, puesto que al carecer la misma de permiso o licencia y no disponer de nociones sobre armas al no haber realizado las pruebas de capacitación para su obtención, tampoco pudo conocer la falta de número de serie o troqueles. En este sentido, podría incluso valorarse el artículo 14.2 del Código Penal, relativo al error sobre un hecho que cualifique la infracción o sobre una circunstancia agravante, como es la carencia de marcas de fábrica o de número, comportando el impedimento de su apreciación.

Respecto al delito de encubrimiento, también podría apreciarse el error vencible sobre un hecho constitutivo de la infracción penal, previsto en el artículo 14.3 del Código Penal y castigado como imprudente, puesto que Dña. Claudia en ningún momento tuvo conocimiento del delito que había cometido D. Juan Carlos. Dado que en el delito de encubrimiento es imprescindible la existencia de dolo, el cual no interviene al carecer de conciencia del delito y, por lo tanto, de voluntad para encubrirlo, no podría contemplarse su modalidad imprudente y resultaría atípico, de manera que tampoco podría apreciarse.

En cuanto al delito de falsedad documental, de proceder, en el mismo volvería a concurrir el error vencible sobre un hecho constitutivo de la infracción penal, previsto en el artículo 14.1 del Código Penal, en cuyo caso se castigaría como imprudente. El error vencible, en el presente delito, puede justificarse dado que Dña. Claudia adquirió el vehículo de segunda mano, de manera que no conocía la falsedad de la matrícula ni fue quien la falsificó. En este caso, se trataría de un error vencible puesto que se pudo evitar el desconocimiento mediante una supervisión técnica del vehículo, pero posiblemente no se realizó si se hizo una comprobación previa del mismo por Dña. Claudia o había pasado la ITV recientemente.

Por último, procedería valorar la atenuante de confesión, prevista en el artículo 21.4.^a del Código Penal, al haber procedido la misma a confesar la obtención y procedencia del arma a las autoridades antes de conocer que el procedimiento judicial se dirige contra ella. En este sentido, en los dos delitos relativos a la tenencia ilícita de armas también resultaría aplicable la atenuante específica del artículo 565 del Código Penal, ya mencionada anteriormente, dada la falta de intención de usar las armas con fines ilícitos que ha quedado justificada con posterioridad a la práctica de la prueba.

Ante lo expuesto, los hechos del supuesto en cuestión no revisten las características previstas en los tipos penales interesados por parte del Ministerio Fiscal, en atención a los motivos expuestos a lo largo del presente informe. Por lo tanto, tampoco procede la pena atribuida a los mismos sino que, de hecho, no procede pena alguna. Por ello interesamos el dictado de una sentencia absolutoria con todos los pronunciamientos favorables para Dña. Claudia. Y, para el supuesto que su señoría considerase que Dña. Claudia es autora de alguno de los delitos mencionados, solicitamos la imposición de la pena mínima, dada la justa aplicación de las circunstancias modificativas de la responsabilidad criminal y de la atenuante prevista en el artículo 565.

ANNEX XIV: SENTÈNCIA

SENTENCIA 0010/2022

JUZGADO DE LO PENAL NÚMERO 1 DE REUS

S E N T E N C I A: 0010/2022

Procedimiento Abreviado núm 13/2022

En REUS, a diez de mayo de dos mil veintidós

VISTA en juicio oral y público por dña. Carla Castañares Lorente, Magistrada-Jueza de este juzgado de los Penal núm 1 de Reus, la causa penal de Procedimiento Abreviado número 13/2022, seguida por un

Delito de robo con violencia contra las personas, un delito de atentado contra los agentes de la autoridad y un delito de tenencia ilícita de armas contra JUAN CARLOS RIBA HERNÁNDEZ representado por el Letrado Pedro Piñero Soriano

Delito de robo con violencia contra las personas, un delito por conducción sin permiso y un delito por tenencia ilícita de armas contra AINHOA TORRES CAMPOS representada por el Letrado Christian Arbucias Juancomarti

Delito de encubrimiento personal, un delito por tenencia ilícita de armas y un delito por falsedad documental contra CLAUDIA ROMERO SANS representada por la Letrada Irene Mena Velasco

ANTECEDENTES DE HECHO

PRIMERO.- Por el Ministerio Fiscal en Procedimiento Abreviado número 13/2022 que se siguieron en el Juzgado de Instrucción núm 1 de Reus.

SEGUNDO.- El Ministerio Fiscal calificó definitivamente los hechos como legalmente constitutivos de un delito de robo con violencia sobre las personas, con utilización de instrumento peligroso de acuerdo con los artículos 237, 242.1 y 242.3 del Código Penal, de un delito de atentado contra la autoridad con uso de vehículo de motor de acuerdo con los artículos 550 y 551.3 del Código Penal, en un concurso ideal, del artículo 77.2 Código

Penal, con un delito de lesiones del artículo 148.1 del Código Penal, de un delito de conducción sin permiso del artículo 384 del Código Penal, de un delito de encubrimiento personal previsto y penado en el artículo 451.2 del Código Penal, de un delito de falsedad en documento oficial, cometido por un particular del artículo 392 del Código Penal y de un delito de tenencia ilícita de arma larga previsto y penado en el artículo 563 del Código Penal, atribuibles a los acusados D. RIBA, Dña TORRES y Dña ROMERO e interesando la imposición de las siguientes penas:

- A) Por el delito de robo, a los acusados D. RIBA y Dña TORRES una pena privativa de libertad de CUATRO AÑOS Y TRES MESES.
- B) Por el delito de atentado contra agentes de la autoridad, al acusado D. RIBA una pena privativa de libertad de CUATRO AÑOS Y TRES MESES.
- C) Por el delito de tenencia ilícita de armas, a los acusados D. RIBA, Dña TORRES y Dña ROMERO una pena privativa de libertad de UN AÑO Y SEIS MESES e inhabilitación especial para el sufragio pasivo durante el tiempo de la condena para el acusado D. RIBA.
- D) Por el delito de conducción sin permiso a la acusada Dña TORRES una pena privativa de la libertad de SEIS MESES.
- E) Por el delito de encubrimiento personal a la acusada Dña ROMERO con una pena prisión de DOCE MESES y también por el delito de falsedad documental una pena de prisión de DOCE MESES juntamente con una MULTA de NUEVE MESES a razón de CUATRO euros al día.

TERCERO.- La Acusación Particular calificó definitivamente los hechos como legalmente constitutivos de un delito de atentado contra la autoridad previsto y tipificado en el artículo 551, apartado tercero, del Código Penal, mediando en concurso ideal de delitos, el delito de lesiones del artículo 147.1 del Código Penal al acusado D. RIBA una pena privativa de la libertad de CUATRO AÑOS Y SEIS MESES.

CUARTO.- Las Defensas, en igual trámite, solicitaron la libre absolución de sus representados. En el caso de D. RIBA su representado exigió la eximente completa de responsabilidad criminal y subsidiariamente, la eximente incompleta de conformidad con el artículo 21.1 del Código Penal.

QUINTO.- Recibida la causa en este Juzgado para enjuiciamiento, se celebró la vista correspondiente el día señalado, quedando los autos conclusos y vistos para sentencia.

HECHOS PROBADOS

En fecha 27 de octubre de 2020, en torno a las 13.00 h, ambos acusados, SR. Riba y D^a. Torres, se desplazaron hasta el parking de la C/Sebastià I, núm. 13 de Vinyols i els Arcs, propiedad del perjudicado, SR. Roig, con la clara intención de apropiarse de su vehículo marca Mercedes, modelo GLA, con matrícula 1234-ABC. Según lo que manifiesta el denunciante-perjudicado, Juan Carlos Riba mientras empuñaba una escopeta con el cañón recortado, le dijo “esto es un atraco, voy a quitar tu coche.” La escopeta fue recuperada porque la entregó la acusada Claudia Romero. En relación con la modificación del arma de fuego, así se pone de manifiesto en el peritaje de funcionamiento, emitido por los Agentes de Mossos d'Esquadra con TIP 952 y 103. Se trataba de una escopeta modificada, que no llevaba obstrucciones en el interior del cañón, sin número de serie ni troqueles de ningún Banco de Pruebas homologado. No era apta para disparar cartuchos de 16 mm, pero sí podía detonar los de 12 mm.

Siguiendo con la declaración de la víctima, ésta manifiesta que después de esto llegó una chica, cuyo rostro no vio, ya que vino por detrás suyo; que tenía voz de mujer y que le cogió por el cuello y entre ambos lo echaron al suelo. Después de esto, Juan Carlos huyó conduciendo el vehículo propiedad de Marcos Roig y Ainoha, en cambio, conduciendo un vehículo marca Audi, modelo A3.

A consecuencia de los hechos, el vehículo sustraído sufrió unos daños valorados en 641,74 €, cuantía que D^a. Sans, en calidad de perito, ha ratificado en la vista oral. Además, SR. Riba y D^a. Torres se apoderaron de una chaqueta de piel, un teléfono móvil y 300 € en efectivo, todo ello valorado en 928,07 €, así como ratifica el perito.

Como expresa Marcos Roig en el juicio oral, llamó a los Mossos d'Esquadra, que enviaron dos dotaciones para detenerlos. Colocaron un control policial en la rotonda de Misericordia de Reus, donde estaban los Agentes con TIP 16 y TIP 12 fuera del vehículo policial. Juan Carlos, al llegar, tuvo que detenerse por el tráfico que había. Entonces el Agente con TIP 12 se puso delante del vehículo conducido por Juan Carlos y el otro, con TIP 16, frente a la ventanilla del conductor. El sr. Riba fue requerido a bajar del vehículo,

pero hizo caso omiso. El Agente con TIP 16 hizo uso de una porra extensible con la que rompió la ventana del vehículo para intentar quitar las llaves del contacto del vehículo.

El acusado Juan Carlos, con ánimo de desprestigiar el principio de autoridad y lesionarlo, inició la marcha y los dos Mossos d'Esquadra tuvieron que apartarse del coche. Así lo relatan ambos agentes en la práctica de la prueba testifical. El Agente con TIP 16 resultó lesionado. El comportamiento de Juan Carlos, utilizando un instrumento peligroso como es un vehículo de motor, le causó una herida incisa a nivel del codo izquierdo con posterior infección, que necesitó un tratamiento médico-quirúrgico, dos puntos de sutura y la posterior retirada, que curó después de 35 días impeditivos. Además, le quedó como secuela una cicatriz en la zona afectada, que le ocasiona un leve perjuicio estético.

Por otra parte, la segunda dotación policial persiguió al vehículo conducido por la acusada Torres y pudieron localizarla y detenerla.

Cuatro meses más tarde, el 23 de febrero de 2021, la acusada Claudia Romero manifiesta en declaración judicial, que el día antes, 22 de febrero de 2021, se había personado en la comisaría de Mossos d'Esquadra y explica que tiene en su posesión la escopeta con el cañón recortado instrumento del delito de robo cometido en octubre de 2020. A preguntas de su Letrada, responde que un día, a mediados del mes de octubre, su amigo “Juanca” llamó al timbre y le dijo “guardamela que me está persiguiendo la policía, ya vendré a buscarla.” En el mismo momento, el Agente con TIP 19 registra su vehículo marca Seat modelo Tarraco, con matrícula 5678ABC y advierte que la matrícula no corresponde con el número de bastidor, hechos de los que quedan constancia en las diligencias ampliatorias núm. 7891011 del atestado policial 123456. La acusada Claudia ha declarado que ella no sabía nada de que la matrícula de su coche no correspondiera con el número de bastidor, y que había comprado el vehículo de segunda mano.

FUNDAMENTOS DE DERECHO

PRIMERO.- Establece el artículo 237 del Código Penal *‘Son reos del delito de robo los que, con ánimo de lucro, se apoderaren de las cosas muebles ajenas empleando fuerza en las cosas para acceder o abandonar el lugar donde éstas se encuentran o violencia o intimidación en las personas, sea al cometer el delito, para proteger la huida, o sobre los que acudiesen en auxilio de la víctima o que le persiguieren.’* Tal y como dice el artículo

242.1 del Código Penal *‘El culpable de robo con violencia o intimidación en las personas será castigado con la pena de prisión de dos a cinco años, sin perjuicio de la que pudiera corresponder a los actos de violencia física que realizase.’* Tal y como establece el artículo 242.3 del Código Penal *‘Las penas señaladas en los apartados anteriores se impondrán en su mitad superior cuando el delincuente hiciere uso de armas u otros medios igualmente peligrosos, sea al cometer el delito o para proteger la huida, y cuando atacare a los que acudiesen en auxilio de la víctima o a los que le persiguieren.’*

Según establece el artículo 550.1 del Código Penal *‘Son reos de atentado los que agredieren o, con intimidación grave o violencia, opusieren resistencia grave a la autoridad, a sus agentes o funcionarios públicos, o los acometieren, cuando se hallen en el ejercicio de las funciones de sus cargos o con ocasión de ellas.’*

En todo caso, se considerarán actos de atentado los cometidos contra los funcionarios docentes o sanitarios que se hallen en el ejercicio de las funciones propias de su cargo, o con ocasión de ellas.

Y el artículo 551.3 del Código Penal señala *‘Se impondrán las penas superiores en grado a las respectivamente previstas en el artículo anterior siempre que el atentado sea acometiendo a la autoridad, a su agente o al funcionario público haciendo uso de un vehículo de motor.’*

Y el artículo 73 del Código Penal señala *‘Al responsable de dos o más delitos o faltas se le impondrán todas las penas correspondientes a las diversas infracciones para su cumplimiento simultáneo, si fuera posible, por la naturaleza y efectos de las mismas.’*

Y el artículo 77.2 del Código Penal señala *‘En el primer caso, se aplicará en su mitad superior la pena prevista para la infracción más grave, sin que pueda exceder de la que represente la suma de las que correspondería aplicar si se penaran separadamente las infracciones. Cuando la pena así computada exceda de este límite, se sancionarán las infracciones por separado.’*

Según el artículo 147.1 CP, *'se considera delito básico de lesiones cualquier agresión física a otra persona que suponga un deterioro para su salud física y/o mental y que conlleve, además de seguimiento facultativo, un tratamiento médico, farmacológico o quirúrgico para su curación.'*

Y el artículo 384 del Código Penal establece *'Conducir un coche de cualquier tipo o moto sin licencia, es decir, sin carnet es un delito. Se castiga con penas de cárcel de 3 a 6 meses, o con multa de 12 a 24 meses o bien con trabajos en beneficio de la comunidad de 31 a 90 días.'*

Y el artículo 451.2 del Código Penal establece *'Será castigado con la pena de prisión de seis meses a tres años el que, con conocimiento de la comisión de un delito y sin haber intervenido en el mismo como autor o cómplice, interviniere con posterioridad a su ejecución, de alguno de los modos siguientes: 2.º Ocultando, alterando o inutilizando el cuerpo, los efectos o los instrumentos de un delito, para impedir su descubrimiento'.*

Y el artículo 392 del Código Penal establece *'El particular que cometiere en documento público, oficial o mercantil, alguna de las falsedades descritas en los tres primeros números del apartado 1 del artículo 390, será castigado con las penas de prisión de seis meses a tres años y multa de seis a doce meses.'*

Y el artículo 563 del Código Penal establece *'La tenencia de armas prohibidas y la de aquellas que sean resultado de la modificación sustancial de las características de fabricación de armas reglamentadas, será castigada con la pena de prisión de uno a tres años.'*

SEGUNDO.- En cuanto al delito de robo con violencia sobre las personas del artículo 237 y 242 del Código Penal atribuido al acusado D. RIBA y Dña. TORRES los requisitos exigidos por el legislador son: 1) que se trate de violencia física, 2) que la violencia tenga una entidad relevante y suficiente, 3) que se ejerza sobre una persona física, sea la víctima o un tercero y 4) que se utilice como medio de empoderamiento de la cosa mueble ajena, por lo tanto, si los acusados no hubiesen empleado la violencia contra el Sr Roig, no hubiesen conseguido su objetivo, apoderarse del vehículo. Aunque el señor Roig no pudiese ver la cara de quien le golpeaba por detrás, con la declaración de los agentes y

las pruebas, en este caso, la huída de Dª Torres con su vehículo marca Audi, modelo A3, hay indicios probatorios suficientes para saber que, a 27 de octubre de 2020, en torno a las 13.00 h, eran los dos acusados, SR. Riba y D^a. Torres, los que se desplazaron hasta el parking de la C/Sebastià I, núm. 13 de Vinyols i els Arcs. Tal y como establece el artículo 242.3 del Código Penal considerando que el uso de la escopeta no fue relevante para apoderarse del vehículo del Sr. Roig no se aplicará su agravante ya que como se dice en la SAP 10 de mayo de 2000, el art. 242.3 “establece que el subtipo agravado se aplicará cuando el arma se use para proteger la huida y además cuando el reo atacare a los que acudieran en auxilio de la víctima o a los que lo persiguieran. Se evidencia que el precepto utiliza términos distintos, por un lado, habla de «hacer uso» y por otro lado de «ataca», lo que es sinónimo de acometer o embestir, exigiéndose por ello una conducta material ejercida sobre las personas que auxilian a la víctima”.

Por lo tanto, desde el momento en que no existe una conexión entre la exhibición del arma y el apoderamiento del vehículo, no podemos considerar aplicable el subtipo agravado del art. 242.3 del Código Penal.

TERCERO.- En cuanto al delito contra los agentes de la autoridad con uso de vehículo de motor en concurso ideal de lesiones atribuido al acusado Juan Carlos, todos ellos tipificados en los artículos 550.1, 551.3, 77.2 y 147.1 y 148.1 del Código Penal, consideramos probados todos los requisitos del delito de atentado que exige la jurisprudencia, que son los siguientes: a) El carácter de autoridad, agente de la autoridad o funcionario público en el sujeto pasivo. b) El sujeto pasivo debe estar en ejercicio de sus funciones propias del cargo. c) La acción consistirá en utilización de la fuerza, intimidación grave o resistencia grave. d) El sujeto activo debe conocer que la persona sobre quien ejerce la violencia es funcionario público, autoridad o agente de la autoridad. e) El sujeto activo tiene un ánimo de ofender o denigrar el principio de autoridad.

El comportamiento de Juan Carlos, utilizando un instrumento peligroso como es un vehículo de motor que así lo contempla el artículo 148.1 del Código Penal, le causó una herida incisa a nivel del codo izquierdo con posterior infección, que necesitó un tratamiento médico-quirúrgico, dos puntos de sutura y la posterior retirada, que curó después de 35 días impeditivos. Además, le quedó como secuela una cicatriz en la zona afectada, que le ocasiona un leve perjuicio estético.

La víctima es un Agente de los Mossos d'Esquadra, que está ejerciendo sus funciones y va uniformado. Juan Carlos, pese a saber estas dos circunstancias, utiliza la fuerza contra él para ofender el principio de autoridad y escapar del lugar donde se encuentra. Además, reiterada jurisprudencia, como la Sentencia del Tribunal Supremo núm. 690/93, de 22 de marzo de 1993, establece que si se han producido lesiones, éstas serán castigadas en concurso ideal con el atentado.

CUARTO.- Por el delito de conducción sin permiso que se tipifica en el artículo 384 del Código Penal el cual se le imputa a la acusada Ainhoa Torres, ha quedado probado que concurre la circunstancia agravante de reincidencia prevista en el artículo 22.8 del Código Penal, para el delito de conducción sin permiso, por haber cometido anteriormente el mismo delito, sin que hayan cancelado los antecedentes penales. La acusada fue ejecutoriamente condenada en sentencia firme núm. 3/2019, dictada por el Juzgado de lo Penal núm. 5 de Tarragona, a la pena de 75 días de trabajos en beneficio de la comunidad por un delito de conducción sin carnet, pena que cumplió en fecha 30 de septiembre de 2019. Por tanto, en el momento de la comisión de los hechos todavía no habían pasado los dos años previstos en el artículo 136.1 apartado b) del Código Penal. Así consta en su hoja histórico-penal, documento aportado como prueba documental por el Ministerio Fiscal. Por ello, según el artículo 66.1, apartado tercero, se aplica la pena en su mitad superior para el delito de conducción sin permiso.

QUINTO.- En cuanto al delito de encubrimiento personal tipificado en el artículo 451.2 del Código Penal y el delito por falsedad documental penado en el artículo 392 del Código Penal contra la acusada Claudia Romero. Empezando por el delito de encubrimiento, los requisitos para poder apreciar el delito de encubrimiento son: a) La comisión previa de un delito. b) El encubridor no debe haber intervenido en el delito anterior. c) El encubridor debe conocer que se ha cometido el delito encubierto. No son suficientes meras sospechas, pero tampoco se exige al encubridor que conozca todas las circunstancias concretas que rodean al hecho punible.

Está claro que los tres requisitos se cumplen, puesto que hay suficientes evidencias para saber que Claudia Romero sabía el delito que había cometido Juan Carlos.

Respecto al delito de falsedad documental, no se considera constitutivos de delito, puesto que Dña. Claudia adquirió de segunda mano el vehículo Marca Seat, Modelo Tarraco, matrícula 5678ABC, y afirma que desconocía la falsedad del documento en los folios números 12 (atestado policial 123456 AMPLIATORIAS 7891011) y 14 (declaración judicial de la investigada CLAUDIA ROMERO SANS) de las Diligencias Previas, así como en su interrogatorio durante la prueba oral. La jurisprudencia contempla los requisitos relativos al delito de falsedad documental y, concretamente, la STS 318/2017, de 1 de febrero, entre otras, señala que debe intervenir un elemento objetivo relativo a la mutación de la verdad o “*mutatio veritatis*”, que la misma afecte a elementos esenciales del documento, y un elemento subjetivo consistente en dolo falsario, es decir, conciencia y voluntad de alterar la realidad. El desconocimiento de la falsedad del documento implica, así mismo, carencia de conciencia y voluntad para cometer el delito, por lo que en ausencia de dolo falsario, así como de modalidad imprudente, por lo que hay pruebas suficientes para saber que la S^a Romero desconocía que llevaba una matrícula falsa.

SEXTO.- En cuanto al delito de tenencia ilícita de arma larga previsto y penado en el artículo 563 del Código Penal, ninguno de los tres acusados por este delito, SR. Riba, D^a. Torres y D^a. Romero tenía licencia de arma y sin embargo, todos ellos la tuvieron en su posesión. Los dos primeros mientras estaban cometiendo el delito de robo y la última de ellos, la guardó en su casa durante cuatro meses. De esta forma, observamos que de la práctica de la prueba ha quedado acreditado que todos ellos son autores de un delito de tenencia ilícita de arma larga modificada del artículo 563 del Código Penal, siendo ésta un arma prohibida de acuerdo con el artículo 5.1 c) del Real decreto 137/1993, de 29 de enero, por el que se aprueba el Reglamento de Armas. Para que se cometa el delito de tenencia ilícita de armas no es necesario el uso del arma, sino que su potencial uso supone un peligro para los individuos y la tranquilidad social. Observando la postura de Claudia Romero ante este delito se aprecia la previsión del artículo 565, atendiendo a las circunstancias del hecho y del culpable que evidencian la falta de intención de usar las armas con fines ilícitos. En cuanto a las circunstancias del culpable, puede apreciarse que Dña. Claudia no dispone de antecedentes penales, no existen indicios de utilización del arma, sino que únicamente la guardó en su casa y, así mismo, es quien posteriormente realiza su entrega voluntaria ante la autoridad policial. Por lo tanto, considero que Claudia Romero no es culpable del delito de tenencia ilícita de armas.

SÉPTIMO.- A la acusada Claudia Romero se procede aplicar la circunstancia atenuante de confesión del artículo 21.4 del Código Penal, para los delitos de encubrimiento personal y la tenencia ilícita de armas. La jurisprudencia es clara respecto a los requisitos que deben concurrir para poder apreciar tal circunstancia. Entre otros, la Sentencia del Tribunal Supremo, Sala de lo Penal, Sección 1ª, núm. 498/2017, de 29 de junio de 2017, en su Fundamento Jurídico cuarto, menciona los siguientes: 1) Debe haber un acto de confesión de la infracción. 2) El sujeto activo de la confesión deberá ser el culpable. 3) La confesión debe ser veraz en lo sustancial. 4) La confesión debe mantenerse a lo largo de las diferentes manifestaciones realizadas en el procedimiento, en lo sustancial. 5) La confesión debe hacerse ante la autoridad, agentes o funcionario cualificado para recibirla. 6) Concurrirá el requisito cronológico, consistente en que la confesión debe haberse hecho antes de que el confesante conociera que se había iniciado un procedimiento contra él.

En las ampliatorias núm. 7891011 de 22 de febrero de 2021, se deja constancia de que la acusada Claudia se persona en la comisaría de los Mossos d'Esquadra y expone que tiene la escopeta del sr. Riba, a la hora que la entrega. Por tanto, se personó, ante la autoridad competente, para confesar, siendo autora de un delito de tenencia ilícita de armas y siendo consciente de ello, en la medida en que no tiene licencia de arma, y d un encubrimiento, ya que está guardando el instrumento con el que su amigo Juan Carlos había cometido un delito de robo con violencia. Al día siguiente, declara ante el juez instructor y manifiesta lo mismo. Además, del conjunto de la práctica de la prueba, se desprende que todo lo que explica es veraz.

OCTAVO.- En cuanto al acusado Juan Carlos Riba, la médica forense ha ratificado el informe que elaboró en fecha 21 de octubre de 2021, después de haberlo explorado, queda demostrado que sufre un trastorno bipolar, que actualmente está estabilizado y en tratamiento, que influyó en los hechos objeto del juicio. Por tanto, se cumplen el criterio psicológico y el biológico. Existió una merma leve de sus capacidades volitivas y cognitivas, de modo que esta parte considera adecuada la aplicación de la circunstancia atenuante analógica del artículo 21.7 del Código Penal, en relación con el artículo 21.1. No podemos aplicar la eximente completa del artículo 20.1 del Código Penal, puesto que no concurren los siguientes requisitos que establece la jurisprudencia del Tribunal Supremo: 1) Debe existir un diagnóstico que aprecie una anomalía o alteración psíquica. 2) Este déficit debe impedir al sujeto comprender la ilicitud de la conducta o bien la

actuación conforme a esta comprensión. 3) Debe quedar probada la afectación de las facultades mentales en el caso concreto.

Las facultades volitivas y cognitivas del sujeto activo no estaban completamente limitadas o alteradas, simplemente mermadas de forma leve. Tampoco es de aplicación la eximente incompleta del artículo 21.1 y, por tanto, sólo podemos acudir la atenuante analógica del 21.7.

Por lo que, de acuerdo con el artículo 66.1, apartado primero, del Código Penal, procede aplicar la pena en la mitad inferior por los delitos imputados al Sr Riba.

NOVENO.- Las costas procesales vienen impuestas legalmente a todo responsable de delito, a tenor de lo dispuesto en el artículo 123 del Código Penal, y en concordancia con el artículo 240 de la Ley de Enjuiciamiento Criminal, las costas de este procedimiento se cargaran a costa de los condenados.

Vistos los preceptos citados y demás de general y pertinente aplicación:

FALLO

Que debo condenar y condeno a JUAN CARLOS RIBA HERNÁNDEZ por el delito de robo con violencia sobre las personas a DOS AÑOS Y CINCO MESES de prisión, a un delito de atentado contra agentes de la autoridad CUATRO AÑOS Y SEIS MESES de prisión y una pena de MULTA a razón de 4 euros al día con la responsabilidad penal subsidiaria de 1 día privativa de libertad por cada 2 cuotas insatisfechas, por un delito de tenencia ilícita de armas a UN AÑO Y SEIS MESES de prisión.

Que debo condenar y condeno a AINHOA TORRES CAMPOS por el delito de robo con violencia sobre las personas a DOS AÑOS Y CINCO MESES de prisión, a un delito de conducción sin permiso a SEIS MESES de prisión y por un delito de tenencia ilícita de armas a UN AÑO Y SEIS MESES de prisión.

Que debo condenar y condeno a CLAUDIA ROMERO SANS por un delito de encubrimiento a DOCE MESES de prisión, absuelvo por el delito de tenencia ilícita de armas y le absuelvo del delito de falsedad documental. Los tres acusados deberán hacer frente al pago de las costas causadas.

Por otro lado, solicitamos que en concepto de responsabilidad civil se satisfagan las siguientes cuantías:

- JUAN CARLOS deberá indemnizar al Agente con TIP 16 con una cuantía total de 3.050 €, a razón de 70 € por día impeditivo de sanidad y 50 € por día no impeditivo, junto con la cantidad de 1.000 € (1 punto x 1.000 €) por las secuelas consistentes en un perjuicio estético leve.

- AINHOA y JUAN CARLOS tendrán que indemnizar solidaria y conjuntamente, de acuerdo con el artículo 116.2 del Código Penal, al Sr Roig, en una cuantía de 928,07 €, por la chaqueta de piel, el teléfono móvil y el dinero en efectivo que no se ha podido recuperar.

Notifíquese la presente resolución a las partes y al Ministerio Fiscal, poniéndoles de manifiesto que esta resolución no es firme y que contra ella cabe recurso de apelación, que se ha de interponer en el plazo de los diez días siguientes al de su notificación ante este Juzgado y para ante la Audiencia Provincial de Tarragona, de conformidad con el artículo 790 de la Ley de Enjuiciamiento Criminal.

Así por esta mí sentencia, lo pronuncio, mando y firmo.

PUBLICACIÓN.- Esta sentencia ha sido publicada en el día de la fecha, doy fe.